

சிவகாம்தமிழ்

பல்வகைப் பாடல் தொகுப்பு

கலாபூசணம் சைவப்புலவர்
சு.செல்லத்துரை

இணுவில் - இளவாலை

திருமதி சிவகாமசுந்தரி செல்லத்துரை
இரண்டாம் ஆண்டு நினைவு நூல்-3

தெல்லிப்பழைக் கலை இலக்கியக்கள வெளியீடு

08 07 2012

www.murugan.org/revanaham.org

சிவகாமதமிழ்

பல்வகைப் பாடல் தொகுப்பு

கலாபூஷணம், சைவப்புலவர்
சு.செல்லத்துரை

திருமதி சிவகாமசுந்தரி செல்லத்துரை அவர்களின்
இரண்டாம் ஆண்டு நினைவு நூல் - 3

தெல்லிப்பழைக் கலைஇலக்கியக்கள வெளியீடு

03.07.2012

எண்ணம்

என்னினிய நாயகியென்
 சிவகாம சுந்தரியின்
 இரண்டாண்டு நினைவாக
 அன்றுமுதல் நான் படைத்த
 பாடல்கள் பலவற்றில்
 அரியசில தொகுத்தெடுத்து
 ஒன்பதுவாம் தலைப்புகளில்
 ஒவ்வொன்று மாதிரிக்காய்
 ஒழுங்கமைத்து நூலாக்கி
 தன்னுணர்வும் செயலெல்லாம்
 தனக்கின்றி எனக்காகத்
 தந்துவந்த என்துணைவி
 என்னுடனே தானிருந்து
 வாழுகின்ற காலத்தும்
 எனைப்பிரிந்த பின்இன்றும்
 என்னுளத்தின் உள்ளிருந்து
 என்றுமெனை ஊக்குவித்து
 எழுதுவிக்கும் எனதுசக்தி
 பன்னரிய பண்புகளால்
 பாட்டினது பொருளாகிப்
 பாடுவிக்கும் துணைவிக்கே
 இன்னுலைச் சிவகாமி
 தமிழ் எனவே படைத்திட்டேன்.
 என்னாளும் நிலைக்க என்று.

உ.
சிவமயம்

சமர்ப்பணம்

என்னுடைய உள்ளத்தில் இனிதிருக்கும் நாயகியே
உன்னுடைய உந்துதலால் உருவான பாடல்களை
உன்மையரில் “**சிவகாம்தமிழ்**” எனவே நூலாக்கி
உன்பதத்தில் சமர்ப்பித்தேன் உன்நினைவில் வாழ்கின்றேன்

இணுவில் கிழக்கில் பிறந்து வளர்ந்து
இளவாலை வடக்கில் வாழ்ந்து சிறந்த
திருமதி சிவகாமசுந்தரி செல்லத்துரை
1944.03.24 - 2010.07.03

செல்லத்துரை சிவகாமசுந்தரி தம்பதிகள்

சிவகாமியின் 66வது பிறந்தநாளில்

2012-03-24

சாற்று கவி

ஆயிரம் நூல்கள் அவனியிற் தோன்றினும்
 பாயிர மில்லது பனுவல் அன்றெனும்
 மரபினை அறிந்த மாண்பு மிக்க
 தரமுயர் கவிஞன் தாரணி போற்றும்
 மெய்கண்டா னதிபர் மேனாள் சைவப்
 பொய்கண் டறியாச் சைவப் புலவர்
 கலைபல கற்றறி கலா பூஷணம்
 தெய்வ மாகிச் சேர்ந்த மனையொடு
 பெயருக் கேற்பப் பெருந்தகை கொண்ட
 சிவனின் நாமம் சிறந்திட வோதும்
 சிவகாம சுந்தரி சேர்ந்த மணாளன்
 மாவிரதம் போற்றி மக்களைப் பெற்றே
 செல்லத் துரையாய் நல்லன செய்வோன்
 சொல்லும் கவிதை எல்லையில் பொருளில்
 பல்வகைப் பாடல் பாங்காம் தொகுப்பும்
 நலம்பல கொண்டு பொதுநலம் முதலாய்ச்
 சான்றோர் நலமும் பக்தி நலமும்
 ஈன்றோர் யாரும் இனிது கற்க
 இசைநா டகமும் இன்பம் பயக்கக்
 கீதமும் கீர்த்தனமும் கீர்த்தி விளக்கப்
 பேரூர் மாண்பு பெருமை பேசத்
 தேரும் கவியரங் கப்பேர் பெற்றே
 வில்லிசை சிந்துநடைக் கூத்தும் ஆட

நாட்டிய நாடகம் நயந்து நிற்க
 அரங்கக் கலைஞர் தரங்கம் பாட
 பொருளும் கொண்டு பொதியா யமைந்த
 அவப்பொழு தறியாச் சிவம்பெறு பாடல்
 சிவகாமி தமிழாய்ச் சிறந்த தொகுப்பில்
 செய்தனன் செல்லத் துரையாம் பெயரோன்
 சித்தம் கொண்ட சிவகாம சுந்தரி
 நித்தம் நினைவாய் நிற்க வென்றே

வண்பா

ஆண்டு மிரண்டாகி ஆறி மனமுமேங்க
 மீண்டும் நினைவுகள் மீதினிலே - பூண்டகவி
 மின்னும் மலரரும்ப மேலுலகில் வாழ்ந்திடுவாய்
 கன்னல் பொழியும் கலந்து

மாவிராதம் போற்றியே மக்களைப் பெற்றநல்
 தேவி சிவகாம சுந்தரியே - நாவினிலே
 நற்றமிழ்ப் பாடல் நயந்து நவில்வாயோ
 சொற்றமிழ் நாதன்வாய்க் கேட்டு.

கலாபூஷணம் - பன்மொழிப்புலவர்

த.கனகரத்தினம் பி.ஏ.

(இலண்டன்)

பொருளடக்கம்

❖ எண்ணம்	
❖ சமர்ப்பணம்	
❖ சாற்றுக்கவி	
1. சிவகாமிதமிழ்	07
2. பொதுநலம்	12
3. சான்றோர் நலம்	27
4. பக்தி நலம்	40
5. கீதமும் கீர்த்தனமும்	53
6. ஊர்மாண்பு	67
7. கவியரங்கம்	72
8. பாயிரப்பா	81
9. அரங்கக்கலை	87

உ
சிவமயம்

ஔவ்வில் கீழ்க்கு சீதம்பரவளவு சிவகாமியம்மன் துத்

சிவகாமியை உன் திருவடியில் சேர்ப்பாய்

இராகம்:

உசேனி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

தாயே என் தாயே

சிதம்பர வளவிலுறை சிவகாமசுந்தரி - தாயே

அனுபல்லவி

நேயமுடன் மனசில் நிறைந்திருக்கும் தாயே

தூயஎன் சிவகாமியுன் சேயல்லவோ - தாயே

சரணம்

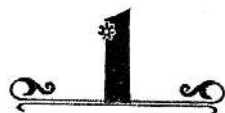
நித்தமும் உனைநினை பத்தியில் வந்த என்

உத்தமி மனமெலாம் நீ அறிவாய்

சித்தமிரங்கி அவளையுன் திருவடியிற் சேர்ப்பாய்

வித்தகியே எங்கள் குலதெய்வம் நீயல்லவோ

சிவகாமிதமிழ்

சிவகாமிதமிழ்

வாழும்போது

செண்பகப் பூக்கொம்பே செந்தமிழ் ஆரணங்கே
 செல்வமெலாம் எனக்கு நீயல்லவோ
 பண்புதவழும் இன்பப் பைந்தமிழ்ப் பெண்குலத்தில்
 பக்குவமாய்வளர்ந்த பைங்கிளியே
 புண்ணியம் உன்னுருவில் பூத்துப்பொலிந்துவர
 என்னதவம் செய்தேன் என்னுயிரே
 கண்ணும் மணியுமெனக் கருத்தினிலே கலந்து
 காதல் செய்தே வாழ்வோம் காலமெல்லாம்

வாழ்வு சூழ்ந்தபோது

கட்டுடலும் கலையாத பட்டுடையும் பரிமளிக்க
 இட்டமுள்ள கணவனுடன் இனிதாக உலாவிவந்து
 பொட்டுடனும் பூவுடனும் புன்னகையின் பொலிவுடனும்
 பட்டெனவே உயிர்துறந்தாய் பத்தினி நீ பாக்கியவதி

நோவாமல் நுடங்காமல் நொடிப்பொழுதும் வருந்தாமல்
 சாவெனவே அறியாமல் சுகவுறக்கம் கொண்டனையே
 ஆவிபிரிந்த பின்னும் அன்புமுகம் மலர்ந்திருக்க
 பூதவுடல் நீத்தனையே புண்ணியவதி நீயம்மா

அறங்காத்து வாழ்வார்க்கு அவனியிலே எந்நாளும்
 உறங்குவதும் போலும்சா என்கின்ற உயர்மொழிக்குத்
 திறமான சான்றாகத் திகழ்கின்றாய் புண்ணியவதி
 மறந்திடுமோ என்மனசு மாழ்கிறதே என்னாவி

இல்லாள் அகத்திருக்க இல்லாத தில்லையெனும்
 சொல்லுக் கிலக்கியமாய்ச் சுடர்விளக்காய் எங்களுக்கு
 எல்லாமாய் இருந்திட்ட எங்கள் குலவிளக்கே நீ
 இல்லாத வாழ்விங்கு இருள்கூழ்ந்து போனதம்மா

மங்கல மங்கையாய் வந்தனையே எமக்கு
 மங்கல வாழ்வினைத் தந்தனையே
 மங்கலமாயிரு மைந்தர்களைத் தந்து
 மகிழ்ந்து புகழொடு வாழ்ந்தனையே
 பொங்கிடும் இன்பம் பொலிந்திடவே வாழ்வை
 இங்கிதமாக நடத்தினையே
 மங்கல மங்கையாய்ச் சென்றனையே நல்ல
 மாதவம் செய்தவள் நீயல்லவோ

தொட்டிலிலே பாற்பசுவும்
 தோட்டத்தில் விளைபொருளும்
 தொட்டியிலே நெற்குவையும்
 தொலையாத துணிமணியும்
 அட்டிலில் பால்தயிர் நெய்யும்
 அறுசுவைநல் உண்டிகளும்
 இட்டமுள்ள தாயே உன்
 இலட்சுமீகரமும் போய்
 வெட்டவெளி ஆயினவே
 வெறுங்கையாய்ப் போனோமே
 தொட்டதெல்லாம் துலங்கவைத்த
 தூயவளே நீவாழ்ந்த
 மட்டில்லாய் பெருவாழ்வை
 மனதிலெண்ணித் துவழ்கின்றோம்.

நாயகனும் மைந்தர்களும் நல்லிறுதிக் கடன்முடிக்க
 தூயவள்நீ புண்ணியவதி சுமங்கலியாய்ச் சென்றாயே
 நேயமுள்ள பேர்களுெல்லாம் நினைவணங்கி வழியனுப்ப
 நீயுயர்ந்த பேறுபெற்றாய் நீதருமவதியம்மா

வெள்ளவத்தை வீதியெல்லாம் உல்லாசமாய் நடந்து
அல்லை தொல்லை இல்லாமல் அகமகிழ்ந்து வாழ்ந்தோமே
இல்லை இனிக் கவலையென இறுமாந்திருக்கையிலே
சொல்லாமற் கொள்ளாமற் கணப்பொழுதில் சென்றீரே

காலைப் பொழுதினிலே கலகலெனக் கதைபேசி
நீலக் கடலோரம் நீண்டவழி நடந்ததெலாம்
மீள நினைக்கையிலே மேனிநடுங்குதடி
வாழ்வு முடியுதென்று சோதிடமும் சொல்லலையே

உன்னுடனே சேர்ந்தொன்றாய் உலாவிவந்த வீதியெல்லாம்
தன்னந்தனியாயின்று தளர்நடையில் தவிக்கின்றேன்
என்னுடனே நீயிருந்தாய் எவ்விடத்தும் துணிந்துநின்றேன்
என்னைவிட்டுப் போய்விட்டாய் இனிஎனக்குத் துணிவேது

ஒளவையார் ஓதிவந்த விநாயகர் அகவலினை
செவ்வையாய் அந்திசந்தி சிந்தைவைத்து ஓதினையே
ஒளவையைச் சிலநொடியில் கயிலாயம் சேர்த்ததுபோல்
இவ்வுலகை விட்டுனையும் கணப்பொழுதில் எடுத்தாரே

மங்கலமேளம் முழங்க மாதவர்கள் வாழ்த்திசைக்க
இங்கிதமாய் உன்கழுத்தில் பூட்டியபொன் மங்கலநாண்
பொங்கிவரும் துயர்க்கடலில் புலனைந்தும் பொறிகலங்க
இங்கேஇச் சுடுகாட்டில் நான்கழற்ற விதியாச்சே

பொன்மகளே நீயணிந்த பொன்னகையும் பட்டுடையும்
என்னைமுகம் பார்த்திங்கே ஏதேதோ சொல்கிறதே
இன்னுமொரு உடல் எடுத்து இங்குவரு வாய்என்று
எண்ணி யெண்ணித் தவங்கிடந்தோம் எம்மிடமே வந்துவிடு

என்றும் பிரியாமல் அன்றில்கள் போல்வாழ்ந்தோம்
இன்றும்நாம் ஒன்றாய் உலாவந்தோம் - என்னுயிரே
வீடுவந்து சேர்ந்து பதினைந்து நாழிகையுள்
சுடுவிட்டுப் போனதென்ன மாயம்.

பொட்டிருக்கப் பூவிருக்கப் புன்னகையும் பூத்திருக்க
கட்டியவன் நானிருக்கக் காவலனாய் - எட்டிநின்று
காலனுனை நோவாமல் கொண்டதென்ன புண்ணியத்தின்
சீலமிது தானோ தெரிந்து.

நாற்பத்து மூன்றாண்டு நாம்வாழ்ந்த வாழ்வெல்லாம்
தோன்றேன் பதினைந்து நாழிகையில் - போற்றியுனைக்
கண்மணிபோல் காத்தேயுன் கண்பார்த்து நான்மகிழ்ந்த
வண்ணமெலாம் போச்சென் இனி.

எக்குறையும் இல்லாமல் இன்புற் றிருந்தோமே
எக்காலும் இன்பவிழாக் கண்டோமே - மிக்கனவாம்
தானந் தருமங்கள் தக்க விருந்தோம்பல்
போயினவே உன்னோடே தான்

புண்ணியம் உன்னுருவில் பூத்துப் பொலிந்துவர
என்தவம் செய்தேன்நான் என்றிருந்தேன் - என்னவளே
என்தவமும் வீணாச்சோ புண்ணியமும் பாழாச்சோ
என்செய்வேன் இங்கே இனி

தெய்வமே உன்னுருவில் வந்தென்னை வாழ்வித்த
செய்தவத்தை எண்ணி மகிழ்ந்தேனே - செய்தவந்தான்
இன்றோ டொழிந்ததோ என்னைவிட்டுத் தெய்வமநீ
சென்றாயோ என்செய்வேன் நான்.

காதல் இருவர் கருத்தொருமித் தென்றென்றும்
ஆதரவாய் வாழ்வதே இன்பமென்ற - மூதுரையைச்
சாதித்துக் காட்டுவோம் நாமென்ற அச்சபதம்
ஏதாச்சு எங்குற்றாய் நீ

இந்தப் பிறப்பும் இனித்தொடரும் எப்பிறப்பும்
சொந்தம் பிரியோம்நாம் என்றுரைத்த - அந்தச்சொல்
பொய்யாய்க் கனவாகப் போனதுவே என்நெஞ்சம்
வெய்யில் புழுவாய் வெதும்ப

நான்விழிக்க முன்விழித்து நானுண்ட பின்னுண்டு
நானுறங்கப் பின்னுறங்கும் நாயகியே - நான்போக
முன்னின்று புன்னகையால் என்னை வழியனுப்பும்
உன்னையென்று காண்பேன் இனி

எந்தெந்த வேளை எதுதேவை என்றறிந்து
தந்திடுதல் ஒன்றே தலைக்கடனாய் - எந்நாளும்
என்னுணர்வே உன்னுணர்வாய் இன்புற் றெனக்குதவும்
பொன்மகளே என்கதிதான் ஏது

என்சுவையே உன்சுவையாய் எம்மகிழ்வே உன்மகிழ்வாய்
என்நலமே உன்னலமாய்க் கொண்டாயே - என்னுயிரே
ஈருடலுக் கோருயிராய் வாழ்வோமென் றன்றுரைத்த
பேருரையும் பொய்யாச்சோ பேசாய்

என்னுள் உறங்கி இனிதிருந்த ஆற்றலினை
உன்னுடைய நுண்ணுணர்வால் ஊக்குவித்தே - என்னைநீ
பல்கலையில் வல்லவனாய் பார்மதிக்க வைத்தனையே
சொல்லுலகில் நீயல்லோ தூண்

நோயுற்று நான்கிடந்த நேரமெல்லாம் பக்கத்தே
நீயிருந்து நோவாமற் பார்த்தாயே - தாய்போல
உண்ணா துறங்கா தெனைக்காத் உத்தமியே
என்னாள்தான் தீர்ப்பேன் கடன்

பொன்னுடலும் புன்னகையும் பூவோடு பொட்டும்நீ
நன்னயமாய் செய்திட்ட நற்பணியும் - இந்நிலத்தில்
உன்னுருவப் பொன்படத்தில் எந்நாளும் பார்த்திருப்போம்
என்னுயிராய் நீயிருப்பாய் என்றும்.

பொதுநலம்

மூன்றாம்கை நாம் கொடுக்கும் நம்பிக்கை

(வடமாகாண சமூகசேவை அமைச்சு மாற்றுவலுவலையோடே தினத்தில்
2009 வெளியிட்ட மூன்றாம்கை எனும் மலரில் வெளிவந்த கவிதை)

என்னாலே முடியுமென்ற நம்பிக்கை ஒன்றேதான்
என்னாரும் மக்களது இலட்சிய நன்மந்திரமாம்
பொன்னாலும் பொருளாலும் சாதிக்க முடியாத(தை)
என்னாலே முடியுமென்ற எண்ணத்தால் வென்றிடலாம்.

மாற்றுவலு எல்லோர்க்கும் மறைபொருளாய் உண்டதனின்
ஊற்றுக்கண் மனமாகும் உறுதியுடன் முயற்சித்தால்
ஏற்றவர்கள் வழிகாட்டல் இருந்திட்டால் எப்போதும்
ஏற்றமுறு சாதனைகள் எண்ணிலவாய்ச் செய்திடலாம்.

என்னாலே முடியுமென நினைத்திட்ட அக்கணமே
தன்னாலே சக்தியொன்று மனத்திலுரு வாகியது
மின்னல்போல் உடலெங்கும் வியாபகமாய் வீறுகொண்டு
எண்ணியதை முடிக்கின்ற வலுவந்து சேர்ந்திடுமே.

காலாலே கோல்பிடித்துக். கையில்லார் எழுதுவதும்
வாயாலே தூரிகையால் ஓவியங்கள் தீட்டுவதும்
காலில்லார் பொய்க்காலால் கருமங்கள் ஆற்றுவதும்
கண்ணில்லார் கல்வியிலே உயர்வதுவும் காணீரோ.

அங்கங்கள் குறைந்தாலும் நம்பிக்கை உண்டானால்
இங்கவர்கள் மாற்றுவலு கொண்டுலகு வியக்கவாழ்வார்
எங்களிலே அவரொருவர் என்றவரை நாம்மதிப்போம்
இங்கதுவே மூன்றாம்கை நாம்கொடுக்கும் நம்பிக்கை.

தேமதுரத் தமிழோசை காக்கவாரீர்

(2007இல் சட்டக்கல்லூரி மலரில் வந்த கவிதை)

தித்திக்கும் தேமதுரத் தமிழின் ஓசை
 தெவிட்டாத பேரின்பம் துய்த்த மேலோர்
 எத்திக்கும் செந்தமிழ்செம் மொழியேயாக
 ஏற்றமுறச் செய்துவைத்தார் புலவோர் தந்த
 முத்தான பழந்தமிழ்சேர் இலக்கி யங்கள்
 முதுசமெனப் பெற்றவர்நாம் அதைப்போற் றாமல்
 அத்தனையும் மறந்தின்று அச்ச மாறி
 அருமந்த தமிழோசை மறந்த தேனோ?

வாய்வழியே வருமொலியே வரிவடி வாகி
 எழுத்தாகி எழுத்தசைந்து சீர்க ளாகித்
 தேய்விலதாம் சீர்களவை ஓசை யாகிச்
 செப்பமுறும் ஓசையதே யாப்பு மாகிப்
 பாய்புனல்போல் வருகவிதை வாக்கி யங்கள்
 பண்பான இலக்கியங்கள் காப்பியங்கள்
 ஓய்விலதாய்ச் சுரந்துவரும் செய்யு ளுக்கும்
 ஓசையே ஊற்றுக்கண் உயர்ப்பு மாகும்

கொச்சைமொழி பேச்சாகி எழுத்து மாகிக்
 கூறுபெரு இலக்கியமாய் வளருங் காலம்
 நிச்சயமாய் மொழிச்செம்மை வேண்டா மெங்கள்
 நிசமான பேச்சுத்தான் மொழியா மென்றும்
 பச்சையாய்ச் சொல்வதுதான் யதார்த்த மென்றும்
 பரப்புரைகள் புயலாக வீசக் கண்டோம்
 இச்சைபோல் எழுதுவன எல்லா மின்று
 இலக்கியமாய் வர்த்தகமாய் மாறிப் போச்சு

பாசைக்கு இலக்கணமேன் சுயமாய் நாங்கள்
 பேசுவதும் எழுதுவதும் தானே பாசை
 பேசாமல் இலக்கணத்தை விட்டுப் போட்டுப்
 புதுமைசெய வாருமென அழைக்க லாச்சு
 ஓசையிலே அடங்காத சொற்கூட் டங்கள்
 ஒருவிதமாய்ப் புதுக்கவிதை என்றே யாச்சு
 ஆசையிலே எழுதும்வரி சிலசேர்த் திட்டால்
 அவையெல்லாம் பத்திரிகைக் கவிதை யாச்சு

அழகான குழந்தைக்கு வண்ண ஆடை
 அணிமணிகள் புனைந்துகண்டு களித்தல் போல
 உளமார்ந்த கருப்பொருளுக் குவமை சேர்த்து
 உவப்பான வர்ணனை கற்பனை கலந்து
 வளமான செம்மொழியின் ஓசை யோடு
 வாண்மைதரும் இலக்கியத்தை நயத்தல் விட்டு
 விழலான சொற்கூட்டம் தழைக்க வைத்தல்
 வெறிதான நிர்வாணம் சுவைத்த லன்றோ.

தமிழர்தம் பிள்ளைகட்கோ தமிழ்ப்பே ரில்லை
 தத்தம்வாய் வந்தஒலித் திசைச்சொற் பேர்கள்
 தமிழ்நாட்டுத் தமிழர்வாய் தமிழ்க்கிலச் சொல்
 தமிழ்நாட்டு தமிழ்அமைச்சர் பேர்ஸ்டாலின்
 தமிழில்வரும் சஞ்சிகைபேர் இந்தியாடுடே
 தமிழ்சக்தி ஒளிபரப்பில் குட்மோணிங் சிறீலங்கா
 தமிழ்கடையின் பெயர்ப்பலகை நியூஸ்பேர்பர்ஸ்டால்
 தமிழோசை என்னாச்சு ஏட்டில் தானோ?

ஐம்பெரும்பாப் பியங்களுள்ளே நெஞ்சை யள்ளும்
 சிலப்பதிகா ரம்பிறந்த சேரநாடு
 நம்முன்னே கேரளமாய் மாறிப் போச்சு
 நம்தமிழும் மலையாளம் ஆகிப்போச்சு
 அங்குள்ளார் பேச்சுமொழி போற்றலாலே
 அருந்தமிழே சிதைந்துமலை யாளமாச்சு
 இங்கிதனைச் சிந்திப்பீர் ஓசை கெட்டால்
 எம்தமிழைத் தமிழ்நிலத்தை இழந்தே போவோம்.

தமிழ்தமிழாய் இருந்திடவே வேண்டு மென்றால்
 தமிழர்நாம் தமிழர்களாய் வாழ்வ தென்றால்
 தமிழ்ஓசை இலக்கணங்கள் போற்றல் வேண்டும்
 செந்தமிழைச் செம்மையாய்ப் பேசல் வேண்டும்
 தமிழ்போற்றும் செந்தமிழ்நூல் இலக்கியங்கள்
 தமைக்கற்றுத் தமிழினிமை நயத்தல் வேண்டும்
 தமிழ்வழக்கில் தமிழர்பேர் ஒலித்தல் வேண்டும்
 தேமதுரத் தமிழோசை காக்க வாரீர்.

முதியோர் அனுபவத்தை

தேசிய அபிவிருத்திக்குப்பயன்படுத்துவோம்

(2000இல் வலிவடக்கு கலாசார விழாவில் சொல்லியவை)

அனுபவமே சிறந்த ஆசிரியன் எனுமுண்மை
 அகில உலகமுமே அறிந்தபே ருண்மையன்றோ
 அறிவில் அனுபவத்தில் மூத்தமுதியவர்கள்
 அனுபவத்தைக் கொண்டிந்த அகிலத்தை உயர்த்திடலாம்
 மண்ணில் மறைந்திருக்கும் வைரத்தைக் கண்டெடுத்து
 பட்டைதீட்டி விட்டால் பாரில் அதற்கிணையேது
 முதியோர் துயர்போக்கி முழுமகிழ்வைக் கொடுத்திட்டால்
 முதிர்ந்த அவர் அனுபவத்தால் முழுதுலகும் உயருமன்றோ

அனுபவமில்லாவித்தை அரங்கேற மாட்டாதே
 அனுபவத்தால் தானே நாம் அபிவிருத்தி கண்டிடலாம்
 அனுபவத்தில் முதிர்ந்தோர் அறிவினிலே ஞானியன்றோ
 அனுபவ ஞானத்தால் அபிவிருத்தி கண்டிடலாம்

முதியோர்கள் எல்லாரும் முடங்கிக் கிடந்திட்டால்
 அதனாலே அவர்களுக்கும் நாட்டுக்கும் நட்டமன்றோ
 முதியோரைக் கண்டுணர்ந்து முன்னணியில் இருக்கவைத்தால்
 முகிழ்த்த அபிவிருத்தி முழுநாடும் காணாமன்றோ

காய் முதிர்ந்தால் கனியாகும் கதிர்முதிர்ந்தால் மணியாகும்
 தாய்பிறை முதிர்ந்தால் துலங்கும் நிலவாகும்
 தாய்தந்தை முதிர்ந்துவிட்டால் தகும்பெருமை மறைந்திடுமோ
 தேசத்தின் விருத்திக்குச் சிறந்தகரு அவரன்றோ

முதியோர்கள் அனுபவத்தை முழுதாகப் பெற்றிருவோம்
 எதிலும் அவர்கருத்தை இயன்றமட்டும் ஏற்றிடுவோம்
 இதிகாசம் சாத்திரங்கள் இலக்கியங்கள் சாதனைகள்
 எதிலும் முதியோர்கள் முத்திரைதான் இதைமறவோம்

முதியோர்க்குக் கைகொடுப்போம்

சின்னஞ்சிறியராய் நாமிருந்த காலத்தில்
 என்னென்ன பாடுபட்டு எம்மை வளர்த்தவர்கள்
 இன்று முதியோராய் இளைத்துப்போய் உள்ளார்கள்
 நன்றெமக்குச் செய்தோர்க்கு நாம்கை கொடுத்திருவோம்

இந்த உலகத்தை நாம் நுகரும் செல்வத்தை
 சிந்தை மகிழவைக்கும் சிறப்பான கல்வியினை
 தந்தவர்கள் இன்று முதியோராய்த் தளர்கையிலே
 எந்தம் கடமையன்றோ இவர்களுக்குக் கைகொடுத்தல்

நேற்றைய இளையோர்தாம் இன்றைய முதியோர்கள்
இன்றைய இளையோர்நாம் நாளை முதியோராவோம்
இன்று முதியோர்க்கும் நாம்கை கொடுத்தால்தான்
நாளை எமக்கும் இளையோர் கைகொடுப்பார்கள்

முதியோர்கள் இல்லாமல் முளைத்தவர்கள் அல்லநாம்
முதியோர்கள் உழைப்பில்தான் முழுவதும் நாம் வளர்ந்தோம்
முதியோரைப் பார்த்துத்தான் வாழ்ப்பழகிக் கொண்டோம்
முதியோர்க்குக் கைகொடுத்தல் முழுக்கடமை எமக்கன்றோ

அனுபவ ஞானத்தால் அடிக்கடி புத்திசொல்வார்
எமக்குத் தெரியாததெல்லாம் சொல்லித் தருவார்கள்
எந்தத்துயர்வரினும் எமக்காகத் தாம் சுமப்பார்
அந்த முதியோர்க்கு நாமேகை கொடுத்திடுவோம்

முதியோர் துயர் தீர்ப்பதுதான் எமக்குக்கடமையென்போம்
முதியோர் மகிழ்ந்தால் தான் முழுவிடும் மகிழ்விருக்கும்
முதியோரால்தான் இந்த முழுஉலகும் மகிழ்வுகொள்ளும்
முதியோர்க்குக் கைகொடுப்போம் முழுமகிழ்வும் நாம்பெறுவோம்.

தெய்வப்பசுவைக் காத்திடுவோம்

(இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் புண்ணிய கிராம
நிகழ்ச்சியில் மாவட்டம் தோறும் வழங்கப்பட்ட சிறுவர் பாடல் 2012)

அம்மா அம்மா என்றழைக்கும்
அருமைப் பசுவைப் பார்தம்பி
இம்மா நிலத்தில் அம்மாபோல்
எமக்குத் தெய்வம் பசுதம்பி

எல்லா ருக்கும் அமுதம்போல்
இனிய பாலைத் தந்திடுமே
எல்லா நாளும் அருந்திடலாம்
இன்ப மாக வாழ்ந்திடலாம்

எல்லாச் சத்தும் நிறைந்திருக்கும்
 பசுவின் பால்போல் இவ்வுலகில்
 சொல்லும் உணவு வேறில்லை
 சுவையும் இதுபோல் வேறில்லை

கோயிற் பூசை சடங்கெதற்கும்
 பசுவின் பாலே முதலாகும்
 கோமா தாவெனப் பசவுக்கும்
 கோயிலில் பூசை நடந்திடல்பார்

தெய்வம் எல்லாம் கொலுவிருக்கும்
 சிறந்த கோயில் பசுதம்பி
 தெய்வப் பசுவை வணங்கிடுவோம்
 தினமும் அதைநாம் காத்திடுவோம்

பசுவைக் கொன்று தின்றிடுதல்
 பாவம் பாவம் பெரும்பாவம்
 பசுவை வணங்கிக் காத்திடுவோம்
 பசுவால் வாழ்வில் வளம்பெறுவோம்.

கோமாதா குலம் காப்போம்

தாமாகத் தாவரநல் உணவை உண்டு
 தமதுழைப்பும் தகுபயனும் தந்துவாழும்
 கோமாதா குலத்தினையே வெட்டிவீழ்த்திக்
 கொன்றுதின்னும் கொடுமையினைப் போக்கவாரீர்

கோபூசை செய்தென்றும் கோயில்தோறும்
 கும்பிட்டு வாழ்ந்த மக்கள் கோலம்மாறிக்
 கோவினையே கொல்களத்தில் வெட்டிவீழ்த்திக்
 கொத்துறொட்டி செய்துண்ணல் கொடுமையன்றோ.

வளர்கலையின் பெருநிதியம் வாழிய

(உரும்பிராய் சைவத்தமிழ் வித்தியாலயப் பவளவிழா வாழ்த்து)

பிள்ளையுள்ளம் என்கின்ற வெள்ளைமனத் திரையில்
 பேறளிக்கும் கல்வியினைப் படமாய்த் தொடங்கி
 கொள்ளையின்பம் தருகின்ற குதலைமொழி வாயில்
 கொய்தெடுத்த சொல்லமைத்து நல்லமுதாய் ஊட்டி
 அள்ளியள்ளி ஆரம்பக் கல்வியினை வழங்கி
 அரும்புகளை மலராக்கி மணங்கமழச் செய்யும்
 வள்ளன்மை மிக்கசைவத் தமிழ்வித்தியா சாலை
 வளர்கல்விப் பெருநிதியம் வாழியபல் லாண்டு.

மரத்தினுரம் கிளையினெழில் மலரழகு கனிகாய்
 மாட்சிகளைப் பார்த்தவற்றை மனதாரப் புகழ்வர்
 உரந்தந்து நீர்தந்து ஊட்டமெலாம் தந்து
 உறுதியுடன் நிற்கவைக்கும் வேரைவெளிக் காணார்
 மரத்துக்கு வேர்போலக் கல்விநல மெல்லாம்
 மலரவைக்கும் ஆரம்பக் கல்விவேர் மாண்பைக்
 கரத்திலுறு கனிபோலக் காட்டியுணர் வூட்டும்
 கல்விவளர் பெருநிதியம் காலமெலாம் வாழி

வெள்ளிவிழா பொன்விழா வைரவிழாக் கண்டு
 வைரவிழா மலர்மலர்ந்து மண்டுபுகழ் கொண்டு
 அள்ளஅள்ளக் குவிகின்ற சாதனைகள் தந்து
 ஆண்டெழுபத் தைந்துநிறை பவளவிழா வென்று
 கள்ளவிழும் பவளமலர்க் கருப்பொருளாய் நின்று
 கல்விதந்த ஆசார்கள் அதிபர்கள் பெற்றார்
 வள்ளல்சிவன் அருளாலே வாழியபல் லாண்டு
 வளர்கலையின் பெருநிதியம் வாழியபல் லாண்டு.

தீக்கோல் கொண்டு தீட்டுக கவிதை

(2004இல் லண்டனில் IBC வானொலியின் பிரசவகளத்தில் வழங்கிய கவிதை)

தீந்தமிழ்த் தீக்கோல் கொண்டு தீட்டுவேன் கவிதைஇங்கு
தீந்தமிழ் தீயேயானால் தீய்ந்திடும் பகைமை என்று
பாய்ந்திடும் கருத்தினூடே பைந்தமிழ் உணர்வுபொங்க
வாய்ந்திடும் வாழ்வு முற்றும் வண்தமிழ் செழிக்கவேண்டும்

புலம்பெயர் நாட்டில் எல்லாம் பொருள்வளம் சிறந்த நீங்கள்
நலமிழந்திருக்கும் ஈழநாட்டையும் நினைக்கவேண்டும்
சாந்துயர் வந்தபோதும் தாம்புலம் பெயர்ந்தபோதும்
நாந்தமிழ் காப்போம் என்ற நந்தமிழ் ஈழம்பாரீர்
எத்தனைஈழத்தமிழர்கள் இன்றும் தத்தம்வீடுவாசல் இழந்தும்
இத்தரையீது அகதிகளாகிச் சொத்துசுகங்கள் எல்லாந்துறந்து
நித்தமும் துன்பக்கடலில்மூழ்கி வித்தைகள் இழந்தவீணர்களாக
சத்துகள்இழந்த கோதுகளாகிச் செத்தபாம்பெனத் தெருவில் அலைகிறார்

உழைப்பால் உயர்ந்த உத்தமத்தமிழர்
இளைத்துப்போன இனமாய்ப்போயினர்
சொந்தஉழைப்பில் சுகமாய்வாழ்ந்தவர்
எந்த உழைப்பும் இல்லார் ஆயினர்
செய்யும்தொழிலே தெய்வமாய்வாழ்ந்தவர்
கையேந்திநிற்கும் கதியிலர்ஆயினர்
சொந்தநாட்டிலே துயருழந்திருக்கும்
இந்தநிலையினை மாற்றிடஎழுவீர்!

ஈழமண்ணில் எத்திசைநோக்கினும்
தாழ்ந்துதங்கள் சுயத்தினைஇழந்து
அகதிகள்இல்லம் அநாதைகள்இல்லம்
ஊனமுற்றோர் உளநலம்குறைந்தோர்
முதியோர்இல்லம் குழந்தைகள்இல்லம்
இல்லம்எல்லாம் இல்லாதொழிந்திட
நல்லதோர்உபாயம் நாம்செய்வாரும்!

எங்களுக்குடும்ப உறுப்பினராக
 ஒவ்வொருவரைநாம் இணைத்துவாழ்வளிப்போம்
 இல்லைஎன்ற சொல்லேஇன்றி
 எல்லோரும்வாழ இதோபுறப்படுவீர்
 எழுபதுக்கதிக நாட்டினில்இன்று
 இனிதேவாமும் ஈழத்தமிழர்கள்
 பழுதிலாஇப்பணி செயப்புறப்படுவீர்
 வழுவிலாவாழ்வும் வளம்படும்வருவீர்

தம்பி நில் ஒரு கணம்! சிந்தித்துப்பார்!! சன சமூக சேவைக்குப் புறப்படு

இந்த உலகத்திற்கு நீவந்தவேளை
 எதைக்கொண்டு வந்தாய்?
 நிர்வாணமாக
 அழுதழுது வந்தாய்!
 உன்னை,
 அன்பாய் அணைத்தெடுத்துப்
 பாலூட்டிச் சீராட்டிவளர்க்க ஒரு தாய்
 உனக்கு வேண்டிய அனைத்தையும் தேடித்தர ஒருதந்தை
 நீ பிறக்கவும் உன்பிணி தீர்க்கவும் வைத்தியசாலை,
 வாழ்வதற்கு வீடு,
 வணங்குவதற்குக் கோயில்
 கற்பதற்குக் கல்லூரி,
 உழைப்பதற்கு விளைநிலம், தொழிலகம்,
 உலாவிவர வீதிகள்,
 உண்டுசுவைக்கக் கனிமரங்கள்

இப்படி
 உனக்காக எத்தனை எத்தனை வசதிகள்!
 அத்தனையையும்

நீ தேடிவைத்துவிட்டா இங்கு வந்தாய்?

இல்லை ! இல்லை !

உனக்காக,

உன்முன்வந்தோர் தேடிவைத்தவைதான் இவை

இவற்றை அனுபவிக்கும் நீ

அதற்குக் கூலி கொடுக்க வேண்டாமா?

உனக்காக உன்முன்னோர் தேடிவைத்ததை அனுபவிக்கும் நீ

உன் பின்னோருக்காக எதைத் தேடிவைக்கப் போகின்றாய்?

சிந்தித்துப்பார் !

செயற்படுவதற்குச் சனசமூகத்துக்கு வா.

பெண்ணின் பெருமை

அகிலஉலகில் உயிர்களெல்லாம்

ஆண்பெண்ணாதல் காணீரோ

ஆணும்பெண்ணும் சரிபாதி

அதிலேபெண்தான் முதல்பாதி

இருபாதிகளும் இணைந்தாலே

உலகில்முழுமை உருவாகும்

ஆணில்லாமல் பெண்ணில்லை

பெண்ணில்லாமல் ஆணில்லை

ஆனாலும் பெண்தானேநம்

அனைத்துயிர்களுக்கும் தாயாவாள்

பெண்ணேஆணைப் பெற்றெடுப்பாள்

பெருமைக்குரியவள் பெண்ணன்றோ

தாயில்லாமல் நாமில்லைத்

தாயேஎம்மைப் பெற்றெடுத்தாள்

தாயேஎம்மை வளர்த்திட்டாள்

தாயின்பெருமை நாமறிவோம்

அதிசயதெய்வம் தாயன்றோ - இந்த
 அகிலத்தில்தாய்க்கு நிகர்உண்டோ
 பத்துமாதத்தில் தன்வயிற்றில் - கருவைப்
 பக்குவமாக சுமந்துவளர்ப்பாள்
 பற்பலமருந்தும் பத்தியமும் - தானே
 பக்குவமறிந்துண்டு பேணிவளர்ப்பாள்
 நித்தமும்துன்பப்பட்டாலும் - பிள்ளை
 நினைவிலேதுன்பத்தை இன்பமாய்காண்பாள்

உதிரத்தைப் பாலாக்கியூட்டி - தன்னின்
 உயிருக்குயிராகக் கரிசனைகாட்டி
 அதியற்புதப் பொருளாயுருவாக்கி - அன்பை
 அள்ளிச்சொரிந்து அமுதெனவூட்டும்
 அதிசயத்தெய்வம் வேறுண்டோ

கல்லுவைத்த கோயிலெல்லாம்
 கடவுளரைக் கும்பிட்டு
 உள்ளவிரதமெல்லாம்
 உள்ளபடிநோன்பிருந்து
 குலம்விளங்க வேண்டுமென்று
 குழந்தைவரம் வேண்டிநிற்பாள்

பேதைபெதும்பை மங்கை மடந்தை
 அரிவை தெரிவை பேரிளம்பெண்
 என்ற ஏழு பருவங்களிலும்
 பெண்ணைப்பொன்போல் காத்திடணும்

பொன்போலையொரு பெண்குழந்தை
 பிறந்தால்போதும் வீட்டினிலே
 செல்வம் எல்லாம் அவளாவாள்
 சிரிப்பும் மகிழ்வும் மலிந்திருக்கும்
 தெய்வமேநம் குழந்தையெனத்
 தெவிட்டா இன்பச் சுவைபெறலாம்

வீட்டில் பெண்ணைப் போற்றிவைத்தால்
 விண்ணின் சொர்க்கம் வீடன்றோ
 நாட்டில்பெண்ணைப் போற்றிநின்றால்
 நாளைய உலகம் நமதன்றோ
 இன்றைய பெண்ணைப் போற்றுவதால்
 நாளைய நல்லோர் உருவாவார்
 பெண்ணைப் பொன்னாய்ப் போற்றிடுவோம்
 பேரின்பத்தைப் பெற்றிடுவோம்.

மாணவர் நற்சிந்தனைப்பாடல்

அன்பான மாணவச் செல்வங்களே -- உங்கள்
 அறிவும் ஒழுக்கமும் வளர்த்திடுவோம்
 இன்பான இக்காலை வேளையிலே -- உங்கள்
 இனியமுகம் பார்த்து வாழ்த்துகின்றேன்
 காலையில் கடவுளை வணங்கிடுவீர் -- பின்னர்
 கல்வியை அமைதியாய் கற்றிடுவீர் எந்த
 வேளையும் தெரியாத பாடங்களைக் -- கேட்டு
 விளங்கிப் படித்து உயர்ந்திடுவீர்

கற்றபடிவாழக் கற்றிடுவீர் அதைக்
 கண்ணிலும் மேலாகப் போற்றிடுவீர்
 பெற்றிட்ட கல்வியும் ஒழுக்கமும் உயிரெனப்
 பேணிடும் உத்தமராயுயர்வீர்

வெற்றிக்கில்லை எல்லை

பெற்றார்க்குப்பிள்ளையாய்ப் பிறந்ததுவெற்றி
 கல்வியில் உயர்ந்து சிறந்தது வெற்றி
 உத்தியோகத்தில் உயர்ந்தது வெற்றி
 சாதனையாளராய் தலைநிமிர்ந்தது வெற்றி
 திருமணம் முடித்து மகிழ்ந்தது வெற்றி

உலகம்போற்ற உவந்தது வெற்றி
 பிள்ளைகளால் பெருமை பெற்றது வெற்றி
 முதுமைவந்து தளர்ந்தது தோல்வி
 நோய்நொடியாலே நொந்தது தோல்வி

இறுதிவந்து இறந்ததுபடுதோல்வி
 வெற்றிக்கில்லை எல்லைஎன்று
 வீணவாக்கொண்டு கண்டது தோல்வியே
 ஒளியின் எல்லை இருளாவதுபோல்
 பகலின்எல்லை இரவாவதுபோல்
 வெற்றியின் எல்லை தோல்விதான் என்றும்
 வெற்றியை உணர்ந்து
 வெற்றிவந்தபோது வீறாப்பின்றித்
 தோல்விவந்தபோது துவண்டுவிடாமல்
 இதுபோதுமென்ற திருப்தியாய் வாழ்தலே
 வெற்றியின்எல்லை
 அதுவே வாழ்வின் வெற்றி.

மூத்தோர்கள் எங்கள் முதுசொம்

(2008 வடமாகாண சமூகநலத்துறைத் திணைக்கள முதுசொம்மலரில்

(வெளிவந்தது)

மூத்தோர்கள் எங்கள் முதுசொத்து மட்டுமல்ல
 மூத்தோரும் எங்கள் முதுசொம்தான் - மூத்தோர்
 மரபணுவில் வந்தவுடன் கட்டமைப்பும் பண்பும்
 வருமறிவும் மூத்தோர் சொத்தே

ஆக்கமெலாம் தந்தார்

இப்புவிபில் நாம்பிறக்கும் போதில்நிர் வாணமாய்
எப்பொருளும் இன்றி அமுதுவந்தோம் - அப்பொழுதே
தூக்கி எடுத்தணைத்துச் சொந்தங்கொண் டாடியிந்த
ஆக்கமெலாம் தந்தார்முத்தோர்.

முத்தோரைக் காத்தல்கடன்

எங்குலத்து முத்தோர் எமக்களித்த சொத்தன்றோ
இங்கெமது வாழ்வுக்கு மூலமென - இங்குணர்ந்தால்
எங்களது முத்தோரை நாம்காத்தல் நம்கடனே
நன்குணர்ந்து காப்போமே நாம்.

முத்தோர் சொல்லமுதம்

முத்தவர்கள் சொல்லுகின்ற வார்த்தை அமுதமென
ஏற்றேநாம் போற்றிநிதம் கைக்கொண்டால் - முத்தோர்சொல்
நல்லவழி காட்டியாய் நாளும் உதவுதலை
சொல்லவரும் காண்போம் இனிது

நமக்காக தேடிவைத்தார்

நாம்பிறந்த இல்லத்தை நாம்வளர்ந்த நம்முரை
நாம்பயின்ற கல்லூரி ஆலயத்தை - நாம்தானோ
தேடிவைத்து வாழ்வந்தோம் இல்லையே நம்முன்னோர்
தேடிவைத்தார் எங்களுக்கென்றே.

முத்தோர் கடன் தீர்க்கவழி

முத்தோ ரிடம்பெற்ற முற்கடன்கள் அத்தனையும்
தீர்த்தலன்றோ மாந்தர்க்குச் செவ்விதுகாண் - தீர்க்கவழி
முத்தோரைக் காத்தல் முதற்கடமை முத்தவர்கள்
ஏத்திடவே வாழ்தல் இனிது.

சான்றோர் நலம்

சிவத்தமிழை அறப்பணியாய்த் திகழவைத்த தெய்வமகள்

(சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் இறையடி
சேர்ந்தபோது பாடியது)

சிவத்தமிழின் செல்வியெயும் தேசத்தின் ஒளிவிளக்கே
தவப்பேறாய் வந்துதித்த தங்கத் தமிழ்த் தலைவி!
உவமைசொல முடியாத உலகுபுகழ் பெருந்தாயே
சிவபெருமான் திருவடியில் சேவிக்கச் சென்றனையோ!

சைவநெறித் தத்துவத்தைத் தமிழமுதில் குழைத்தேநீ
தெய்வஅருட் திருமொழியில் தேனமுதாய்த் தந்தாயே
உய்யுநெறி காட்டுமுன்றன் உபதேசம் கேட்டிந்த
வையமெலாம் மகிழ்ந்ததுபோல் வான்மகிழ்ச் சென்றனையோ!

செந்தமிழ்நின் திருவாயில் தெய்வமணம் வீசிவர
சிந்தையினைப் பறிகொடுத்துத் தித்திக்கக் கேட்டிருந்தோம்
அந்தமொழி தன்சபையில் நின்றொலிக்க வேண்டுமென்ற
எந்தைசிவன் அழைப்பேற்று எந்தாயே ஏகினையோ!

ஆலயங்கள் தர்மத்தின் அச்சாணி எனக்காட்டிச்
சீலம்மிக்க அறப்பணிகள் செய்வதுதான் ஆலயத்தின்
மேலான பணியென்று மெய்ப்பித்த அருட்தாயே
காலத்தை வென்றுசிவன் கழல்மணியாய்ச் சேர்ந்தனையோ!

பிறந்ததின அறக்கொடைகள் பேராறாய்ப் பெருகிவர
உறங்காவுன் கருணையுள்ளம் உரியஇடம் கண்டறிந்து
அறக்கொடைகள் அளவிலதாய் அள்ளியள்ளிச் சொரிந்தகையின்
திறங்காண வோசிவனார் சிவலோகம் அழைத்தாரோ!

அன்னையார்க்கும் ஆதுலார்க்கும் ஆதரவில் சிறுமியார்க்கும்
அன்னையென வீற்றிருந்து அறம்வளர்த்த மகளிரில்லம்
பொன்னான சைவத்தின் பண்பாட்டு விளைநிலமாய்
இன்னாட்டில் போலாக்க இறையுலகுக் கேகிணையோ!

நடமாடும் நூலகமாய் நம்முன்னே வாழ்ந்தஅன்னை
திடமான சிவத்தமிழ்ச் செல்விஆய்வு நூலகந்தன்
இடமாக்கி எழில்ஞானச் சுரபியாய் இங்குவைத்து
நடமாடும் சிவனடிக்கே நன்னூலாய்ச் சென்றணையோ!

தேசமெலாம் சிவத்தமிழைச் செழிக்கவைத்த தெய்வமகள்
பாசமிலாப் பெருவாழ்வில் பணிசெய்து பணியென்ற
மாசில்லா மாணிக்க மணியேநீ சிவனடியில்
தேசுற்று நின்றொளிர்ச் சிவபுரமே சேர்ந்தணையோ!

கலியுகஞானி சச்சிஐயா

(மாவைப்பண்டிதர் க. சச்சிதானந்தம் அவர்கள் மறைந்த போது பாடியது)

எண்டிசைக் கலையும்தேர்ந்து இயைந்தபல் மொழியும்கற்றுப்
பண்டிதர்ப் பரம்பரைக்குப் பார்புகழ் தேடித்தந்தோன்

கல்விநூல் உளநூல்கல்வி சொல்லிடும் முறைபயிற்றி
நல்லபல் லாசார்க்கெல்லாம் நாயகமணியாய் நின்றோன்

வித்தகர் விபுலானந்தர் வியன்பெரு யாழ்நூல் ஆக்க
ஓத்தநல் லுழைப்புத்தந்த வேதிநூற்கணிதமேதை

கம்பனே வந்தானென்னக் கவிநயம் சொட்டச்சொட்டத்
தம்பெரும் புலமையால் யாழ்க் காவியம் தந்தமேலோன்

தொல்காப்பியத்துள் தோய்ந்து தொன்னூலாரிலக்கணங்கள்
வல்லனென்றுலகு போற்ற மஞ்சுகாசினியம் தந்தோன்

ஆனந்தத்தேன்என்கின்ற அற்புதக்கவிதை நூலால்
தேனுந்தும் கவிதையின்பம் தித்திக்கத்தந்த செம்மல்

சோதிடக்கலையும் மேலை வானியற்கலையும் தேர்ந்து
சாதனை பலசெய்திட்ட தத்துவப் பெரும்பேராசான்

கலியுகஞானியாகக் காண்பதற் கெளியராக
உலவியசச்சிஐயா உயர்கலை ஞானக் குன்றம்

இனியெந்த நாள்காண்போம் அன்புச்செல்வா

(2007.02.28இல் தங்கைமகன் செல்வன் அகாலமரணமடைந்த
சொல்லொணாச் சோகம்)

செல்வனைநான் நினைக்கின்ற போதிலெல்லாம்
செயலற்றுப் போகின்ற தென்றனுள்ளம்
சொல்லிலே அடங்காத துயரம்வந்து
தொண்டைக்குள் நின்றென்னை திணறச்செய்ய
சொல்லியழு திடுவதற்கோ வார்த்தையின்றித்
துயரத்தில் நாக்குழறி விக்கிநிற்கும்
பொல்லாத இடிபோல வந்தசெய்தி
பொய்யாகிப் போகாதோ என்னும் நெஞ்சம்

செல்வனெனப் பெயரிட்டு உச்சிமோந்து
தினம்தினமும் தாலாட்டுப் பாட்டுப்பாடி
வல்லவனாய் நல்லவனாய் வளர்வாயென்று
வாழ்த்துக்கள் வாயாரச் சொல்லிச் சொல்லி
கல்வியிலே நீகண்ட உயர்ச்சிகண்டும்
கலகலப்பாய் நீபழகும் பாங்குகண்டும்
செல்வமாய் நீஎமக்குக் கிடைத்தாயென்று
செய்திட்ட கற்பனைகள் மண்ணாய்ப்போச்சே

மாமாவாய் ஆசானாய்த் தந்தைபோல
 மனமார உன்னுயர்வில் மகிழ்வுகண்டேன்
 சாமான்ய மானவன்றீ அல்லவென்று
 தக்கோர்கள் உனைப்புகழ மனம்பூரித்தேன்
 போமானோ வந்தாய்நீ வாலிபத்தில்
 புரியாத புதிராகப் பொய்விட்டாயே
 ஏமாந்து போனோமே அன்புச்செல்வா
 இனியெந்த நாள்காண்போம் செல்வா செல்வா

மனவாளக் கோலத்தில் கண்டகாட்சி
 மாப்பிள்ளை பெண்சோடி வந்தகாட்சி
 குணவானாய் ஊர்போற்ற வாழ்ந்தகாட்சி
 குழந்தையை அணைத்தெடுத்துக் கொஞ்சும்காட்சி
 துணையாக எல்லோர்க்கும் உதவிசெய்தே
 சொந்தங்கள் கொண்டாடி மகிழும்காட்சி
 அணையாத தீபமாய் நிலைக்கும்என்ற
 ஆசையெலாம் அணைந்தேதான் போகலாச்சே

ஆசிரியமணி அ. பஞ்சாட்சரம் அவர்கள் நடுஊர்ப்பழுத்த நன்மரம்

(ஆசிரியமணியின் பவளவிழா வாழ்த்து)

தொட்டதெல்லாம் பொன்னாகும் தூயோன்பஞ் சாட்சரத்தார்
 நட்டநடு ஊர்ப்பழுத்த நன்மரமாய் - இட்டமுடன்
 எல்லோர்க்கும் கைகொடுக்கும் எண்ணில் புகழாளன்
 பல்லாண்டு வாழ்க மகிழ்ந்து

சற்குரு வாய்த்தல் இந்தத் தரணியில் அரிதே யென்பார்
 நற்சீடன் வாய்த்தல் அன்றோ அரிதினும் அரிதேயென்று
 பற்பலர் வியக்க வாய்த்த பண்டித மணியின் சீடன்
 அற்புதத் தோன்றல் நீயே ஆசிரியமணியே வாழ்க.

சூரிய ஒளியைப் பெற்ற சந்திரன் ஒளியுண்டாகிச்
சூரியன் மறைந்தவேளை தான் ஒளி தருதல்போலே
சீரிய குருவின்ஆசி பெற்று அவர் புகழ்வளர்க்கும்
நேரியன் நின்போல் யாரே! நின்புகழ் வாழி வாழி.

சைவத்தின் தமிழின் தக்க சான்றோரின் வரலாறெல்லாம்
கைவைத்த கணனிபோலக் கணத்தினில் காட்டவல்லோய்
செய்வதத்தனையும் சீராய்ச் சிகரமாய்த் திடமாய்ச் செய்வோய்
வையகத் துயர்ந்தோர் போற்றும் வள்ளலே! வாழி வாழி

எவரெவர் எதனில் வல்லார் எவர்க்கெது தகுமென்றாய்ந்து
அவரவர்க் கணுக்கராகி அற்புதப் பணிகளாற்றும்
இவர்க்கெவர் ஈடாவார்கள் என்று பல்லோரும் போற்றும்
தவத்தினிற் பெரியாய்வாழி சந்ததிதழைக்க வாழி

ஆலயப் பணியிற் கண்டோம் அரியநூற் பதிப்பிற் கண்டோம்
மேலுயர் கல்விச்சாலை மேம்படுசேவை கண்டோம்
நூலறி புலவோர் முன்செய் நுண்மதியுரையிற் கண்டோம்
சீலமே வாழ்வாய்க்கொண்ட செம்மலே! வாழி வாழி

திரு.கா.வைத்தீஸ்வரன் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்துக்கு
வழங்கி வரும் பணிகளைப் பாராட்டிச் சங்கம் வழங்கும்
பணிநலப்பாராட்டுப் பாமாலை

வெண்பா

எல்லோரும் ஆரோக்கிய நல்வாழ்வு வாழ்கவெனப்
பல்காலும் பாடுபடும் பண்புடைய - வல்லாளன்
வைத்தீஸ் வரன்எங்கள் வாழ்வு நலங்காக்கும்
வைப்புநிதி அன்றோநீர் வாழ்க.

விருத்தம்

செந்தமிழ் கலைஞானச் செழுமை காட்டும்
 சீர்இணுவைத் திருவூர்நன் மண்ணின் மைந்தன்
 சிந்தைமகிழ் கார்த்திகேசு சின்னப் பிள்ளை
 தெய்வமகன் மனைவிசெல்வ ராணி நாதன்
 முந்துபுகழ் சுகாதாரக் கல்வி யாளன்
 முழுமனதாய்ப் பணிதொடரும் மூத்த ஞானி
 எந்தவிதம் எவர்க்குதவும் வழியென் றாய்ந்து
 எழுத்தினிலும் செய்கையிலும் காட்டும் தீரர்.

உளம்இறுகி உடல்தளர்ந்து உணர்வு சோர்ந்து
 உயிர்வாழ்வில் விரக்தியுற்ற மக்கள் தங்கள்
 உளநலத்தை உடல்நலத்தை சமூக நலத்தை
 உயரியதாம் ஆன்மீக நலத்தைப் பேணும்
 வளவாளர், சீர்மியர், நல்ஆற்றுப் படுத்துனர்
 வல்லபெரும் சுகாதாரக் கல்வி யாளர்
 தளராது தினமீயோகா - தியானம் பயிற்றும்
 தக்கபேர் ஆசான்நீ வாழி வாழி

அகவையெழு பத்தெட்டு நிறைவு கண்டு
 அன்பர்மகிழ் பணிநலவிழாக் காணும் இந்நாள்
 சுகவாழ்க்கை - நீரிழிவு - வளரிளம் பருவம் -
 குழந்தைகள் வேண்டுகோள்கள் - வாழ்க வளமுடன் -
 நலமாக வாழ்வதற்கு நாற்பது வழிகள் -
 பாலர்கள் மூத்தோர்கள் பராமரிப் பென்று
 உலகுபுகழ் பயன் நூல்கள் பலவும் தந்த
 உத்தமன்நீ பிறர்நலமே கொண்டாய் வாழி.

வாழ்த்து

பிறர்நலம் பேணும் பெருந்தகை வாழி
 உறவாய் உலகை உவப்பாய் வாழி
 அறவழிப் பணிசெய் அண்ணலே வாழி
 விரைமிகு வைத்தீஸ் வரன்நீ வாழி.

முத்திரையும் பெற்றதுநற்பேறு

(பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கு முத்திரை வெளியிட்டபோது)
(முத்திரையிற் பண்டிதமணி - சிறப்புமலர் 1999.12.04)

தேக்கும் தமிழ்சைவச் சிந்தனையின் தேன்சொரிந்து
வாக்கும்வாழ் வும்ஒன்றாய் வாழ்ந்தமகான் - ஆக்கமுற
எத்தரையில் வாழ்வோரும் இன்முகத்தைக் கண்டுவக்க
முத்திரையும் பெற்றதுநற் பேறு.

கலைநகர் சிற்பசிகாமணி
சீனிவாசகம் செந்தூர்ராசாவின்
கலாபூஷண விருதுவிழா வாழ்த்து
2007.07.15

இராகம் : மத்தியமாவதி

வெண்பா

தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வென்றோதும்
சான்றாண்மைக் கேற்றதனிச் சான்றானோன் - வான்புகழ்சேர
செந்தூர்ரா சாவெங்கள் தெய்வக் கலைச்சிற்பி
என்னாளும் வாழ்க இனிது.

பல்லவி

அற்புதச் சிற்பக்கலை விற்பனர் செந்தூர்ராசா
சொற்பதம் கடந்ததெய்வச் சிலைவடிக்கும் செம்மல் - அற்புத.....

சரணங்கள்

கலைநகர் மண்ணின் மைந்தன் கருவிலே திருவுடையான்
கலைமகள் கைவண்ணத்தன் கற்பனைச் சுரங்கமானோன்
விலைமதிப் பில்லாச்சிற்ப வித்தகன் தெய்வச்சிற்பி
தலைமகள் செந்தூர்ராசா தன்னேரிலாக் கலைஞன் - அற்புத.....

பொன்னாடை பூமாலை பொற்பதக்கங்கள் சூட்டி
 பொன்னான செந்தமிழில் பாமாலைப் புகழ்பாடி
 என்னாளும் பேர்விளங்கும் இணையில் பட்டங்கள்நல்கி
 மன்னரும் மதிக்கும்கலா பூஷண விருதுபெற்றீர் - அற்புத.....

சிற்பசிகாமணி நீசிற்பகலா நிதிநீ
 சிற்பசுரபி சிற்ப வித்தக சிரோமணிநீ
 சிற்பகலா நாயகன்நீ சிற்பச் சக்கரவர்த்திநீ
 சிற்பமகா சுரபிநீ சிற்பவித்தகன் நீயே

அனைத்துலக ஆசிரியர் தினத்தில்
 சிறந்த நல்லாசிரியர் விருது பெற்ற
 இளவாலை மெய்கண்டான் மகாவித்தியாலய
 உப அதிபர் உயர்திரு. கி. யோசேப்பு அவர்களுக்கு
 சூட்டப்பட்ட

பண்பு மலர்ப் பாமாலை(1991.10.06)

அனைத்துலக ஆசிரியர் தினத்தில் இந்நாள்
 அனைத்துவழி முறைகளிலும் ஆய்வு செய்தே
 வினைத்திறன்மிக் கதிரிந்த ஆசானாக
 நினைக்கண்டோம் நின்திறனால் பெருமை பெற்றோம்

குலமாண்பும் அருட்குணமும் குலவுதெய்வீக வாழ்வும்
 கலைபயிலும் தெளிநிலையும் கட்டுரைவன் மைத்திறனும்
 நிலம்மலையும் நிறைகோலும் மலர்நிகரும் மாட்சியுடன்
 உலகியலும் உளவியலும் உணர்ந்துயர்ந்த நல்லாசான்

பணிவுடைமை இன்சொல்லுப் பண்பான புன்முறுவல்
 தணியாத பெருங்கருணை தாய்போல அரவணைப்பு
 மணியான தெய்வீக மனிதரெனும் பெருமாண்பு
 அணியாக உடையவரே அன்புமலர்க் கற்பகமே

நல்லாசான் பட்டயமும் பாராட்டும் நயம்மிகுந்த
பொன்னாடை பூமாலை பாமாலை பொற்கிழியும்
சொல்லாலே அடங்காத தூயமன நல்வாழ்த்தும்
எந்நாளும் நிலைபெறவே இதயத்தால் உவந்தளித்தோம்

நற்கலைஞர் கிரகோரி நற்றாயர் சுவானப்பிள்ளை
பெற்றுயர்ந்த நன்மைந்தன் பேசுபுகழ் யோசேப்பு
பொற்பமைந்த ஞானரட்ணப் பொன்மனையாள் புத்திரர்கள்
கற்றறிந்து ஏழிசையாய்க் கவினுறவே வாழியவே

யாழ். சைவபரிபாலன சபைத் தலைவர்
சைவபூஷணம் வ. கந்தசாமி அவர்களுக்கு
யாழ். பல்கலைக்கழகம் கலாநிதிப்பட்டமளித்தபோது நடந்த
பவளவிழா வாழ்த்து

இராகம் : பைரவி

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

தொண்டுசெய்யும் தத்துவத்தின் தூயநெறிகாட்டி நிற்கும்
கந்தசாமிஐயா எங்கள் கலாநிதியே நீவாழ்க

அனுபல்லவி

கண்டுநிகர் கனிமொழியும் காட்சியிலே சிவப்பொலிவும்
கொண்ட கலாநிதியே கும்பிட்டு வாழ்த்துகின்றோம் - தொண்டு.....

சரணம்

சொல்லும் செயலும் ஒன்றாய்த் தூயபணியில் நின்றீர்
அல்லும்பகலும் தொண்டே அகத்தில் நிறைத்துக் கொண்டீர்
நல்லவர்வல்லவராய் நாளும் கருமம் வெல்வீர்
இல்லையென்னாதமனச் செல்வரே கலாநிதியே - தொண்டு.....

சைவபரி பாலனத்தில் சான்றோர்க் கணியானீர்
 வையம் பயனுறவே வாழ்கின்ற பேறுபெற்றீர்
 உய்யும் நெறிகாட்டி உலகில் உயர்ந்து நின்றீர்
 தெய்வச் செயலெனவே சிந்தை நிறைவு கொண்டீர்- தொண்டு.....

சைவப்புலவர்களின் தலைமகனே நீவாழ்க
 மெய்யான பணிசெய்யும் மேன்மகனே நீவாழ்க
 செய்யும் பணிகளெல்லாம் சிவப்பணியாய்ச் சிறக்கும்
 ஐயனே கலாநிதியே ஆண்டுபல் லாண்டுவாழ்க.

நல்லாசானே வாழ்வின் வழித்துணை

இராகம் : பீம்பிளாஸ்

தாளம் : சதுஸ்ர நடை சதுஸ்ர ஏகம்

நல்லாசிரியர் இல்லாமல்
 நாட்டில் எத்தொழில் உருவாகும்
 சொல்லாற் செயலாற் சுய வாழ்வால்
 தூய்மை செய்தே வாழ்விப்பார்

ஏணிப்படியாய் இருந்திடுவார்
 எண்ணில்லோரை உயர்த்திடுவார்
 தோணியாகிக் கரைசேர்ப்பார்
 தோன்றாத் துணையே இவரன்றோ

நிலம் போலெம்மைத் தாங்கிடுவார்
 நிறைவும் பொறையும் நிகரில்லார்
 மலைபோல் வண்மை வளமுடைமை
 மாண் புகழுடனே ஒளிர்ந்திடுவார்

மங்கல மலராய் மாணவர் முன்
மதிநு ட்பத்தால் கல்வி சொல்வார்
நன்கலமாகும் நல்லாசான்
நாட்டின் மூல வளமன்றோ

கல்விக் கண்ணைத் திறந்திடுவார்
கண்ணாய் கருத்தாய்க் கற்பிப்பார்
நல்வித்தைகளிங் கெல்லாமும்
நற்குருவாகி நன்களிப்பார்

கற்பார் கேட்பார் கற்பிப்பார்
கனிவுடன் பல்கால் சொல்லிடுவார்
நற்றாய் போலப் பயன் கருதா
நம்குருவன்றோ நல்லாசான்

நல்லாசானை நாம் மதிப்போம்
நற்பண்புகளை நாம் பயில்வோம்
வெல்வோம் வாழ்வில் அவர்ஆசி
வழித்துணையாகும் வழிபடுவோம்.

சிந்தனைச் சொற்போர்க்குன்று பொன் கணைசமுர்த்தி

சந்தனைக் காடாயென்றன் சிந்தையில் உயர்ந்துநின்ற
பைந்தமிழ்க் கலைஞரேறே பாய்ந்திடும் கவிதைஊற்றே
எந்தொரு சபைக்குமஞ்சாச் சிந்தனைச் சொற்போர்க்குன்றே
செந்தமிழ்க் குயிர்கொடுத்த செம்மல் நீகணைசமுர்த்தி

பொன்னினும் மேலாமெங்கள் பிறந்தமண் என்றுகாட்டி
என்னினும் மேலாம் நாங்கள் பேசுஞ்செந்தமிழென் றேட்டில்
சொன்னதை வாழ்ந்துகாட்டத் துணிந்திட்ட செயல்வீரன் நீ
இன்னிலத்திற்கே உன்னை ஈந்திட்டாய் வாழ்வாய் நெஞ்சில்

வடிவேற் சுவாமிகளின் பொன்மொழிகள்

(1993 தவத்திரு வடிவேற் சுவாமிகள் மலரில் வெளிவந்தது)

வடிவேற் சுவாமிகளின் திருவாய் மலர்மொழியைத்
திடமாய் போற்றிடுவோம் - தம்பி
தித்திக்கும் இன்பமடா

சொல்லும் பொருளுமற்றுச் சும்மா இருக்கவைத்த
வல்லவன் பாதமலர் - தம்பி
வழிபடச் சொன்னாரடா

ஆழ்கடலின் ஆணிமுத்தை ஆரறிவாரோ நீ
ஆழந்த நிட்டை கூடிடென்றார் -தம்பி
ஆனந்தமாய் வாழ்வோமடா

இருந்தபடி யேயிருங்கள் எல்லாம் நடக்குமென்ற
அருந்தவ முனிமொழியைத் - தம்பி
மருந்தாகக் கொள்வோமடா

நினைப்பு மறப்புமற்ற நிலையில் இருந்துமன
முனைப்பை விடுங்கள் என்றார் - தம்பி
நினைந்து தொழுவோமடா

அவரவர் வந்தவேலை அவரவர் பார்க்கட்டுமே
நீவந்த வேலையைப்பார் - என்றார்
நித்தம் மறவோமடா

துன்பம் வருவதெல்லாம் தெய்வஅனுக்கிரகம்

நன்றென் றிருந்திடென்றார் - தம்பி

நல்லதைச் செய்வோமடா

உண்மைக்கு அழிவில்லை இன்மைக்கு இடமில்லை

உண்மையைச் செய்திடென்றார் - தம்பி

உண்மையில் வாழ்வோமடா

சுயநலத்தை விட்டிடுவாய் தூய்மையில் வாழ்ந்திடுவாய்

சுகத்தை நீ காண்பாய் என்றார் - தம்பி

தொண்டராய் வாழ்வோமடா

சலனம் அடங்கிவிட்டால் மனமும் அடங்கிவிடும்

சஞ்சலம் இல்லையென்றார் - தம்பி

சாந்தமாய் வாழ்வோமடா.

பக்தி நுமை

தீபாவளியில்

அகந்தை இருள்நீங்க அருள்ஒளி ஏற்றிடுவோம்

தேவர் அசுரர் போராட்டம் தினமும் எங்கள் மனதினிலே,
தேவர் என்பது நல்லெண்ணம் அசுரர் என்பது தீயெண்ணம்
தேவர் வென்றால் கொண்டாட்டம் அசுரர் வென்றால் திண்டாட்டம்
தேவர் அசுரர் என்பதெல்லாம் எங்கள் செயலின் வடிவங்கள்

நல்லன செய்பவர் தேவரென்பர் தீயன செய்பவர் அசுரரென்பர்
சொல்லும் செயலும் நினைவுகளும் நல்லன என்றால் அவந்தேவன்
அல்லன வென்றால் அவனசுரன் அதனால் வருவது அழிவேதான்
அல்லதை நீக்கி நல்லனசெய்து அனைவரும் தேவர்கள் ஆகிடலாம்

மகிதா சுரனை வதைத்ததினம் விஜய தசமி மாநோன்பு
நரகா சுரனை வதைத்ததினம் தீபா வளிநன் நாளாகும்
சூர பன்மனை வதைத்ததினம் கந்த சட்டிப் பெருவிரதம்
கஜமுகா சுரனை வதைத்ததினம் விநாயக சட்டிப் பெருநோன்பு

கொலையும் களவும் கள்காமம் கொள்ளை கொடுமை வஞ்சனைகள்
நிலைதடு மாறிடும் பேராசை நீசத் தனங்கள் அத்தனையும்
நிலையெனச் செய்யும் இழிசெயலை அழிப்பதே அசுர சங்காரம்
மலைபோல் இருக்கும் உண்மையிது மறவா திருப்போம் மனதினிலே

எங்கள் மனதில் இருக்கின்ற அசுர குணங்கள் அத்தனையும்
தங்கா மல்நாம் அழிக்கின்ற நாளே இந்த விரதங்கள்
எங்கோ யாரோ செய்ததென எண்ணி நாங்கள் ஏமாந்தால்
இங்கே இந்தக் கொண்டாட்டம் எல்லாம் வீணாய்ப் போமன்றோ

பழைய உடைகள் பண்டங்கள் கழித்துப் புதியன புனைவதெலாம்
 பழையன தீயன நீக்கிநிதம் புதியன நல்லன செய்திடவே
 அழைக்கும் தினமே தீபாவளி அதுவே நரகா சுரவதமாம்
 பிழையாம் அகந்தை இருள் நீங்க அருளாம் ஒளியை ஏற்றிடுவோம்.

அருண்மிகு ஒல்லுடை ஞானவைரவர் ஆனந்த மாலை

(1999 கும்பாபிஷேகத்தில் பாடிவெளிடப்பட்டது)

ஆலயத்தை வலம் வந்து வழிபடும் ஒழுங்கில் ஆக்கப்பட்டது. நித்திய
 பாராயணத்துக்குரியது.

ஒல்லுடை ஞான வயிரவரே
 உங்கள் திருவடி தஞ்சமையா
 நல்வழி காட்டி நம்வாழ்வில்
 நாளுமே ஆனந்தம் தாருமையா

எல்லையில் லாத பரம்பொருளே
 ஒல்லுடை யானென வந்தவரே
 அல்லும் பகலும் நாம்தொழுதோம்
 ஆனந்த வாழ்வு தாருமையா

சிதம்பர வெளியினில் நடம்பயிலும்
 சிவபெரு மானே ஒல்லுடையில்
 இதம்பெற வயிரவ ராயிருப்பீர்
 எமக்கா னந்தம் தாருமையா

தூல லிங்க வடிவான
 கோபுர வாயில் தரிசித்தோம்
 ஞால முதல்வா வயிரவரே
 நமக்கா னந்தம் தாருமையா

ஓமெனும் நாத வடிவான
ஒலிதரும் மணிக்கோ புரம் தொழுதோம்
நாவிலுன் நாமம் நாம் மறவோம்
நல்லா னந்தம் தாருமையா

பத்திர லிங்க உருவான
பலிபீ டத்தில் பாவமெல்லாம்
இத்தின மேநாம் பலியிடோம்
எமக்கா னந்தம் தாருமையா

சித்தம் சிவன்பால் வைத்திருக்கும்
சுத்தான் மாவாம் நந்தியென
இத்தரை மீதில் இன்புறவே
இனியா னந்தம் தாருமையா

நால்வே தத்தூண் நடுவினிலே
நல்லன் னங்கள் மேடை யுடன்
மாமண் டபமுறை வயிரவரே
மகிழ்வானந்தம் தாருமையா

தேன் பொழில் ஒல்லுடைப் பதியினிலே
ஞான விநாயக னாயிருக்கும்
தான்நிகர் இல்லாத் தனிப்பொருளே
தந்தருள் வீர்எமக் காணந்தமே

ஞானவி நாயகர் தூபியிலே
மோனமா யேயுப தேசமருள்
ஞானமே தட்சணா மூர்த்தியருள்
ஞானா னந்தம் தாருமையா

திருவளர் ஒல்லுடைப் பதியினிலே
அறுபடை வீடமர் முருகோனே
பெருவிறல் வேலுடைப் பெருமானே
பேரா னந்தம் தாருமையா

மாமண் டபத்தின் தூபியிலே
வாசக் கமலப் பூவிலுறை
தேவே திருவே கலைமகளே
திவ்யா னந்தம் தந்தருள்வீர்

அழகிய வசந்த மண்டபத்தில்
அதியுல் லாச கோலமுடன்
உளமகிழ் கொலுவுறை வயிரவரே
உயரா னந்தம் தாருமையா

நந்தமர் ஒல்லுடை வந்தமரும்
நாக நாத தம்பிரானே
சந்ததி வந்து தழைத்திடவே
சந்ததம் ஆனந்தம் தாருமையா

நாக நாதன் தூபியிலே
நடமிடும் நர்த்தன நாரணனே
நம்மவர் குலத்தைக் காத்தென்றும்
நமக்கா னந்தம் தாருமையா

சித்திரை ஐப்பசிப் பரணியிலும்
செவ்வாய் வெள்ளிக் கிழமையிலும்
நித்திய விரத நோன்பிருந்தோம்
நீடா னந்தம் தாருமையா

அருள் நிறை ஒல்லுடை வீதியிலே
அடியழித் தோமுன தருள்குளித்தோம்
மருள் அழிப் பாய்மன மயக்கறுப்பாய்
மாண்புயர் ஆனந்தம் தாருமையா

பற்பல கடவுளர் வடிவினிலே
பாருளர் பக்குவ நிலைக்கேற்ற
அற்புத வடிவாய் வருமிறைவா
ஆனந்தம் தந்தெமை ஆளுமையா

பல்லுயிர்க் குயிராம் பரம் பொருளே
ஒல்லுடைப் பதியினில் உறைபவரே
தொல்லை துயர்மிடி தீர்த்தெமக்கு
எல்லையில் ஆனந்தம் தாருமையா

அன்பு மணமலர் கொண்டுனக்கு
ஆனந்த மாலை சூட்டுகிறோம்
ஆனந்த ஞான வயிரவரே
ஆனந்த வாழ்வு அருள்வீரே.

பொங்கலிட்டோம் வாழவைப்பாய்

சூரிய பகவானேயுன் சுடரொளிக் கரங்களாலே
சூரிய இருளைப் போக்கிக் குவலயம் காத்தல் போலே
பாரிய இடர்களால் நாம் படுந்துயர் எல்லாம்போக
நேரிய பொங்கலிட்டோம் நிமிர்ந்தெமை வாழவைப்பாய்

பறாளா முருகன் துதி

(2009.11.19 இல் ஓர் பக்தருக்காகப் பாடிக்கொடுத்தது)

சீரார் பறாளாய் பதிவாழ் திருமுருகா
பாரோர் வினைதீர்க்கும் வேலவனே -- நேராக
வள்ளிதெய்வ யானையுடன் வந்துனது காட்சிதர
வள்ளலே வாவா முருகா

பறாளாய்ப் பதியமரும் பன்னிருகை வேலவனே
பணிவோர்கள் பிணிதீர்க்கும் ஆறுமுகப் பெருமானே
அறவாழ்வு சிதைந்தின்று அல்லலுற்று வாடுகிறோம்
அசுரர்குலம் அழித்தன்று அமருலகு காத்திட்ட
விறலோனே வேல்கொண்டு வினைதீர்க்கும் மால்மருகா
வேண்டுகிறோம் வந்தெமக்கு நல்வாழ்வு தந்திடுவாய்
உறவாக நன்றென்றும் எம்குலத்தைக் காத்தருள்வாய்
உன்னடியே தஞ்சமையா ஒருநாளும் மறவோமே

ஆறுமுகம் கொண்டெமக்கு ஆறுதலைத் தந்திடுவாய்
 பன்னிருகை யாலெமக்கு நல்லருளை நல்கிடுவாய்
 மாறுகொண்ட சூரனூரம் கிழித்திட்ட வேல்கொண்டு
 மாறுகொண்டார் பகைநீக்கி மனமகிழ்வை நீதந்திடுவாய்
 ஏறுமயில் ஏறிவந்து எங்கள்வினை தீர்த்திடுவாய்
 என்னாளும் எங்கள்மனக் கோயிலிலே வீற்றிருப்பாய்
 தேறுதலைத் தந்தெமக்கு தினம்மகிழும் வாழ்வளிப்பாய்
 சிங்கார வேலவனே திருவடிகள் சரணமையா.

பன்னாலை - வரத்தலம் கற்பக விநாயகர் திருப்பள்ளியெழுச்சி

ஓமெனும் பிரணவப் பொருள்தரு மிறையே
 ஒருதனிச் சிவப்பரம் பொருளருட் கனியே
 ஓங்கிருள் அகன்றிட உதித்தனன் அருணன்
 உன்திரு வடிதொழ வந்தனர் அடியார்
 ஆம்பொருள் நீயென அனுதினம் நினைவோம்
 அகத்திருள் கடிந்தெமை ஆட்கொள வல்லாய்
 கோங்குயர் சோலைசூழ் வரத்தலப் பதிசேர்
 கற்பகமே பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

பொன்னொளி பரந்தது கீழ்த்திசை வானில்
 பூவிதழ் அவிழ்ந்தது புதுமணம் கமழ்
 என்னுளம் மலர்ந்தது உன்மல ரடியில்
 இன்னருள் பொழிந்தது நின்னெழில் வதனம்
 உன்னரும் வரம்பெறும் உவகையில் திழைத்தோம்
 ஓய்விலா தெமைத்தொடர் துன்பங்கள் தொலைத்தோம்
 கன்னலின் களனிசூழ் வரத்தலப் பதிசேர்
 கற்பகமே பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

மல்லிகை முல்லை செவ்வந்தி றோசா
 மாதுளை செண்பகம் நித்யகல் யாணி
 அல்லிசெந் தாமரை செவ்வரத் தைதேமா
 அழகிய மணமலர் அன்பொடு பறித்தோம்
 பல்லின மலர்கொண்டு மாலைகள் புனைந்தோம்
 பாடிப் பரவிநாம் அர்ச்சனை புரிவோம்
 கல்வியில் ஒங்குயர் வரத்தலப் பதிசேர்
 கற்பகமே பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

தித்திக்கும் முக்கனி மாபலா வாழை
 தேன்கவை மாதுளை தோடைவி ளாம்பழம்
 சுத்தநெய் பால்தயிர் கரும்பிள நீர்தேன்
 சுகந்த நறுமணத் திரவியங் கொணர்ந்தோம்
 பத்திசெய் தகமகிழ்ந் துனதபி டேகம்
 பார்த்துக் களித்திடக் காத்துநாம் நின்றோம்
 கொத்தெனப் பூமலர் வரத்தலப் பதிசேர்
 கற்பகமே பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

வேதமோ திடுமுயர் வேதிய ரொருபால்
 விண்ணுயர் பண்ணிசை வித்தகர் ஒருபால்
 நாதம் முழங்கிடும் மேளங்கள் ஒருபால்
 நாத சுரஇசை வாணர்கள் ஒருபால்
 கீதமி சைக்குஞ்சங் கீதர்கள் ஒருபால்
 கிண்கிணி நடமிடும் பாலர்கள் ஒருபால்
 கோதிலாக் கலைபயில் வரத்தலப் பதிசேர்
 கற்பகமே பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

கார்த்திகை அபரப் பிரதமை முதலாய்
 மார்கழிப் பூர்வச் சட்டியீ றாக
 நேர்த்தியாய் இருபத்தோர் நாள்நோன் பிருந்தே
 நின்கதை படிப்போம் நீடருள் பெறுவோம்
 சீர்த்தியாய் வெள்ளியும் சதுர்த்தியும் நோற்போம்
 திருவிழா எடுத்தருள் தரிசனம் பெறுவோம்
 கீர்த்திகள் மிகமலி வரத்தலப் பதிசேர்
 கற்பகமே பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

கோயிலின் பெருந்திரு விழாகொடி யேற்றம்
 குதூகலத் தேரணி வலம்வரத் தொழுவோம்
 ஆவணி அமாவாசை தீர்த்தநா ளாக
 அதன்முனம் பன்னிரு நாள்விழா காண்போம்
 தேவரும் வணங்கிடும் திவ்விய ஐந்தொழில்
 திருவிழாத் தரிசனத் தவப்பயன் காண்போம்
 காவியர் பன்னாலை வரத்தலப் பதிசேர்
 கற்பகமே பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

அம்பனை வயல்வெளித் தென்றலின் இதமும்
 அழகமர் சோலையின் நிழல்தரும் சுகமும்
 கும்பிடும் அடியவர் பாடிசை வளமும்
 கோயிலின் அணிதிகழ் கோபுர எழிலும்
 நம்பிடு வாரக்கருள் நலந்தரு குணமும்
 நாமறிந் தேயுன தடிதொழ வந்தோம்
 கொம்பினில் குயில்பயில் வரத்தலப் பதிசேர்
 கற்பகமே பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

நூலறி புலவர்கள் பாடினர் உன்னை
 நுண்ணறி வாளர்கள் நாடினர் உன்னை
 பால்செறி நெய்யெனப் பரந்தமெய்ப் பொருளே
 பக்குவமுடையவர் தெளிந்தறி பொருளே
 காலெறி பஞ்செனக் கவலைகள் ஓழியக்
 கரும்பென நின்னருள் நிரம்பவே பொழிய
 கோலமோங் கெழில்தரு வரத்தலப் பதிசேர்
 கற்பகமே பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

திருமலி கஜலட்சுமி சந்தான கோபாலர்
 திருமுரு கன்நாக தம்பிரான் வயிரவர்
 பெருநவக் கிரகமும் சண்டேச ரோடு
 பரிவார மூர்த்திகள் பாங்குற மகிழ்ந்தே
 அருமையாய் ஒருங்குநாம் அகமகிழ்ந் தேத்த
 அன்பினில் மலர்ந்தநின் கண்ணருள் நோக்க
 கருதுயர் கவின்நிறை வரத்தலப் பதிசேர்
 கற்பகமே பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

விண்ணவர் காண்பரும் வித்தகப் பொருளே
 வேண்டிய கதியருள் எங்குலத் திறையே
 மண்ணவர் பூசனை மகிழ்பரம் பொருளே
 மனதினில் வல்லமை தந்தெமக் கருளே
 எண்ணிய விதபுத்தி சித்திகை கூட
 எண்ணரும் பத்தியும் முத்தியும் தருவாய்
 கண்ணியம் மிக்குயர் வரத்தலப் பதிசேர்
 கற்பகமே பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

தேர்காண வாருங்கள்.

தேர்காண வாருங்கள் - பிள்ளையாரைத்
 தேரினிலே பாருங்கள்

ஆனைவிழுந்தான் விநாயகர் வாரார்
 அற்புதச் சித்திரத் தேரிலே வாரார்
 ஆனந்த கோலா கலமாக வாரார்
 அன்பர்களுக்கருள்செய்திடவாரார் - தேர்காண....

சித்திரத் தேரினில் பிள்ளையார் ஏறித்
 தரிசனம் தருகின்ற திவ்விய காட்சி
 அற்புதம் அற்புதம் ஆனந்தம் பாரீர்
 அருளமுதம் அள்ளி அருந்திடவாரீர் - தேர்காண....

மங்கல நாதங்கள் எங்கும் முழுங்க
 பொங்கிவரும் பெரும் இன்பம் வழங்க
 எங்களின் துன்பங்கள் எல்லாமொடுங்க
 எழிலான தேரிலே ஏறியேவாரார் - தேர்காண....

நம்பிக்கை தந்திடும் தும்பிக்கையோடு
 ஞானவிநாயகன் தேரிலே வாரார்
 உம்பரும் வானிலே நின்று வணங்க
 உத்தம சித்திரத் தேரிலேவாரார் - தேர்காண....

சந்தான கோபாலர் லக்ஷ்மி நாக
 தம்பிரான் நாச்சிமார் வயிரவர் முருகன்
 சந்ததம் பரிவாரமாக விருக்கும்
 எம்பிரான் கணேசனின் தேரெழில் பாடும் - தேர்காண....

ஆணைவிழுந்தான் சித்திரத் தேரெழில் பாரீர்

சித்திரத்தேர் எழில் பாரீர் - ஞான
 வித்தக விநாயகன் அற்புதம் பாரீர்

அண்ட புவனங்கள் யாவும் - தன்னுள்
 அடக்கியே ஒருரு வாகிய தேரில்
 அண்டர் கொலுவிருந்தருளும் - திவ்ய
 அற்புதச் சிற்பம் பல்லாயிரம் பாரீர் - சித்திர...

சூரிய சந்திரர் சில்லாய் - ஈர்
 ஏழு பதினாலு லோகமும் தட்டாய்
 ஆகாயம் ஆசனம் ஆக - அதில்
 அப்பன் வரும்தேரின் அதிசயம் பாரீர் - சித்திர....

மலைகளே மேல்அமை கூம்பாய் - மண்ணில்
 மாநிதி தருகின்ற நதிகளே கொடியாய்
 அலை எறியும் கடல் ஏழும் - திரை
 அசைந்திட வருகின்ற தேரியல் பாரீர் - சித்திர....

வானமே நீலவிதானம் - திக்கு
 யானைகளோ டட்டகிரிகளும் தூணாம்
 ஞானக்கலை முளைக்கட்டை - வேத
 நாடம் எழும் மணித்தேர்வரல் பாரீர் - சித்திர....

வேதமே குதிரைகள் ஆக - ஏழும்
விண்வழி விரைகின்ற விந்தைரத்தத்தில்
நாதன் விநாயகன் வாரார் - அவர்
பாதமலர்களை பரவிடவாரீர் - சித்திர....

மும்மதமும் பொழி ரூபன் - ஞான
மூர்த்தி விநாயகன் முக்கண்ணன் மைந்தன்
முப்புரி பூட்டிய தேரில் - தானே
முந்தி வருகின்றான் வந்தனை செய்வோம் - சித்திர....

அப்பணி செஞ்சடை அண்ணல் - அவன்
முப்புர மாகிய மும்மலம் போக்க
இப்புவிதாகிய தேரில் - ஏறி
எய்த திருவிளை யாடல் இயற்றும் - சித்திர....

ஐந்தொழிலாம் மகா உற்சவம் - அதில்
அழித்தல் தொழிலே தேர் உற்சவம்
பந்தபாசங்களைப் போக்கி - மேலாம்
பேரின்பம் தந்திடும் தேர்விழாப்பாரீர் - சித்திர....

அரணுருவாகிய தேரை - நாங்கள்
அன்பு வடம்பிடித்திழுத்திடு வோமே
வருவான் எமைநாடி ஈசன் - என்றும்
தருவான் எமக்குப் பேரின்ப சுகமே - சித்திர....

ஆனைவிழுந்தானின் ஈசன் - எங்கள்
அன்புமனத்தேரில் அமிர்ந்திடவாரார்
தானந்தமில்லாத நாதன் - திவ்ய
ஆனந்தந்தந்திடத் தேரிலே வாரார் - சித்திர....

அவரவர் தரத்தில் கடவுள் வழிபாடு

ஓரறிவுப் புல்பூண்டு முதலாயிந்த
 உலகினிலே ஆறறிவு மனிதரீறாய்
 பாரறியாத் தொகையான உயிர்கள் வாழ்ந்தும்
 பகுத்தறியும் ஆறறிவு மனிதரேதான்
 ஒருருவும் குணங்குறியும் ஒன்றும்இல்லா
 ஒருபொருளே பரம்பொருளாம் கடவுள்என்று
 பேரறிவுப் பெருமதங்கள் பலவும் செய்தே
 பேதமுறு வழிபாடு பலவும் செய்தார்.

தாந்தாமே வாழுங்கின்ற நாட்டுச்சூழல்
 தட்பவெப்ப நிலைக்கேற்ற பண்பாடாக்கித்
 தாம் வணங்கும் கடவுள்மதம் வழிபாடென்று
 தனித்தனியே வடிவமைத்துத் தொடங்கும்முன்பே
 நாம் வணங்கும் சிவபதமாங் கநாதியாகி
 நடுக்கற்ற தத்துவசித் தாந்தங்கண்டு
 ஆம்மதங்கள் அனைத்திற்கும் மூலம் ஒன்றே
 அதுசிவமாம் பரம்பொருளென் றமைதிகண்டார்

உருவிலாப் பொருளெதையும் நினைக்குமாற்றல்
 உயிர்க்கில்லாக் காரணத்தால் நினைந்துபோற்றிப்
 பரம்பொருளை வணங்குதற்குக் குறியீடாக
 பற்பலதத் துவவடிவம் படைத்துத்தம்போல்
 சிரமமின்றித் தத்தம்பக் குவத்துக்கேற்பச்
 சிறுதெய்வம் முதற்பலவாம் தெய்வம்போற்றி
 அரும்புமலர் காய்கனிபோல் அதிலுயர்ந்தே
 அறிவுமய மானசிவ நெறியில்நிற்பார்

சிவனேதான் விநாயகராய் முருகன்ஆகி
 செய்யவயி ரவர்வீர பத்திரராகி
 அவனேதான் அம்மையாய் அதற்குமப்பால்
 அளவரிய கடவுளர்கள் வடிவமாகி
 உவமையிலாப் பரம்பொருளிங் கொருவரென்ற
 உண்மையினை உலகறிய வைத்தவாறாய்
 எவர்கொடியர் அவரையெலாம் அடியராக்கி
 ஏற்றருளும் மறக்கருணை இதுவேயாகும்.

படைக்கின்ற போதுசிவன் பிரமன் ஆவான்
 பாதுகாக் கும்வேளை விஷ்ணுவாவான்
 துடைக்கின்ற தருணத்தில் உருத்திரனாவான்
 தொடர்மலங்கள் மறைக்கையிலே மகேசனாவான்
 தடையின்றி அருளும் சதா சிவனேயாவான்
 தத்துவமிங் கைந்தொழிலும் தானேசெய்வான்
 அடைவதற்கே உரியமுத்திப் பேற்றைநல்கி
 ஆன்மாவை ஐந்தொழிலால் ஆட்கொள்வானே.

கீதமும் கீர்த்தனையும்

மகளிர் நாம் உலகினையே மலரவைப்போம்
(2010 மகளிர் தினவிழாவுக்கெனக் கொழும்பு மகளிர் கல்லூரிக்கு
எழுதிக்கொடுக்கப்பட்டது)

இராகம் - வசந்தா

தாளம் - ருபகம்

பல்லவி

ஸ்ரீ ஸ்ரீஸ் ஸ்நிதமதநி தம-கமகரி ஸரிஸநிஸா
பூ மியினில் தினம்தினம்விரி பலபலநிற மணமலராய்

நிஸமகமா- கமதமதா- மதநிதநீ- கமதநிஸ்நி
மகளிர்கள்நாம் உலகினையே மலரவைப்போம் மனமகிழ்வோம்

அனுபல்லவி

தா, தமத நிஸ்நிததம கமதநிதம கமதமதநி
நாம்நிதமும் புதுப்புதுக்கலை நெறிமுறைகளில் பயில்வதுமினி
ஸ்கமகரிஸ் நிஸ்கரிஸ்நி ஸ்ரிநிஸ்தநி மத-பமதநி
நமதுஉயர்நிலை வளம்பயனுற எமதுஇனம்மிக உயர்வதுநிஜம்

சரணம்

ஸாஸமமம கமநமகம கமதநிதம கமகரிஸா
பால் நிலையினில் சரிநிகரென பலவிததிறம் நிலைபெறவே

ரிஸஸநிதநி ஸமககமக தநிஸ்நிதம கமதமதா
பலபலதொழில் எதிலெனுமினி எவருடனுமே இணையிலையே

தா, தமத நிஸ்நிததம கமதநிதம கமதமதநி
மாதரென்றும் அறிவியலிலும் மெய்யியலிலும் அரசியலிலும்

ஸ்கமகரிஸ நிஸ்க்ரிஸ்நி ஸ்ரிநிஸ்தகி மதகமதநி
உலகியலிலும் எவ்வியலிலும் உயர்புகழ்பல படைத்திடுவோம்.

பண்டத்தரிப்புக் கல்விக்கோட்டக் கீதம்

(1994 இல் எழுதிப் பாடப்பட்டது)

பல்லவி

வாழிய! வளர்க! வளம்பல பொலிக!
விளங்குக! கல்வி விழுமியங்கள்

சரணம்

பண்டத்தரிப்புக் கல்விக்கோட்டம்
பயன்தரு கல்விப் பணி சிறந்தே
பண்பாட் டுத்திறன் கல்வி நலன்கள்
பதினொரு கொத்தணி யும்துலங்க - வாழிய

காரை சுழிபுரம் வட்டுபண் அம்பனை
காங்கே சன்தெல்லி அளவெட்டி
சீரிளவாலை மல்லாகம் தனியார்
செவ்விய கொத்தணிகள் இணைந்தே - வாழிய

“உலகம் உவப்ப வாழக் கல்”லெனும்
உயரிய இலட்சிய நெறிநின்று
பலகலை பயின்று தொழில்திறன் தெரிந்து
பயன்பட வாழும் வழிசமைப்போம் - வாழிய

கல்வி ஒழுக்கம் கண்ணியம் வீரம்
அறிவு திறன் மனப் பாங்கென்னும்
பல்பெரும் பண்புகள் போற்றி வளர்ப்போம்
புதுமைகள் படைப்போம் உயர்வடைவோம் - வாழிய

(இசையமைப்பு : சங்கீதபூஷணம் வி.கே.நடராசா)

வலிகாமம் வலய மனைப்பொருளியற் கழகக்கீதம்

பல்லவி

வலிகாம வலய மனைப்பொருளியல் கழகம்
வளமுடன் வளர்ந்தோங்க நாமுழைப்போம்

அனுபல்லவி

சங்கானை தெல்லிப்பழை சண்டிலிப்பாய் உடுவில்
எங்கள் கோட்டங்கள் நான்கும் இணைந்து சிறந்திடவே

சரணம்

நித்தம் மகிழ்வுதரும் நல்லமனைநிர்வாகம்
புத்தம் புதியவகை ஆடையுடையமைப்பு
மெத்தவும் நலம்தரும் போஷணையும் உணவும்
சித்தம் மகிந்துகற்கும் சீரியவாழ்வமைப்போம்

மனைப்பொருளியற்கல்விமாண்புடன் மலர்கவே
மாணவர் பயின்றதில் மகிமையாய் வளர்கவே
அனைவரின் வாழ்விலும் அனுதினம் பயன்தரும்
வாழ்வியற்கலையிது வளம்பெற வாழ்கவே

நடனவிநாயகர் நமக்கருள்வார்

(தென்அளவை நடனவிநாயகர் - சும்பாபிஷேகம் 2000.03.23)

இராகம் : ஹம்சத்துவனி

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

நடனவிநாயகரே நமக்கருள்வாய் - உன்னை
நம்பிவந்தேன்ஐயா தும்பிமுகத்தவனே

- நடன

அனுபல்லவி

தோப்புளவில் புதுக்கோயில் அமைத்துனக்கு
மாப்பெருங்குட முழுக்கு மனமகிழ்ந்தே செய்தோம்
நாப்புக்கு பாடியுன்னை நயந்துபணிந்தோமையா
காப்பதுன்பாரமையா கண்பார்க்க வேண்டுகமையா

எந்தையும் தாயும் உன்றன் இணையடி தொழுதல்லவோ
இந்தநிலத்தில் அன்று இணையில் புகழ் அடைந்தார்
சிந்தைநிறைந்தவனே தினமும் தொழுதோம் ஐயா
வந்ததயார் துடைப்பாய் வாழும் வழிபடைப்பாய்

உத்தமப் பெருஞ்சாந்தி உயிர்க்கமுதம்

(உரும்பிராய் கருணாகரப்பிள்ளையார் கும்பாபிஷேகத்தில் பாடப்பட்டது)

இராகம் : அடாணா

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

நம்பன் கருணாகரன் கும்பாபிஷேகம் காணக்
கும்பிட்டுக் காத்திருந்தோம் கோடிதவம் செய்தோம் - நம்

அனுபல்லவி

கொம்பன் ஐங்கரமுதல்வன் குடமுழுக்காடிவர
எம்பந்த வினையகல இன்பம் மலரக் கண்டோம் - நம்பன்

சரணம்

கோபுரதரிசனம் கோடிபுண்ணியமாச்சு
கும்பாபிஷேகம் காண எம்பிணியெல்லாம் போச்சு
ஓமெனும் நாதவெள்ளம் உளத்திற் குறுதியாச்சு
உத்தமப் பெருஞ்சாந்தி உயிர்க்கமுதம் ஆச்சு - நம்பன்

கருணாகரன் பாதம் கனவிலும் துணைாகும்

இராகம் : கல்யாணவசந்தம்

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

உரும்பிராய் மேற்கினிலே ஒருபெருங் கோயில்கண்டேன்
கருணாகரன் அங்கு களிநடம்புரியக்கண்டேன் - உரும்...

அனுபல்லவி

கருவறையில் இருந்து கருணைவெள்ளம் சுரந்து
பெருகிப்பேர் இன்பம்தரும் பேரதிசயங்கண்டேன் - உரும்...

சரணம்

வானுயர்ந்த பஞ்சதள ராஜகோபுர கெம்பீரம்
தானுயரும் தலமகிமை சாற்றுசிற்ப தூலலிங்கம்
ஞானஓங்காரநாத கானமணிக் கோபுரமும்
விநாயகன் குடமுழுக்கில் விண்ணமுதம் சொரியும் - உரும்...

பெரும்புகழ் உரும்பிராய் விரும்பியுறைந்திடும்
கருணாகரன் பாதம் கனவிலும் துணையாகும்
இரும்புமனங்களிலும் கரும்பின் சுவைகூட்டி
அருளமுதம் ஊட்டி ஐங்கரன் எழில்காட்டும் - உரும்...

இளவாலை மெய்கண்டான் மகாவித்தியாலய கீதம்

(1978 மெய்கண்டான் பொன்விழாவில் அரங்கேறியது)

இராகம் : கல்யாணி

தாளம் : ஆதி

வாழிய மெய்கண்டான் மாவித்தியாலயம்
நீடிசை யோடுபல் லுழி

ஏழூர் ராசரத் தினமா மகிபன்
இளவாலைக்கருள் நிதியம்
வாழக் கல்மின் எனும்பேர் இலட்சிய
வாசக மாண்பொருள் தந்தே

- வாழிய

தாமரை ஏடு தீபம்நல் இடபம்
தாங்கிய இலச்சினை யாலே
தண்ணளி ஞானம் ஒளியொடு தருமம்
தரணியில் நாம்பெற நின்றே

- வாழிய

கல்வியும் கலையும் ஒழுக்கமும் பெருக
காண்பரும் புகழெமக் காக்கி
வாழ்க... வாழ்க... வாழ்க...
மாநிலம் போற்றிட வாழ்க

வாழிய

இளவாலை மெய்கண்டான் கொடிக்கீதம்

இராகம் : அம்சத்துவனி

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

மெய்கண்டான் அன்னைக்கொடி ஏற்றிடுவோம் - கல்வி
மேன்மையெல்லாம் நினைந்து போற்றிடுவோம்

அனுபல்லவி

பொய்மை அறியாமை இருளகன்றே உலகில்
மெய்மை அறியும் கல்வி ஒளிபிறக்க

மெய்

சரணம்

வள்ளல் ஏழர்புகழ் பேசங்கொடி இது
வாழ்க்கற்போரை வரவழைக்கும் கொடி
உள்ளத்தில் உண்மையொளி ஏற்றுங்கொடி இது
உத்தமராக்கி எம்மை உயர்த்தும் கொடி

தெய்வத்திருமகள் அட்சயா தாலாட்டு (2008.05.06) பிறந்தநாள்

தெய்வத் திருமகளே தாலேலோ - எங்கள்
செல்வக் குலவிளக்கே தாலேலோ

சைவக் கலைநிதியே தாலேலோ - எங்கள்
சந்ததித் தளிர்க் கொடியே தாலேலோ

ஏழாலை இளவாலை இணைந்துவந்த - எங்கள்
இதயக் கனியமுதே தாலேலோ

ஏழிசையே இசை தரும் சுவையே - எங்கள்
இன்பஅருள் நிதியே தாலேலோ

அமுதசுரபி எங்கள் அட்சயா
(2008.05.07)

அமுத சுரபியென வந்துதித்த - எங்கள்
அட்சயா கண்மணிநீ கண்ணுறங்கு

குமுதமலர்க் கண்கள் குறுகுறுக்கும் - உன்தன்
கொவ்வை இதழ்ச் சிரிப்போ கொள்ளையடி

தமிழமுதம் பொழியும் உன்முகத்தில் - இந்தத்
தரணியின் இன்பமெல்லாம் தெரியுதடி

அல்லி மலர்க் கையின் அசைவினிலே - இந்த
அகிலத்துச் செல்வமெல்லாம் தெரியுதடி

மல்லிகை முல்லைமலர் மேனியிலே - குல
மகிமையெல்லாம் கொட்டிக் கிடக்குதடி

சிறுவர் உரிமை பேணுவோம்

பல்லவி

இன்றைய சிறுவரே நாளைப் பெரியவர்
என்றதை என்றென்றும் எவருமே மறவோமே

அனுபல்லவி

நன்றாயிதையுணர்ந்தால் நாட்டின்பெருஞ் செல்வம்
இன்றெங்கள் சிறுவர்தான் என்றதனையறிவோம்.
சிறியவர் உரிமையைப் பெரியவர் பேணுதல்
அரிதல அவரவர் கடமையென உணர்வீர்

சரணம்

கிளைபரப்பிப் படர்ந்தெழுந்து நிழல்கொடுத்த ஆலமரம்
கிழமரமாய் அடிபெயர்ந்தால் விழுதுகளே தாங்குமன்றோ
பழையவர்கள் முதியவராய் வலுவிழந்து போகையிலே
இளையவரே தாங்கிடுவார் இவரை நாம் வளர்த்தெடுப்போம்

சிறுவர்கள் உடல்உள நலம் பெறவும்
சீரியகல்வி வளம்பெறவும்
அறுசுவையுணவும் அரவணைப்பும்
அன்பும் கருணையும் ஊக்குவிப்பும்
உறுதியும் உயரிய இலட்சியமும்
உண்மையும் ஒழுக்கமும் பண்பாடும்
பெறுவதுசிறுவர்கள் உரிமையதைப்
பேணுதல் பெரியவர் கடமையன்றோ.

மெய்கண்டான் கலைக்கோயில் மீட்டளிப்பாய்

(பாடசாலை புலம்பெயர்ந்தபோது 1992.06.11 இல் அதிபர் உள்ளம் -
புலம்பெயர்ந்தது 1992.06.11 - மீண்டும் வந்தது 1997.02.12)

எம்முள்ளக் கோயிலிலே - என்றும்
இருந்திடும் கலைமகள் நீயல்லவோ
எம்முயிர் மெய்கண்டான் - இதன்
இதயத்தின் நடுவினிலே நீயிருந்தாய்

உன்னைநாம் கொலுவிருத்தி - அங்கு
உனக்கொரு கோயிலும் குளமும் செய்தே
சரஸ்வதி பூங்காவில் - உன்னையே
காமரைத் தடாகத்தில் வடித்து வைத்தோம்

தினமும் உன் முகம்பார்த்து - எமது
சிந்தையில் மகிழ்வுடன் பணிபுரிந்தோம்
உன்னையே பார்த்திருந்தோம் - உன்னருள்
எம்மைவழிநடத்த ஏற்றிருந்தோம்.

தொட்டதெல் லாம்பொன் - ஆகியது
தொடங்கிய அனைத்திலும் வெற்றிகண்டோம்
மெய்கண்டான் கலைக்கோயில் - இந்த
மேதினி புகழ்ந்திட வைத்தவள்நீ

கைப் பொருள் போன்ற உண்மை - இன்று
கனவெனக் கலைந்திடக் காணுவதோ
பொய்யாகிப் பழங்கதையாய் - மெல்லப்
போவதைப் பொறுத்திட முடிசுவதோ

தர்மம் தவறவில்லை - எந்தத்
தருணத்திலும் நெறி பிறளவில்லை
கர்மயோகம் எனவே - நாம் செய்த
காரியம் கலைந்திடல் காணாயோ.

வந்தோர்க்கு வாழ்வளித்தே - இங்கு
வள்ளலாய் வாரி வழங்கியநாம்
இரந்துகை ஏந்திடவோ - இந்த
இழி நிலையிலும் உயிர் வாழ்குவதோ

கண்பார்க்க மாட்டாயோ - எமை நீ
கலைமகளேகை விடுவாயோ
புண்ணாகிப் போனதம்மா - எமதுள்ளம்
பொங்கி வெடித்திடப் போகுதம்மா

இருந்ததை மீட்டளிப்பாய் - எங்கள்
இன்னலைத் தீர்த்துவைப்பாய்
வளமான எம்மிடத்தை - மீண்டும்
வழங்கியே அங்கெமை நீ அழைப்பாய்.

அன்னைதந்தை ஆசிரியர் தெய்வம் தொழுதிடுவோம்

பல்லவி

ஆதாரமான தெய்வம் அன்னைதந்தை ஆசிரியர்
பாதாரவிந்தங்களைப் பணிந்து வணங்கிடுவோம்

சரணங்கள்

அன்னை

என்னைச் சுமந்து பெற்று இதமாய் அரவணைத்து
தன்னை உருவாக்கிப் பாலாய்த் தன்வலுவை என்க்கூட்டி
பொன்போலவே போற்றிப் புகழுடனே வாழவைத்த
அன்னை பதமலரை அனுதினமும் தொழுதிடுவோம்

தந்தை

சிந்தை செயல்களெல்லாம் எந்தன் உயர்வுக்காக்கி
சந்ததமும் பாடுபட்டுத் தன்னுயிர் போலக்காத்து
முந்தியிருக்க வைத்த முன்னறியும் தெய்வம் எங்கள்
தந்தை திருவடியை வந்தனைநாம் செய்திடுவோம்.

ஆசிரியர்

கல்வி அறிவொழுக்கம் கடமையுணர்வை ஊட்டி
எல்லையில்லாத அன்பால் என்னைவழிநடத்தி
செல்லும் இடங்களெல்லாம் வெல்லும் திறமைதந்த
நல்லாசிரியர்களை நாளும் தொழுதிடுவோம்

தெய்வம்

உள்ளம் உருகித்தொழு அள்ளி அருள்பொழிந்து
தெள்ளத் தெளிந்த மனத்திண்மை எமக்களித்து
வெள்ளை மனத்திலருள் வெள்ளம் தினம் பெருக்கும்
வள்ளல் இறைவன்பதம் வணங்கித் தொழுதிடுவோம்.

சிவகாமி போல வந்த சிவகர்சா - தாலாட்டு 30.10.2010

சிவகர்சா கண்மணியே தாலேலோ - எங்கள்
செல்வக் களஞ்சியமே தாலேலோ
சிவகாம சுந்தரிபோல் வந்தவளே - எங்கள்
தீராத்துயர் தீர்க்க வந்தனையே

அப்பம்மா போலவந்தாய் என்றேநாம்
அஞ்சுகமே உன்னைக் கொஞ்சுகிறோம்
அப்பம்மா புன்சிரிப்பும் அவர் நடையும்
அப்படியே உன்னுருவில் தெரியுதடி.

இளவாலை மெய்கண்டான் மகாவித்தியாலயம்
1992இல் இடம்பெயர்ந்து மானிப்பாயில் இயங்கிய காலத்தில்
1996 விஜயதசமியன்று மீண்டும் சொந்த இடம் செல்லச்
சரஸ்வதியின் அருள் வேண்டல்.
'சரஸ்வதியே சம்மதம் தா'

இராகம்: ஆபேரி

தாளம் : ஆதி

அன்னையே சரஸ்வதியே நாம் எங்கள்
பொன்னிலம் மீண்டிடச் சம்மதம் தா
புண்ணிய பூமியம்மா அங்கு நாம்
போய்ப்புது வாழ்வு பெறச் சம்மதம்தா

தோரண வாயிலம்மா அதில்
தூயமகரப்பட்டிக் கேற்றிருக்கும்
வாயில் இருமருங்கும் நிழல் மரங்கள் எங்கள்
வரவுக்குப் பந்தலிட்டுப் பார்த்திருக்கும்

இராகம்: ஹரிந்துஸ்தான்காபி

தாமரைத் தடாகத்திலே நீயிருப்பாய் - எங்கள்
தவமின்று பலித்ததென்று நாம்வரவே
தாவிவந்தே கண்ணால் அணைத்திடுவாய் - அந்தத்
தண்ணருளில் முழுகித் திழைத்திடுவோம்

அலுவலகம் முன்னால் காட்சிதரும் - அங்கு
அன்னங்கள் தங்கும் சின்னம் வரவேற்கும்
பொன்மொழிகள் கண்டுமனம் பூரிக்கும்மே - ஏழூர்
பொன்றிலத்தை முத்தமிட்டு மெய்மறப்போம்

இராகம்: அடாணா

மாடியும் ஞானாமிர்த மணிமொழி மண்டபமும்
தேடற்கரிய விவேகானந்தர் தரிசனமும்
தேடித்தேடிக் கனவில் கண்டு மயங்கும் மனம்
நாடி நனவில் கண்டு துள்ளிக் குதிக்கும்மா

ஏழூர் தேடிவைத்த எழில்திகழ் மண்டபமும்
எண்ணம்போல் பரந்தெழுந்த ஆலமரநிழலில்
நாளும் வணங்கிக் கூட்டம் கூடும் திருமுன்றிலும்
நல்ல இருக்கைகளும் நம்களை போக்கும்மா

இராகம்: சிவரஞ்சனி

ஏழூர் கலைஅரங்கின் எழில்தவழ் விதானம் அம்மா
யாமும் குழலும் மேளம் மத்தளம் பரதம் தாளம்
நாதசுரங்கள் ஏழின் கோலங்கண்டே யுவந்து
கொள்ளையின்பம் பெறவே கோடிதவம் செய்தோம்

வேறு

கனகசபா மண்டபம் காத்திருக்கும் - முன்னால்
 கனிமரத் தோட்டமங்கு கனிந்திருக்கும்
 சிறுவர்கள் பூங்காமன மகிழ்வுதரும் - அங்கு
 சீசோவும் ஊஞ்சல்களும் தாலாட்டும்

இராகம்: ஹிந்தோளம்

தாளம்: சதுஸ்ரநடை ஆதி

மனையியல் விஞ்ஞான கூடமம்மா - என்றும்
 மனதுக்கினிய இசை அரங்கமம்மா
 அறிவு வளர்க்கும் எங்கள் நூலகத்தை - நாங்கள்
 அள்ளிப்பருக உள்ளம் சிலிர்க்குமம்மா

எண்ணம்போல் ஓடிவிளை யாடிவரவே - எங்கள்
 உழைப்பில் உருவான விளையாட்டரங்கம்
 கண்மணிபோல் கிருபாசக்தி தந்துமகிழ்ந்த - அந்தக்
 களத்தில் புரண்டுருண்டு உடல்சிலிர்ப்போம்

அள்ள அள்ளத் துள்ளிவரும் நீர்அமிழ்தம் - எங்கள்
 ஆழக் கிணற்றருமை மீளநுகர்வோம்
 ஆழக் கற்றால் கல்வி அறிவு சுரக்கும் - என்ற
 அருமை யுணர்ந்தும் நீரில் மூழ்கி எழுவோம்

இராகம் மோகனம்

கற்பகச் சோலையம்மா - மெய்கண்டான்
 கந்தர்வ லோகமம்மா
 அற்புதச் சிருஷ்டியம்மா - அதுவுன்
 அருள்மழை பொழிந்திடும் மேகமம்மா

சாந்தி நிகேதனம்மா - கலைஞர்கள்
 தவம்புரி சாலையம்மா
 ஏந்தல் ஏழூர் அளித்த - எங்கள்
 இதயத்தின் கோயிலம்மா

இராகம்: கர்நாடக தேவகாந்தாரி

தாளம்: திஸ்ரநடை ஆதி

பவளவிழாக் காலமல்லோ தையில்வருகுது - தாயே
 பாதபூசை நாம்புரிந்தோம் எமை அழைத்திடு
 பவளவிழா பொன்னிலத்தில் செய்திடவேண்டும் - உனக்குப்
 பவளமலர் சூட்டிநாங்கள் மகிழ்திடவேண்டும்.

இராகம்: மத்திய மாவதி

பழையவரும் புதியவரும் சேர்ந்திட வேண்டும் - அங்கு
 பழையபடி கலகலப்பு மீண்டிட வேண்டும்
 சொந்தமண்ணில் மீண்டும் நாங்கள் துளிர்ந்திட வேண்டும் - தாயே
 தூயவளே கலைமகளே சம்மதம் சொல்லு

சம்மதமே சம்மதமே சம்மதம் தானே - உமக்குச்
 சந்தோஷம் காத்திருக்குச் சம்மதம்தானே
 சொந்தமண்ணில் மெய்கண்டான் மீண்டும் துளிர்க்கும்
 துள்ளித்துள்ளி நடராசர் துணையுடன் வருவீர் .

(இசையமைப்பு - சங்கீத 'கலாவித்தகர் சிறீராம்குமார்)

உளர்மாண்பு

6

இளவாலை மருத்துவ பராமரிப்புப் பிரிவு
உயிர் காக்கும் கற்பகமாய்வாழி

(இளவாலை ஆரம்ப மருத்துவ பராமரிப்புப் பிரிவு
புதிய கட்டிடத் திறப்பு விழா வாழ்த்து 2009.11.15)

இளவாலை மக்களுக்கோர் உயிர்காக்கும் கற்பகமாய்
உளதாகும் ஆரம்ப மருத்துவப் பிரிவின்று
உளம்மகிழ மலர்கின்ற உயர்பணிக்கு உழைத்தவர்கள்
வளமான வாழ்வுயர வரலாற்றில் வாழியவே

கணிதத்தில் பேராசான் கண்ணியவான் அறிஞர்க்கு
அணியான வைத்திய நாதர்அவர் பெயர்நிலைக்க
இனியமகன் டொக்டர் சற்குணநா யகம்குடும்பம்
கனிவாகக் காணிதந்த கருணையுளம் வாழியவே

பிறந்தமண்நற் பெருமைபெறப் பேருதவி செய்தின்று
திறந்துவைக்கும் சுகாதார அமைச்சினது செயலாளர்
சிறந்தநற்பணிச் செம்மல் இரவீந்திரனும் பணிப்பாளர்கள்
நிறைந்தமன ஞானசோதி கேதீஸ்வரனும் நீடுவாழி

மருத்துவத்தின் பிரிவொன்று வரவேண்டும் இங்கென்று
அரும்பாடு பட்டுழைத்த எம்டொக்டர் கணேசலிங்கம்
அரும்பணிக்குத் தோள்கொடுத்த அபிவிருத்திச் சபையினர்கள்
பெருமையுடன் பணிசிறக்க மனநிறைவாய் வாழியவே

கருணையுள்ளம் கொண்டமக்கள் உயிர்காக்கும் டொக்டர்கள்
பேரானந்த ராசாவும் ராதையனும் ஜெயக்குமாரும்
பிரதேச செயலர்கள் முரளிதரனும் ஜெகூவும்
பெருமைபெறு குகநேசன் எந்திரியும் இனிதுவாழி

மன்னார் மாண்பு

(1964இல் மன்னார் பிரதேச கலைவிழாவில் பாடப்பட்டது)

இராகம் - நாதநாமக்கிரியை

தாளம் - ஆதி

பல்லவி

காத்தருள்வாய் விநாயகனே விநாயகனே
கைதொழுதோம் கஜமுகனே கஜமுகனே

அனுபல்லவி

ஆனைசேனை படைகளுடன் கொடிகுடையும் கொண்டு
ஆதிமுதல் ஈழமண்ணை ஆண்டினம் நாங்கள் - காத்தருள்

சரணங்கள்

மாந்தைப்பதி மேவுகின்ற மாண்புசேரும்
மன்னாரெனும் மாநகரம் மன்னிவாமும்
மாந்தரெங்கள் மாப்பழமை மாறிலாத
மங்காப்புக்ழ் தங்குமிடம் எங்கள்பூமி - காத்தருள்

கோலமயில் ஆடுகின்ற சோலைகுழும்
கோகுலங்கள் பால்பொழியும் கனம்யாவும்
காலமெல்லாம் சாலிவிளை களனி சேரும்
கனிவளங்கள் பொலியுமிடம் எங்கள்பூமி - காத்தருள்

இளவாலை எழில்

இராகம் - சிம்மேந்திர மத்திமம்

தாளம் - ஆதி

பல்லவி

இளவாலைப் பெருமைதன்னைப் பாடவந்தேன் - அதன்
எழில் நலம் புகழ்வளம் எடுத்திசைப்பேன்

அனுபல்லவி

நாலுதிசைகளிலும் தேரோடும் அங்கே
நாலுபெருங் கோயில் அருள்பாயும்

சரணங்கள்

வடதிசையில் கடலலைகள் துதிபாடும் அங்கே
வளர்நகுலேஸ்வரம் அருள்கூரும்
தென்திசையில் பெரியவிளான் வடசேரி
தேசநிறைவிக் னேஸ்வரர் அருள்பாயும் - இளவாலை

இராகம் - சாமா

கீழ்திசையில் ஆனைவிழுந்தான் பதியில்
வித்தகவி நாயகர் அருள்பொழியும்
மேல்திசையில் மாரீசன் கூடலிலே
வேல்முருகன் அருள் சுரந்துவரும் - இளவாலை

இராகம் - அடானா

தித்திக்கும் தேன்கவையில் திராட்சை கனிந்திருக்கும்
நித்தமும்பணம் பணமாய் வெற்றிலை இலை விரிந்திருக்கும்
எத்திக்கும் சுவைபரப்பும் வெங்காயம் விளைந்திருக்கும்
முத்தமிழ் வித்தகர்கள் உத்தமர்கள் வாழுமிடம்

இணுவில் ஈசன் உவக்கும் திருவூர்

(2003 இல் இளவாலையிலிருந்து இடம்பெயர்ந்து இணுவிலில் வாழ்ந்த
காலத்தில் எழுதப்பட்டது)

அரும்பிடும் அதிகாலை மணியோசை - அதில்
ஆனந்தமாய் இதய மலர்விரியும்
திரும்பிடும் பக்கமெல்லாம் ஆலயங்கள் - இங்கு
சிந்தைக்கு விருந்தாகும் கோபுரங்கள்
விரும்பிடும் அடியார்கள் கீதஒலி - எங்கும்
வேதியர்கள் ஓதவரும் வேதஒலி
இரும்பினும் கடுமனமும் இளகிடுமே - இணுவில்
ஈசன் உவக்கின்ற திருவூரே

கோயில் மலிந்த திருவூர்

சிவனுறை காரைக்கால் பதியதுவே - முன்னால்
சிவகாம சுந்தரியின் பெரும்பதியே
தவமுனி வர்போற்றும் மஞ்சத்தடி - மேலைத்
தன்னேரி லாஇணுவை முருகன்பதி
பவமகல் பரராச சேகரமே - பாங்கில்
செகராச சேகரப் பிள்ளைபதி
உவக்கும் சிற்றாலயம் பலவாகும் - இணுவில்
ஊரெல்லை யெல்லாமே ஆலயங்கள்

ஆன்மீக ஞானிகளின் ஆலயம்

அருளலை தவழ்ந்துவரும் வீதியெல்லாம் - இணுவில்
ஆன்மீக ஞானிகளின் ஆலயமே
பெருநிதி இணுவைப்பதி இசைவளமே - இசைப்
பேராளர் பெருமைக்கு அணிகலமே
தெருவெலாம் நாதவிசை கீதவிசை - உள்ளம்
தித்திக்கும் முத்தமிழே முற்றமெலாம்
பேரரு ளாளர்கள் பெரும்புலவர் - எண்ணில்
பேரறி ஞர்வாழும் பெருநிலமே.

பொன்கொழிக்கும் பூமி

பூமித்தாய் மேனியெங்கும் செந்நிறமே - இணுவில்
 பூரிக்கப் பொன்கொழிக்கும் இந்நிலமே
 நாமுவந்து நுகருகின்ற பயிர்களெல்லாம் - இங்கு
 நான்முந்தி நீமுந்தி எனவிளையும்
 தாமுவந்து பிறருக்கும் ஈந்துவக்கும்
 தேமதுர நன்னீரின் வளத்தருமை - இந்தத்
 தேசமெலாம் இணுவிலின் புகழுரைக்கும்.

தமிழ் சைவப் பண்பாட்டின் விளைநிலம்

வித்தான தமிழ்சைவப் பண்பாட்டில் - தோன்றி
 விளைந்திருக்கும் இணையிலிப் பதியினிலே
 பத்தாயி ரத்தினுக்கும் மெத்தவுள்ளார் - சைவப்
 பத்தினெறி யொன்றினையே பற்றியுள்ளார்
 முத்தான மாணவர்க்குக் கல்விதரும் - சாலை
 முன்றிருக்கும் முக்கண்ணே போற்றிருக்கும்
 உத்தமச் சான்றோர்கள் சூழ்ந்திருப்பார் - இங்கு
 உவந்திருப்பார் என்னாளும் மகிழ்ந்திருப்பார்

வந்தார்க்கு வாழ்வளிக்கும் பதி

வந்தாரை வரவேற்று வாழ்வளிக்கும் - பண்பில்
 வரையாது வளரிணுவைப் புகழ்பெரிதே
 சிந்தா குலமகலத் தினந்தினமும் - மாந்தர்
 சித்தம் களிக்கும்விழா மெத்தவுண்டு
 நந்தா விளக்கையை நல்லறிஞர் - உலகம்
 நலமுறவே என்னாளும் தவமுயல்வார்
 எந்தாய் எனஇணுவைப் பதிவளர்ப்போம் - இங்கு
 எல்லோரும் இன்புறவே கண்டுவப்போம்.

கவியரங்கம்

நாட்டின் மூலவளம் இளையோரே

(2002 இளையோர் தினக் கவியரங்கப்பாடல்)

ஓ இளைஞனே யுவதியே ஒருகணம் நில்லுங்கள்
 இத்தனை வேகமாய் எங்கே செல்கின்றீர்
 கானல் நீரை மெய்யென நம்பும்
 கலைமான் பின்செலும் மானினம்போல
 இலக்குகள்இன்றி எங்கோசெல்கின்றீர்
 இலட்சியம் எதுவென எண்ணிப் பாருங்கள்
 ஏமாற்றம்தான் எஞ்சும் வாழ்வில்

போர்நெருக்கீடுகள் புலம்பெயர்வுகளால்
 சீர்குலைந்துள்ளநம் தமிழர்சமூகம்
 செய்வதெதுவெனும் சிந்தனையின்றி
 எவரும் எதுவும் செய்யலாமென்னும்
 எண்ணத்தாலே இழிநிலையடைந்தார்
 பொய்யும்களவும் சூதும்வாதும்
 செய்வதெல்லாம் சரியெனும் நினைவும்
 தாம்தாம் செய்வதே சரியெனும் துணிவும்
 துளியும்சூட இரக்கமின்றியே
 எளியோர் வருந்த வலியோர் வாட்டும்
 விலங்குவாழ்க்கை வேண்டுமா எமக்கு
 ஒருகணம் நின்று உங்கள் மனதால்
 சரிபிழை எதுவெனச் சிந்தித்துப்பாரும்

இன்றைய இளைஞர் யுவதிகள்தானே
 நாளைய தலைவர் நாட்டின் முன்னோடிகள்
 இன்றைய பெரியோர் என்றும் இருப்பரா
 இன்றைய இளைஞர் நாளைய பெரியோர்
 என்றும் இந்த உண்மையே உண்மை
 நாட்டின் மூலவளம் இளையோரே
 கல்வியில் உயர்ந்து கருணையில் மலர்ந்து
 கடமையிற் சிறந்து கண்ணியம் காத்து
 தனக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படவாமும்
 தன்னொரில்லாத் தலைவர்களாகி
 இந்நாட்டினை நீர் ஓம்பிட வேண்டும்.

சிந்தனை உயர்வினாலே சீர் உயர்வதனைக் காண்போம்

வள்ளுவர் விழாவினுக்கு வளஞ்சேர்க்கும் கவியரங்கின்
 தெள்ளுத்தமிழ்த் தலைமைக் கவிஞரே! தேர்ந்த தலைப்பினிலே
 கவிதை மழை பொழிந்து களிப்பூட்டும் கவிஞர்களே!
 கவிதையைச் சுவைப்பதற்குக் காத்திருக்கும் சபையோரே!
 என்இனிய வணக்கங்கள் எல்லோர்க்கும் உரித்தாகும்.

சிந்தனையின் விளைவினாலே சீருயர்வதனைக் காண்போம் என்று
 தந்த தலைப்பில் இங்கே கவிசொல்ல வந்தேன் கேட்பீர்

முதலில்

வான்புகழ் கொண்ட வள்ளுவனை நினைத்தீர்கள் தமிழ்
 மேன்மைக்கு அணியான குறளுக்கு விழாவெடுத்தீர்
 தேனாக என்னுளத்தில் தித்திக்குது இச்செய்தி - ஆதலால்
 நான் உங்களைப் போற்றி நன்றிசொல்லி வணங்குகிறேன்

தமிழ் எங்கள் உளமுற்ற வலமிக்க திருவென்ற - உங்கள் தமிழ் மன்ற மொழிகண்டு தலைதாழ்த்திப் பணிகின்றேன் தமிழ் இந்த உலகுள்ள வரைவாழ வழிசெய்த அமிழ்தான குறள்தந்த வள்ளுவனைத் தொழுகின்றேன்

வள்ளுவன் தந்தகுறள் வாழும் உலகுள்ளவரை தெள்ளுதமிழ் மொழியிற்குறள் செய்திட்ட காரணத்தால் தமிழும் உலகுள்ளவரை வாழும் - அதனாலே தமிழர்நாம் தலைநிமிர்வோம் திருக்குறளைப் போற்றிடுவோம்

வள்ளுவனைத் தெரியாத தமிழன் தமிழனல்ல திருக்குறளை அறியாத அறிவும் அறிவல்ல வள்ளுவனைப் போற்றிசெய்து, குறளுக்கு விழாவெடுத்து வள்ளுவன் குறள்வழியில் வாழத்திடங் கொள்வோம்.

சிந்தைநல் விளைவடைந்தால் சிந்தனை உதயமாகும் சிந்தனை விளைவடைந்தால் சீருயர் வாழ்வு தோன்றும் சீருயர் வாழ்வில் நின்றால் செம்பொருள் தெளிவு தோன்றும் செம்பொருள் காணல்தானே திருக்குறள் பயனதாகும்.

அறங்கிடந்த சிந்தையிற்றான் அரியசிந்தனைகள் தோன்றும் அறநெறியில் வரும் பொருள்தான் அதியுயர்ந்த இன்பம் நல்கும் அறத்தில் உறும் இன்பந்தான் இறையின்ப வாழ்வு நல்கும் அறநூலாம் குறள்கூறும் அரிய பொருள் இதுவன்றோ.

உள்ளுவதெல்லாம் உயர்வுள்ளல் என்றிட்ட வள்ளுவனின் சொல்லை வலுவாகக் கேளுங்கள் உள்ளத்தில் உண்மையொளி உண்டாயின்வாக்கினிலே ஒளியுண்டாகும் மென்ற பாரதி சொல் பாருங்கள்

பானையிலே உள்ளதுதான் அகப்பையிலே வருமென்றால்
 உள்ளத்தில் உள்ளதுதான் வாக்கினிலும் வருமன்றோ
 உள்ளத்தில் உயர்வான எண்ணம் உதிக்குமென்றால்
 தெள்ளுற்ற வாழ்விலும் சீருயர்வதனைக் காண்பீர்
 ஆதலால்
 சிந்தனை உயர்ந்திடட்டும் சீர் உயர்வதனைக் காண்பீர்.

அன்பினால் உலகை ஆளலாம்

(வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் கவிஞர் முருகையன் தலைமையில் நடந்த
 கவியரங்கப் பாடல்)

வணக்கம்

அன்பினால் உலகை ஆளலாம் என்ற
 நன்பெருந்தலைப்பில் நான்கவி சொல்வேன்
 இன்புற வந்த இனிய நண்பர்களே
 என் பெரு வணக்கம் எல்லோர்க்கும் சொன்னேன்

கவியரங்கத்தின் கவிஞர் தலைவன்
 கவிதை இலக்கியக் கலங்கரை விளக்கமாக
 பழமையிற் புதுமையைப் படைத்திடும் கவிஞர்
 முருகையனுக்கென் முதல் வணக்கம் இதோ

களங்கமிலாக் கவிஞர் கற்றறிந்த நல்லறிஞர்
 துலங்கு புகழ் கவிஞர் சோ.பாவுக் கென்வணக்கம்

வளங்கொழிக்கும் இளங்கவிஞன்
 கிராமத்துக்குயில் றஜீவனுக் கென்வணக்கம்

முத்தான கவிதைகளை முழுமுச்சாய்த்தருகின்ற
 சத்தான இளங்கவிஞன் முகுந்தனுக்கென் வணக்கம்

துப்பாக்கி பீரங்கி அணுகுண்டு செல்கொண்டு
இப்பாரை ஆள்கின்ற இன்னாளில் நாமிங்கு
அன்பினைக் கொண்டுலகை ஆளலாம் என்றுகவி
ஒன்றினைச் சொல்லுவேன் ஒருகணம் நில்லுங்கள்.

பாசம் என்றும் பற்று என்றும்
காதல் என்றும் கருணை என்றும்
நேசம் என்றும் விருப்பம் என்றும்
நீங்கிடாத பந்தம் என்றும்
பேசும் பொருள்கள் எல்லாம் அன்பில்
பிறந்த பண்பின் விளைவு அன்றோ
பாசம் பற்று காதல் கருணை
நேசம் விருப்பம் நண்பு பந்தம்
எல்லாம் அன்பின் குழந்தை என்றே
சொல்வேன் அன்பே வாழ்வின் மூச்சு

மனுநீதி மன்னனை ஒருகணம் காணுங்கள்
ஓரினத்துக் கொருநீதி என்பதனை மறுத்து
உயிர்க்கெல்லாம் ஒருநீதி என்பதைக் காட்டி
பசுவொன்றின் கன்றைக் கொன்ற - தன்
ஒரு மகனைத் தானே கொன்று
பசுவின் துயர் நீக்கித்
தன் மகனின் பழிபோக்கி
அன்பினால் ஆட்சி செய்தான்
அவன் இன்றும் வாழ்கின்றான்.

ஒருபுறா உயிர்காக்கத் தன் உடலையே ஈந்தவன்
உலகாண்ட சிபி என்னும் மாமன்னன்
அன்பினால் உலகை ஆண்ட கதை அது.

அன்பின் அடையாளம் அசோகச் சக்கரத்தை
நன்றாகப் பாருங்கள் நமக்கது பாடம் சொல்லும்
அசோகச் சக்கரவர்த்தி வாழ்வில் அன்றுநடந்ததிது

கலிங்கத்துப் போரிலே களமாடி வென்றான்
 களத்திலே பிணக்குவியல் மலைபோலக் கண்டனன்
 பிணக்குவியல் தானாஎன் வெற்றியின் பரிசென்று
 கணத்திலே போர்வெறியைக் காற்றிலே எறிந்தனன்
 போர்க்களத்திலே கிடைத்தது புத்தரின் போதனை

அன்புதான் இன்பஊற்று

அன்புதான் இன்பஜோதி

அன்புதான் உலகமகா சக்தி

என்ற உபதேசம் இதயத்தில் குடிகொள்ள
 அன்றுமுதல் உலகத்தை அன்பினால் ஆண்டனன்
 அசோகன் ஆட்சி அன்பின் ஆட்சியானது.

இன்றோ எங்கள் நாட்டில்

அந்த அசோகன் வழிவந்தோர் என்பவர்
 இந்த நாட்டில் புத்தரைப் போற்றுவோர்
 பௌத்த சிங்கள ஆட்சியில் இருப்பவர்
 குவித்த இனவெறிப் போரில் அப்பாவிகள்
 எழுபதாயிரம் பேரைத் தொலைத்தனர்
 இதுவெலாம் பௌத்த தர்மமோ - அன்போ

நுனி நாக்கில் அன்புசொல்லி அடிநாக்கில் நஞ்சுவைக்கும்
 சமாதானத்துக்கான போர் என்னும்
 சாக்கடை வாக்கியம் பேசும் இவர்க்கு
 இன அழிப்பில்தான் - அன்பு
 கொலை - வெறியில்தான் - அன்பு
 அதிகாரத்தில் தான் - அன்பு

அன்பினால் வந்த ஆட்சியே அல்ல
 வன்பினால் மக்களை வதைத்திடும் ஆட்சி
 அன்பினால் உலகை ஆண்ட யேசு
 ஆணியில் அறைந்து கொல்லப்பட்டதும்
 அஹிம்சையை உலகிற் குணர்த்திய காந்தி
 குண்டடிபட்டுக் கொல்லப்பட்டதும்

அன்பின் பரிசா? அகிம்சையின் பரிசா? இல்லை இல்லை
 அன்பில்லாத வம்பரின் பரிசு - வன்பு
 அவர் மனதில் விளைந்ததின் பரிசு
 ஆதலால்
 மனித மனங்களில் அன்பை விதைத்து
 அதை விளைவிப்போம், ஆளலாம் உலகை
 அன்பு விளைய வேண்டிய மனதில்
 வன்பு வளர்ந்தால் வருவது அழிவே.

ஐபிசி

பிரசவ களமும் பரவச நிறைவும்

(ஐபிசி 500வது பிரசவகளத்தின் நிறைவில் சொல்லப்பட்ட கவிதை)

நாவால் தமிழை ஆளும் நாயகன்
 நாவரசன் தமிழ் நயந்து தந்திடும்
 பாவால் வடிக்கும் பிரசவ களத்தின்
 பரவசத் தலைப்புக்கள் பாகாய் இனிக்கும்
 புவாய்ச் செந்தமிழ்ச் சொற்களை எடுத்துத்
 தொடுத்த கவிதை மாலைகள் குவியும்
 நாவால் சூட்டிய மாலைகள் நயந்து
 நம்செவி இன்ப நாதம் எழுப்பும்

வாரம் தோறும் பிரசவ களத்தில்
 வந்திடும் செந்தமிழ்க் கவிதை வெள்ளம்
 சோர்வே அறியாத் தமிழர் தானையின்
 சாதனை யெல்லாம் சரளமாய் காட்டும்
 வீரதீரச் செய்திகளாக
 வெற்றி முழக்கப் பாவாய்ப் பிறந்திடும்
 தூரப்புலம்வாழ் உறவுகள் கேட்டுத்
 துள்ளிக் குதித்து மகிழவும் கண்டோம்

உள்ளத் துதித்த உணர்வின் அலைகள்
 உறுதி பெற்றே ஒன்றாய்திரண்டு
 வெள்ளமாய்ப் பொங்கிப் பிரவாகித்து
 அள்ள அள்ளக் குறையா அமுதாய்
 பிரசவ களத்தில் பிறந்த கவிதைகள்
 ஐபிசி வானொலி அலைவரிசையிலே
 தெள்ளத்தெளிவாய்த் தித்தித்து உவந்த
 தெவிட்டாப் பரவச நிறைவென் சொல்வேன்

ஐந்நூறு பிரசவ களத்திலும் இதுவரை
 பல்லாயிரம் தமிழ்க் கவிஞர் பிறந்தனர்
 ஐந்நூறு பிரசவம் ஆனதே நிறைவாய்
 ஆண்டுகள் பன்னிரண்டுக்கும் மேலாய்
 இன்னிலத்தெங்கும் இதுபோல் சாதனை
 என்றுமே கண்டதும் கேட்டதும் இலையே
 இன்னாள் ஐபிசி பிரசவகளம் நிறைவு காணும்
 பொன்னாள் ஐபிசிப் பிரசவ களத்தின் நிறைநாள்

ஐபிசி பிரசவ களத்தின் நாயகன்
 ஐநூறு பிரசவ களத்தைக் கண்டவன்
 மெய்யான தமிழர் உணர்வின் அலைகளைப்
 பிரசவ களத்திலே கவிதையாய் சொரிந்தவன்
 செல்லத்துரை நாவரசன் தனது
 செந்தமிழ்த் தாய்க்குச் செய்தஇச் சேவை
 செந்தமிழ் உலகக் களத்திலே என்றும்
 நின்று நிலைத்திடும் நீடுழி வாழ்க

ஐபிசி வானொலிப் பிரசவ களத்தின் பரவச நிறைவிது
 பல்லாண்டு நிலைக்குக.

முதியோர் தேசிய சொத்தாவார்

(தெல்லிப்பழை பிரதேச செயலகத்தில் 2007 இல் நடந்த முதியோர் தினத்தில் சொல்லப்பட்ட கவிதை)

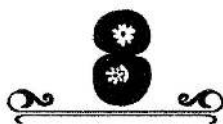
இந்த உலகம் இப்படியே வந்ததல்ல
 அந்தச் சூரியனில் இருந்து பிரிந்துவந்த
 நெருப்புக் கோளமொன்று நீறாகித் தணிந்துபின்
 கல்லும்மலையும் கடலுமாய் ஆகிவிட
 அல்லும் பகலும் பாடுபட்டு அதைமனிதர்
 வாழ்விடமாய் ஆக்கியவர் முதியோராய்ப்போய்விட்டார்
 அடுக்கடுக்காய்பாடுபட்டு அவர் பின்னே முதியோராய்
 போய்விட்டார் உலகத்தை எமக்காக விட்டுவிட்டு

முதியோர் படைத்திட்ட உலகில்தான் நாமின்று
 எங்களுடையதென எண்ணி மகிழ்கின்றோம்
 எங்களுடையதென எப்படிநாம் சொல்லிடலாம்
 எங்கள் முதியவர்கள் எமக்கெனப் படைத்ததனை
 எங்கள் உலகென்று நாம் சொல்லுவோமானால்
 உலகைப்போல் முதியோரும் எல்லார்க்கும் சொந்தமன்றோ
 உயர்ந்த பொருள்களெல்லாம் தேசிய சொத்தாகும்
 உயர்ந்தசெயல் செய்தமுதியோரும் தேசியசொத்தன்றோ

தேசியசொத்தால்தான் தேசம்பெருமைபெறும்
 அறிவால்முதிர்ந்து அனுபவத்தால் உயர்ந்து
 எத்தனையோ துன்பங்கள் துயரங்கள் கடந்துவந்த
 வித்தகர்கள் அன்றோ முதியோர்கள் இப்புவியில்
 தேசத்தை வழிநடத்தி செம்மை பெறவைத்தோர்
 நேசத்துடன் உழைத்து நீண்டபணி செய்தோர்
 தேசத்தின் சொத்தன்றோ தேடியெடுத்தவரைப்
 பாசத்துடன் காத்துப் பராமரித்தல் வேண்டுமன்றோ

தேசத்தின் சொத்துக்கள் எல்லார்க்கும் சொந்தமன்றோ
 தேசத்தின் சொத்தைக் காத்தல் எல்லார்க்கும் கடமையன்றோ
 தேசியசொத்தான முதியோரைப் போற்றிடுவோம்
 தேசத்தின் கடமையிலே சேர்ந்து பங்கேற்றிடுவோம்.

பாயிரப்பா

சிலம்புக்காவியப் பாவியல்

(திரு. எம்.பி. செல்லவேல் அவர்கள் இலகு தமிழிற் பாடிய சிலம்புக் காவியத்திற்கு வழங்கிய பாயிரம் 2009)

அறிவியலில் இலக்கியத்தில்
ஆழ்புலமைத் திறமையினால்
அரியபல படைப்பாக்கிச்
சாயிகல்வி வெளியீட்டில்
பெரிதுவந்து மாணவரும்
மற்றவரும் பயில்வதற்காம்
பெருநூல்கள் பலதந்த
செல்லவேல் சிலம்புத்தந்தார்

அளவிலபொன் குவையிருந்தும்
அணிபுனைய அறியார்போல்
பழையதமிழ் இலக்கியங்கள்
படிக்குமொழித் திறனிலதால்
வழக்கொழிந்து செல்லுகின்ற
வகைதடுத்து மீளமைத்துப்
பழகுதமிழ்ச் சொல்நடையில்
படைத்தார்இக் காவியத்தை

மொழித்திறத்தின் முட்டறுத்து
முத்தமிழின் பொருள்நிறுத்து
செழித்தநறுஞ் செந்தமிழின்
தெரிந்தஇளஞ் சொல்லெடுத்து
தெளிந்தமொழி அறிவிலரும்
தெரிந்துகதை சுவைப்பதற்கு
வழிப்படுத்தும் வகையெழுந்து
வளங்கொழிக்கும் சிலம்பிதுவே

இளங்கோவின் சிலம்புதரும்
 எழிலார்ந்த செய்தியெலாம்
 தளம்பாமல் வகுத்தெடுத்துத்
 தன்னினிய மொழிநடையில்
 உளமாரத் தொடுத்துரைக்கும்
 ஓரினிய காவியமாய்
 வளர்தமிழுக் களித்ததமிழ்
 வள்ளல்செல்வ வேல்வாழி

முத்தமிழின் வித்தைநிறை
 மூலமுதற் பெட்டகமாய்
 இத்தலத்திற் தமிழர்தலை
 நிமிரவைக்கத் தக்கதமிழ்
 சித்தர்இளங் கோதந்த
 சிலப்பதிகா ரம்சுவைக்க
 வைத்திடுமிப் புதுச்சிலம்புக்
 காவியத்தை வரவேற்போம்.

**பண்டிதர் சி. அப்புத்துரை அவர்களின்
 நகுலேஸ்வரர் நான்மணிமாலைக்கு வழங்கிய
 சிறப்புப்பாயிரம்
 02.05.2002**

மூர்த்தியுந் தலமும் தீர்த்தவிசேடமும்
 கீர்த்தியும்மிக்க கீரிமலையில்
 நாற்றிசையோர்க்கும் நல்லருள்சுரக்கும்
 நகுலேஸ்வரருள் ஆட்சியில்திழைத்து
 நேரிசைவெண்பா கட்டளைக்கலித்துறை
 அகவல்ஆசிரிய விருத்தம்என்னும்
 நால்வகைப்பாவை நான்மணியாக்கிச்

சீலமும்அன்பும் திருவருட்குறிப்பும்
 திரண்டுருவான பொன்னிழைகொண்டு
 நகுலேஸ்வரர்நான் மணிமாலையெனும்
 பைந்தமிழ்நூலைப் பாடிச்சூட்டினன்
 அதுவே
 ஆதிஈழத்தில் பஞ்சசுஸ்வரங்கள்
 அமைந்துசைவம் அரசோச்சியதும்
 திருத்தம்பலேஸ்வரம் நகுலேஸ்வரமாய்
 கண்டகிதீர்த்தம் கீரிமலையாய்
 ஆனதிருவிளை யாடல்அதுவும்
 முசுகுந்தன்நளன் இராமன்அர்ச்சுனன்
 மாருதவல்லி நகுலமுனிவர்
 தீர்த்தயாத்திரை செய்துதம்பழி
 தீர்த்தருள்பெற்ற செய்தியும்மேலும்
 நண்ணினர்க்கருளும் நகுலேஸ்வரமே
 எண்ணிலாப்பதியாய்ப் பொலிந்ததும்பின்னாள்
 ஈழப்போரில் ஈனர்அழித்ததும்
 மீளவும்நகுல குருவின்திருவால்
 கோயிலும்கோபுரமும் கோகர்ணங்களும்
 புதுமைப்பொலிவுடன் புதிதாய்எழுவதும்
 தூயசெந்தமிழ்ச் சொல்லின்சுவைபட
 ஆயசெய்யுள்கள் ஆணையில்நடந்திட
 நேயமாய்ச்சிவமணம் நெஞ்சம்கலந்திட
 ஆக்கினன்நான்மணி மாலையதனை
 அவளே,
 கீரிமலையின் தென்திசைச்சாரலில்
 சீரியசெந்தமிழ்ப் புலவோர்சான்றோர்
 கூடிவாழ்கின்ற மயிலங்கூடலில்
 பீடுறப்பிறந்த பெரும்புகழாளன்
 பண்டிதர்சைவப் புலவர்பட்டமும்
 நல்லாசிரியர் நற்புகழ்அதிபர்
 விருதுகள்பெற்ற மேன்மையாளன்
 இணைமணிமுடம்மணி நான்மணிவருக்க

மாலைகள், பதிகம், ஊஞ்சல், சதகம்
 தூதுமுதலாம் பிரபந்தங்களும்
 நற்சிந்தனைகள் நாற்பதும், அமுத
 மொழியும், மழலைப் பாடல், முதலாம்
 பற்பலநூல்கள் படைத்தநல்லறிஞன்
 நூலாசிரியன் பதிப்பாசிரியன்
 மலராசிரியன் தொகுப்பாசிரியன்
 எனப்பலதுறைசார் எழுத்தறிபுலவன்
 ஆய்வுப்பொருளாய் அமைந்தசான்றோன்
 அப்புத்துரையெனும் அன்பன்தானே

வல்வெட்டி கவிமாமணி கதிர்காமத்தம்பி அவர்களின்
 சந்நிதிமுருகன் அருளாட்சி
 எனும் கவிதை நூலுக்கு வழங்கிய நூற்பாயிரம்

தென்னாட்டின் ஆறுபடை வீடுதன்னில்
 திருச்செந்தூர் இதுவென்று புலவர்போற்றும்
 இன்னாட்டின் ஆறுபடை வீட்டிலொன்றாம்
 இனியசெல்வச் சந்நிதியில் எழுந்தருளி
 எந்நாளும் எளிவந்து அருள்பாலிக்கும்
 எங்கள்திரு முருகனருள் ஆட்சிகாட்டும்
 இந்நூலைச் சிவகவிமா மணிப்புலவன்
 திருவொளிரும் கதிர்காமத் தம்பித்தான்

செந்தமிழ்ச்சொல் மலரெடுத்துக் கவிதைசெய்து
 தெய்வீகத் தேன்சொரியும் மாலையாக்கி
 சிந்தைநிறை பக்திமணம் கமழ்ந்துவீச
 சந்நிதியான் முருகனருள் ஆட்சிகாட்டும்
 இந்தநன்னூல் மூர்த்திதலம் விருட்சம்தீர்த்தம்
 எழிலான விழாக்களது விசேடங்காணும்
 கந்தனது கவிக்கோயில் எனக்கைக்கொண்டு
 காதலித்தே முருகனருள் காட்சிகாண்பாம்

வள்ளிக்கொடி முளைக்கக்கொடி யேறும்காட்சி
 வல்லிச்சனைத் தீர்த்தம்நோய் தீர்க்கும்காட்சி
 தெள்ளியபூ வரசிலைசேர் அமுதமாட்சி
 திண்ணையிலே முருகனுரை யாடும்காட்சி
 தள்ளரிய பசிவறுமை நோய்தீர்காட்சி
 தாளாற்றி மடங்களமு தூட்டும்காட்சி
 வள்ளல்வேல் விடுங்காட்சி மீளும்காட்சி
 வளருமருட் காட்சியிதில் காணலாமே

பக்திவெள்ளம் உள்ளத்தில் சுரந்துபாயப்
 பாடும்மனம் முருகனருள் புனலில்தோய
 வித்துவமாய்த் தத்துவங்கள் விளக்கிக்காட்டி
 விதவிதமாம் அணிகளுடன் சந்தங்கூட்டி
 பத்துவித சருக்கத்தில் பதிவுசெய்து
 பக்குவமாய் முருகனருள் ஆட்சிசெய்து
 முத்திருால் தந்தகதிர் காமத்தம்பி
 முதுபுலவன் முருகனருள் திழைத்துவாழி

ஈழத்துப் பாவலர்க்குச் சாவா நூல் செய்த சான்றோன்

(பண்டிதர் சி.அப்புத்துரை அவர்களின் ஈழத்துத் தமிழ்ப்புலவர் வரலாறு
 நூலுக்கு வழங்கிய வாழ்த்து)

விருத்தம்

செந்தமிழின் இலக்கணங்கள் செழுமைமிகும் இலக்கியங்கள்
 முந்துறவே கற்றுணர்ந்த மூதறிஞர் பலர்கருவாய்
 வந்தபெரும் பேறுடையார் பண்டிதர்அப் புத்துரையார்
 சந்ததமும் தமிழ்வளர்க்கும் தகவுடைய நல்லறிஞர்

கல்வியிலார் பல்லோர்க்குக் கல்விக்கண் திறந்திட்ட
 நல்லாசான் நாடுபுகழ் நல்லதிபர் நன்னெறியே
 சொல்லுபுகழ்ப் பேச்சாளன் தூயதமிழ் நாவுடையான்
 பல்வகைநூல் ஐம்பதின்மேல் படைத்திட்ட நூலாசான்

காப்பியங்கள் பலபயின்று கவியுள்ளம் கண்டுவந்து
யாப்புலகை அணிவகைகள் யாவினையும் கற்றறிந்து
தேக்கியநல் லறிவாலே தித்திக்கும் பிரபந்தப்
பாப்புனையும் பெரும்புலவன் பண்டிதர்அப் புத்துரையார்

தமிழ்வளர்த்த புலவாரின் நூல்களெல்லாம் தேர்ந்தெடுத்து
அமிழ்தான அவர்கவிதை அழகெல்லாம் நயந்துணர்ந்து
தமிழன்னைக் கவர்செய்த தொண்டெல்லாம் பதிவுசெய்யும்
தமிழ்பணியே யுன்பணியாய்க் கொண்டனைநீ யென்றும்வாழ்வாய்

இருபதுவாம் நூற்றாண்டில் ஈழத்துத் தமிழ்ப்புலவர்
பெருமைபெறு வரலாற்றைப் புகழ்க்குறும்சர் நூலாக்கித்
தருவதிலே யுன்உழைப்பைத் தொடர்ந்தேசா தனைபடைத்த
கருதரிய தமிழ்ப்பணியெக் காலத்தும் அழிவிலதே

வெண்பா

எப்பாலும் போற்றுபுகழ் அப்புத் துரைப்புலவன்
இப்பாரில் செய்தாரோர் சாதனைப்பார் - எப்போதும்
பாவால் தமிழ்வளர்த்த ஈழத்துப் பாவலர்க்குச்
சாவாநூல் செயதனைப் பாடு

அரங்கக்கலை

9

வில்லிசை
சினம் என்றும் சேர்ந்தாரைக் கொல்லும்

காப்பு

தந்தனத்தோம் என்று சொல்லியே
வில்லிசைபாட வில்லிசைபாட
வந்தருள்வாய் கணபதியே - வரம்நீ
தந்தருள்வாய் கணபதியே

தந்தனத்தோம் என்று சொல்லித்
தத்தித் தெய்யெனத் தாளங்கூட்டித்
தந்தனத்தோம் என்று சொல்லித்
தத்தித் தெய்யெனத் தாளால் கூட்டி

(தானதன்னா தானதன்னா தானதானத் தன்னா னன்னா)

நாடுபுகழ் ஈழமதில் நல்லதமிழ் பாடவல்லார்
நாடிவந்தோம் மாணவர்நாம் வில்லெடுத்தோம்பாடுதற்கு
பாடுகிறோம் வில்லுப்பாட்டுப் பக்குவமாய்க் கேட்டிடுவீர்
ஆமா பக்குவமாய்க் கேட்டிடுவீர்

உதவி : ஆமா என்ன கதை சொல்லப் போகின்றீர்கள்
முதல்வர் : முதலில் சபையோர்க்கு வணக்கம் சொல்லிவிட்டு
அப்புறம் கதை சொல்கிறேன்

(தன்னா னானா தன்னானா தன்னானானா தானனானா)

முதல்வர் : பாட்டு

சபையிலுள்ள பெரியோரே தாய்மாரே தந்தையரே தம்பியரே தங்கையரே அண்ணன்மாரே அக்காமாரே சுவையான கதையொன்று சொல்லுகிறோம் கேட்டிருவர் ஆமா சொல்லுகிறோம் கேட்டிருவர்.

உதவி : இனிச் சொல்லுங்கள் என்ன கதை சொல்லப் போகின்றீர்கள் நல்லகதையாகச் சொல்லவேணம்.

முதல்வர் : 'சினம் என்றும் சேர்ந்தாரைக் கொல்லும்' என்ற கதை.

உதவி : என்னையா எங்கைபார்த்தாலும் கொலை, கொலை இங்கும் கொலைக்கதைதானா?

முதல்வர் : கொலை அல்ல சினம் பற்றிச் சொல்லப்போகிறோம்.

உதவி : அதென்ன சினம் - அது எங்களுக்கு இனமோ?

முதல்வர் : ஆமாம். எங்கள் எல்லோரிடமும் இருக்கும் குணம் எது. உங்களுக்கு நவரசங்கள் தெரியுமோ.

உதவி : நன்றாய்த் தெரியும். சனிக்கிழமையிலை இஞ்சி, உள்ளி, கொத்தமல்லி, மிளகு, சீரகம், உப்பு, புளியெல்லாம் சேர்த்து அம்மா வைப்பா ரசம், சோக்காயிருக்கும்.

முதல்வர் : எந்த நேரமும் சாப்பாட்டு நினைவுதான். அந்த ரசம் இல்லையுப்பா இரசிக்கிற இரசனையைக் கேட்டேன்.

உதவி : ஓ அதுவோ. அதுவும் சாப்பாட்டு ரசனைதானே.

முதல்வர் : அது ஆறுசுவையுப்பா. நான் கேட்பது நவரசம். அதாவது ஒன்பது விதமான ரசனைகள்.

உதவி : எங்களுக்குத் தெரியாது நீங்களே சொல்லுங்கோ

முதல்வர் : எங்கள் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் ஒன்பதுவிதமான ரசனைக் குணங்களைப் பற்றி எங்கள் மிகப்பழைய நூலான தொல்காப்பியத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கு.

(தன்னான னானா தன்னன்ன னானா
தன்னான னானா தன்னன்ன னானா)

“நகையே அழகை இனிவரல் மருட்கை
அச்சம் பெருமிதம் வெகுளி உவகை
அப்பால் எட்டே மெய்ப்பாடென்ப
அதனுடன் சாந்தம் ஒன்பதுரசமே”

உதவி : என்னையா எனக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை
இதென்ன தமிழ்ப்பாட்டா அல்லது வேற...?

முதல்வர் : நகை என்றால் - நகைத்தல் அதாவது சிரிப்பு
அழகை என்றால் - சோகம்
இனிவரல் என்றால் - அருவருத்தல்
மருட்கை என்றால் - ஆச்சரியம்
அச்சம் என்றால் - பயம்
பெருமிதம் என்றால் - பெருமைப்படல்
வெகுளி என்றால் - கோபம் - சினம்
உவகை என்றால் - மகிழ்ச்சி
சாந்தம் என்றால் - அமைதி
இவைகள்தான் நவரசங்கள்

உதவி : எனக்குத் தெரியுமே நாடகங்களிலை நாட்டியங்களிலை
பார்த்திருக்கிறேன். செய்து காட்டட்டோ.

முதல்வர் : முடியுமானால் செய்து காட்டு. (செய்து காட்டல்)

முதல்வர் : இந்த நவரசங்களிலே கோபம் என்ற சினம் பற்றியே
இன்று கதை சொல்லப் போகின்றேன்.

உதவி : அதுதான் ‘சினம்’ என்றும் சேர்ந்தாரைக் கொல்லும்’
என்ற கதை என்றீர்களே. சொல்லுங்கள்.

பாட்டு : (தானென்ன னானென்னானா - தன்ன தானென்ன தானென்ன
தானென்னானா)

முதல்வர் : சினங் கொள்ளக்கூடாது தம்பி - அந்தச்
சினம் என்றும் சேர்ந்தாரைக் கொன்றிடும் தம்பி - சினம்....
எத்தனை போர்களைக் கண்டோம் - இங்கு
அத்தனை போர்களும் வந்தது சினத்தால்

உலகமகாயுத்தம் கண்டோம் - அது
ஒன்றல்ல இரண்டிலும் பலகோடி மாண்டார்
பாரதப் போரினைப் பார்த்தோம் - அதில்
பங்குகொண்டோரெல்லாம் மாண்டுமடிந்தார்
ராமாயணப் போரும் பார்த்தோம் - அதில்
அரக்கர் குலம் முற்றும் அழிந்ததே தம்பி
எத்தனை யெத்தனை பேர்கள் - இங்கு
அத்தனையும் சினத்தால் வந்ததன்றோ - சினங்கொள்ள....

உதவி : வீட்டுக்குவீடு போர். நாட்டுக்குநாடு போர், இனமும்
இனமும் போர், மதமும் மதமும் போர். போரில்லா
இடமே இல்லைப் போல் இருக்கே. கோழிச்சண்டை
மாட்டுச்சண்டை ஆட்டுச்சண்டை அண்ணன் தம்பி
சண்டை எத்தனை சண்டையப்பா.

முதல்வர் : போர்களுக்குக் காரணம் சினம்தான். சினத்தை
அடக்கினால் போர் வராது. சாந்தி சமாதானமே வரும்.

உதவி : அது சரி சினம் வரக்காரணம் என்ன?

முதல்வர் : பிறர் மீது பொறாமை கொண்டால் சினம் வரும். பிறர்
பொருளில், செல்வத்தில் பேராசை கொண்டாலும் சினம்
வரும்.

உதவி : கொஞ்சம் விளக்கமாகச் சொல்லுங்கோ

முதல்வர் : (தானை னானை தானனனே - தானை னானை
தானனனே)

பாரத நாட்டின் சோதரர்கள்,
பாண்டவர் கௌரவர் அறிவீரே.
கௌரவர் தலைவன் துரியோதனன்
பாண்டவர் மீது பொறாமை கொண்டான்.
பாண்டவர் அரசைத் தான் கவர்ப்
பலப்பல சூழ்ச்சிகள் செய்தனனே.
பாண்டவர் அரசைத் தான் கவர்ந்து
வனவாசத்துக் கனுப்பினனே.
கௌரவர் பொறாமை தாங்காது

பாண்டவர் பொறுமை இழந்திட்டார்.

மூண்டது கோபக்கனலங்கே

பாரதப்போரும் மூண்டதுவே.

பாரத நாடே பாழாகிப் போனது

சினத்தால் வந்த கேடன்றோ.

உதவி : சினம் என்றும் சேர்ந்தாரைக் கொல்லும் என்பது
கொஞ்சம் விளங்கிச்சுது.

முதல்வர் : ஆமாம் பாண்டவர்க்கும் கௌரவர்க்கும் சினம் உண்டா
னது. அதனால் போர் மூண்டது. போரில் இருபகுதி
யார்க்கும் உதவி வந்த மன்னர்களும் படைகளும்
மாண்டு மடிந்தனர். அந்தச் சினம் சினங் கொண்டவர்
களை மட்டுமன்றி அவர்களைச் சேர்ந்தவர் களையும்
அழித்தது - பொறாமையால் வந்த சினம் செய்த
அழிவைப் பார்த்தோம்.

உதவி : ஆமா பேராசையாலும் சினம் வரும் என்றீர்களே. அந்தக்
கதையையும் கொஞ்சம் சொல்லுங்கோ.

முதல்வர் : ஆசையினால் கோபம் வந்த கதையா?

இராம லட்சுமணர்கள் வனவாசம் செய்த காலத்தில்.
இராவணன் தங்கை சூர்ப்பனகைக்கு இராமர்மேல்
ஆசை வந்தது. அவள் ஒரு அழகிய பெண் வடிவு
கொண்டு வந்தாள்.

(தன்னனை என்னனை தன்னனை தன்ன)

பஞ்சியொளிர் விஞ்சுகுளிர் பல்லவமனுங்க
செஞ்செவிய கஞ்சநிமிர் சீறடியளாகி
அஞ்சொலிள மஞ்சையென அன்னமென மின்னும்
வஞ்சியென நஞ்சமென வஞ்சமகள் வந்தாள்.

உதவி : ஆகா! ஆகா! கேட்கும் போதே இவ்வளவு அழகாயி
ருக்கே அவளைப் பார்த்தால் எப்படியிருக்கும்.

முதல்வர் : அழகிலேதான் ஆபத்திருக்கும் தம்பி. ஆசைப்படாதே.
சொல்வதைக் கேள்.

(தன்னன தன்னன தன்னனவே - தன்னன தன்னன தன்னனவே)

அரக்கரின்குலத்துப் பெண் சூர்ப்பனகை
அழகிய ராமனில் ஆசை கொண்டாள்
அழகிய பெண் போல் உருமாறி
ஆசை மொழிபல பேசினளே
அறிந்தான் தம்பி இலக்குமணன்
அனலாய்ச் சினமே மூண்டதுவே
எடுத்தான் அம்பினைக் கையினிலே
சிதைத்தான் மார்பையும் மூக்கையுமே

சூர்ப்பனகைக்கு வந்த ஆசையால் இலக்குமணனுக்குச்
சினம் வந்தது. இலக்குமணன் சினந்ததால் சூர்ப்பனகை
மார்பையும் மூக்கையும் இழந்தார்.

உதவி : உண்மைதான் கதை நல்லாயிருக்கு

முதல்வர் : சினம் தொடர்ந்தது. மார்பையும் மூக்கையும் இழந்த
சூர்ப்பனகை சினங்கொண்டாள். அண்ணன் இராவண
னிடம் போனாள்.

(தன்னானே தன்னானே தன்னானே தன்னானே)

அண்ணாவோ அண்ணாவோ அரணிருந்த மலையெடுத்த
அண்ணாவோ அண்ணாவோ என் நிலையைப் பாடும்
அண்ணா

பொன்னான என் மூக்கும் மார்பும் அறுபட்டனவே
சின்னஞ்சிறு மானிடர்கள் செய்த துயர் பாடும் அண்ணா
என்று அழுது தொழுது அண்ணன் இராவணனிடம்
முறையிட்டாள்.

உதவி : இப்பொழுது இராவணனுக்கும் சினம்வந்தது என்று
சொல்லுங்கள்.

முதல்வர் : ஆமா சூர்ப்பனகையின் ஆசையால் இலக்குவனுக்குச்
சினம் வந்து அந்தச் சினம் சூர்ப்பனகைக்கு வந்து
இப்போது அவளிலிருந்து இராவணனுக்கு வந்து விட்டது.
மன்னாதி மன்னன் இராவணன் சும்மா இருப்பானா?

(தன்னன்னத் தனதன்னத் தனதன்ன - தன
தன்னன்னத் தனதன்னத் தனதன்ன.)

முதல்வர் : என் தங்கைக் கவமானம் செய்தவன் - அவன்
எங்கிருந்தாலும் நான் விடுவேனோ
அவன் மங்கையைக் கவர்ந்திடுவன்யான் - அந்த
அற்பமானிடரை நான் விடுவேனோ

என்று பொங்கிவரும் கோபத்துடன் எழுந்தான் இரா
வணன். சீதையைக் கவர்ந்து வந்து அசோகவனத்தில்
சிறைவைத்தான். செய்தியறிந்த இராமலக்குவர்க்குச்
சினம் மூண்டது.

உதவி : சூர்ப்பனகையின் ஆசையால் இலக்குவனுக்கு வந்த
சினம் திரும்பிச் சூர்ப்பனகைக்கு மூண்டது.
அவளிலிருந்து இராவணனுக்கு மூண்டு இப்போது
இராமலக்குவர்களுக்கும் மூண்டுவிட்டது. சினம் நெருப்பு
என்றது சரிதான். அப்புறம் என்னவாயிற்று.

முதல்வர் : இராமராவண யுத்தம் மூண்டது. அரக்கர் குலம்
அடியோடு அழிந்தது.

(தனனத் தானன தனனனனா)

சினத்தைத் தூண்டிய அரக்கர்குலம்
சினத்தால் அழித்தது பாரீரோ
சினம் என்றும் சேர்ந்தாரைக் கொல்லுமென்ற
பொய்யா மொழியிது மெய்யன்றோ.

உதவி : அதுசரிதான் உலகப்போர்களைப் பற்றிச் சொன்னீர்கள்
அதுவும் சினத்தால் தான் வருமோ.

முதல்வர் : போருக்குக் காரணம் சினமேதான்
தனன தானன தனனன்னே
உலக நாடுகள் தமக்குள்ளே
ஒன்றோடொன்று சினங்கொண்டு

போர்கள் மூண்டிடும் அதனாலே
பொதுவில் அழிவே முடிவாகும்
உலகப் போர்தரும் பாடமிது
உணர்ந்திட வேண்டும் நாமெல்லாம்

முதலாம் இரண்டாம் உலகப் போர்கள் மட்டுமல்ல
இக்காலத்தில் நடைபெறும் போர்களும் அழிவில்தான்
முடிகின்றன.

உதவி : சினத்தை நீக்கினால் எல்லாம் சரிவரும் என்கிறீர்கள்.

முதல்வர் : (தனனா தனனா தனனன்னா
தனனா தனனா தானன்னா)

சினமே இல்லா இடத்தில்தான்
சிரித்து மகிழ்ந்து வாழ்ந்திடலாம்
சினம் என்றும் சேர்ந்தாரைக் கொல்வதனால்
சினத்தை ஒழித்து வாழ்ந்திடவோம்
சினமே இல்லா உலகினை நாம்
சேர்ந்தே படைப்போம் வாருங்கள்

அன்பான சபையோர்களே சினம் என்றும் சேர்ந்தாரைக்
கொல்லுமென்ற கதைகளை நாம் கேட்டோம்.
சினத்தைக் கிட்டவும் சேரவிடாமல் நீக்கி
எல்லாரும் சேர்ந்து மகிழ்ந்து வாழ்வோம்.

விருப்புடனே வந்திருந்து
வில்லுப்பாட்டுக் கேட்டவர்கள்
எல்லாருக்கும் எங்களது வணக்கம் - உங்கள்
எல்லாருக்கும் எங்களது வணக்கம்
மங்களம், மங்களம், மங்களம்!

(2008 தமிழ்த்தினப் போட்டியில் நீர்கொழுப்பு விஜயரட்ணம் இந்து
மத்திய கல்லூரி தங்கப்பதக்கம் பெற்றது. (28.1.2008)

சிந்து நடைக்கூத்து மாங்கனி பெற்ற பிள்ளை

(கயிலாயத்தில் சிவனும் உமையும் இருக்க அங்கு நாரதர்
மாங்கனியுடன் வருதல்)

(அம்மாவைத் தேடியல்லோ.... என்ற மெட்டு)

- நாரதர் : சிவனாரைத் தேடியல்லோ நாரதரும் நானே - வெகு
சீக்கிரமாய் ஓடிவாறேன் நாரதரும் நானே
மூவுலகும் சஞ்சரிக்கும் நாரதரும் நானே -சிவனை
முடிசாய்த்துத் தெண்டனிட்டேன் நாரதரும் நானே
கயிலாய நாதரிடம் நாரதரும் நானே - ஒரு
காரியமாய் வந்து நின்றென் நாரதரும் நானே.
- சிவன் : வரவேண்டும் வரவேண்டும் நாரதரே வாரும் - இங்கு
வந்தசெய்தி என்ன சொல்வீர் நாரதரே நீரும்
கலகம் ஒன்றை மூட்டுதற்கோ நாரதரே நீரும் - இங்கு
கடுகதியாய் வந்து நின்றீர் நாரதரே வாரும்
- நாரதர் : நாரதரின் கலகமென்றால் சிவனாரே கேளும் - அது
நன்மையில்தான் முடியுமன்றோ சிவனாரே கேளும்
மூவுலகும் கிடைக்காத கனிகொண்டு வந்தேன் - அதை
முழுதாகச் சிவனார்க்கே அர்ப்பணிக்க வந்தேன்.
- உமை : என்னகனி கொண்டுவந்தீர் நாரதரே நீரும் - அதை
எமக்கறியச் சொல்லிடுவீர் நாரதரே நீரும்
முக்கனியில் சிறந்தகனி என்னகொண்டு வந்தீர்-இப்போ
அக்கனியின் அருமையென்ன சொல்லிடுவீர் நீரே.
- நாரதர் : ஆண்டுக்கொரு காய்காய்த்து அதிசயமாய்ப் பழுக்கும்
அதில்தூர மாங்கனியைத் தந்திடவே வந்தேன்
ஏழுலகும் கிடைக்காத இனியகனி தந்தேன் - இதோ
இக்கனியைப் பெற்றெனக்கு நல்லருளைத்தாரும்.

(நாரதர் மாங்கனியைச் சிவனிடம் கொடுக்கப் பிள்ளையாரும்
முருகனும் ஓடிவருதல்)

(முத்தான வாய்திறந்து.... சின்னவாய் திறந்து.... மெட்டு)

பிள்ளையார்: இனிய நல்ல... நல்ல மாங்கனியை... நல்ல
மாங்கனியை என்னிடமே பெற்றோரே தந்திடுவீர்.

முருகன் : அதிமதூர இந்த மாங்கனியை... இந்த மாங்கனியை
அன்புடனே எனக்கே தந்திடுவீர்.

பிள்ளை : முந்திமுதல் வந்த மூத்தபிள்ளை... நானே
மூத்தபிள்ளை மாங்கனியை எனக்கே தந்திடுவீர்.

முருகன் : இளையமகன் நானே இனிய மகன் - உங்கள்
இனியமகன் இக்கனியை எனக்கே தந்திடுவீர்.

சிவன் : போட்டியொன்று நானும் வைத்திடுவேன்,
போட்டி வைத்திடுவேன், வென்றவர்க்கே
கனியைத் தந்திடுவேன்.

பிள்ளை }
முருகன் } : போட்டியென்ன அதைச் சொல்லிடுவீர் அதைச்
சொல்லிடுவீர். வென்று வந்தே கனியைப் பெற்றிடுவோம்.

சிவன் : இவ்வுலகைச் சுற்றி வந்தவர்க்கே முதலில் வந்தவர்க்கே
இக்கனியை நானும் தந்திடுவேன்
சென்றிடுவீர் சுற்றிவந்திடுவீர் - வலம்வந்திடுவீர்
வென்றுவந்தே கனியைப் பெற்றிடுவீர்
(முதலில் முருகனும் அவர் போகப் பிள்ளையாரும்
புறப்படல்.) (அத்தரல்லோ அத்தர் மணக்குதடா... மெட்டு)

முருகன் : ஏறிடுவேன் மயில்வாகனத்தில் - உலகை
இக்கணமே வலம் வந்திடுவேன்
ஆணைமுகன் எழுந்து அசையுமுன்னே - நானே
அக்கனியைப் பெற்று மகிழ்ந்திடுவேன்.

(முருகன் போதல். நாரதர் எழுந்து போக பிள்ளையார்
நாரதரைப் பார்த்து)

பிள்ளை : அம்மையப் பருக்குள்ளே உலகடங்கும் - அதனால்
அவரைவலம் வந்தால் வெற்றியன்றோ

நாரதர் : அப்படியே செய்வீர் வென்றிடுவீர் - வெற்றிக்
கனியுமக்கே இதோ சென்றிடுவீர்

(நாரதர் போகப் பிள்ளையார் சிவனையும் உமையையும் வலம்
வந்து)

பிள்ளை : உலகைவலம் வந்தேன் பெற்றோரே - உங்கள்
இருவர்க்குள்ளும் உலகைக் கண்டுவந்தேன்
வென்றுவந்தேன் போட்டி வென்றுவந்தேன் - கனியைத்
தந்திடுவீர் எனக்கே தந்திடுவீர்.

சிவன் : தந்தைதாயே உலகம் என்ற உண்மை - காட்டி
வென்றுவந்தாய் மகனே வென்றுவந்தாய்
தந்திடுவேன் உனக்கே மாங்கனியை - இதோ
வென்றவன்நீ கனியைப் பெற்றிடுவாய்
(மாங்கனியைக் கொடுக்க முருகன் வருதல்)

முருகன் : வெற்றியல்லோ வெற்றி பெற்றுவந்தேன் - உலகைச்
சுற்றிவந்தேன் வெற்றி பெற்றுவந்தேன்
வெற்றிக்கனி எனக்கே தந்திடுவீர் - என்னைப்
பெற்றவரே வெற்றிக் கனிதருவீர்.

சிவன் : அண்ணன் எம்மைச் சுற்றி வந்தல்லவோ - வெற்றி
அப்பொழுதே பெற்றுக் கனியும் பெற்றான்

பிள்ளை : வெற்றிக்கனி நானே பெற்றுவிட்டேன் - தம்பி
வந்திடுவாய் உனக்கும் தந்திடுவேன்.

(முருகன் ஏமாற்றமும் கோபமும் அடைந்து வெளியேறுதல்.
வரமாட்டேன்.... நானும் வரமாட்டேன்... மெட்டு)

- முருகன் : வரமாட்டேன் நானும் வரமாட்டேன் வரமாட்டேன்
என்னை - வஞ்சனை செய்த பெற்றோரிடம் எப்போதும்
வரமாட்டேன் வரமாட்டேன்
(உமாதேவியார் முருகன் கையைப் பிடித்து)
- உமை : விடமாட்டேன் உன்னை நான் விடமாட்டேன் விடமாட்டேனே
பெற்றவர் எங்களை விட்டு நீ போகவே
விடமாட்டேன் விடமாட்டேன்
- முருகன் : வரமாட்டேன் உங்களிடம் வரமாட்டேன் வரமாட்டேனே
உங்கள் உறவினை இன்றே துறந்திட்டேன்
பழநிமலைக்கு நான் ஆண்டியாய்ப் போகிறேன்.
வரமாட்டேன் வரமாட்டேனே
(முருகன் கோபத்துடன் வெளியேறல்)
(அம்மாவைத் தேடியல்லோ.... மெட்டு)
- சிவன் : நாரதனார் கலகமொன்றை மூட்டிவிட்டுச் சென்றார் - அதில்
நம் குடும்பம் குலைந்ததடி பெண்ணணங்கே பாராய்
- உமை : நாரதரின் கலகத்திலே நன்மையுண்டு கண்டிர் - அந்த
நன்மையை நாம் சொன்னாலே நாடுநலம்பெறுமே
அம்மை அப்ப ரேயுலகமும் என்ற உண்மைதன்னை இந்த
அகிலமுமே அறிந்ததன்றோ விநாயகரினாலே
- சிவன் : உலகமெல்லாம் நாமிருப்போம் என்றபெரும் உண்மை - இந்த
உலகமெல்லாம் அறிந்ததன்றோ முருகன் செயலாலே
எவ்விடத்தும் நாமிருப்போம் எம்மில் எல்லாம் அடங்கும் - இந்த
உண்மையறிந் துய்ந்திடுவீர் உலகோரே சுபமே.

நாட்டியநாடகம்

ஐந்திணை

(காட்சிகளும் பாத்திரங்களும்)

- காட்சி 1 : பொன்மாலைக்காட்சி
 பாத்திரங்கள் : ஆணும் பெண்ணும் ஆக இருவர்
 ஆண் - வேஷடி, நேஷனல், தலைப்பாகை, தோடு, சால்வை, கழுத்தில் மாலையுடன் புராதன மனிதனாக இருப்பார்
 பெண் - சேலை உடுத்துத் தலையலங்காரம் செய்து கொண்டைமாலை மற்றும் நகைகள் அணிந்து கழுத்தில் மாலையுடன் பூரண பெண்ணாக இருப்பார்
- காட்சி 2 : மலையும் மலைசார்ந்த நிலமும் ஆகிய குறிஞ்சிநிலம்
 பாத்திரங்கள் : முருகனும், குறவரும், குறத்தியரும் (விரும்பிய தொகை)
- காட்சி 3 : காடும் காடு சார்ந்த நிலமும் ஆகிய முல்லைநிலம்
 பாத்திரங்கள் : திருமாலும் இடையரும், இடைச்சியரும்
- காட்சி 4 : வயலும் வயல்சார்ந்த மருதநிலம்
 பாத்திரங்கள் : இந்திரனும், உழவரும், உழத்தியரும்
- காட்சி 5 : கடலும் கடல்சார்ந்த நெய்தல் நிலம்
 பாத்திரங்கள் : வருணனும், நுளையரும், நுளைச்சியரும் (கடற்றொழிலாளர்)
- காட்சி 6 : வெப்பமான வனாந்தரப் பாலை நிலம்
 பாத்திரங்கள் : கொற்றவையும் எயினர், எயிற்றியர் (கள்ளர்)
- காட்சி 7 : அரங்கின் முன்பக்கம்
 பாத்திரங்கள் : எல்லோரும்

- இராகங்கள் : ஐந்திணைக்கும் தனித்தனி பண்கள் உள்ளன. அவ்வப் பண்களுக்குரிய இராகங்களே போடப் பட்டுள்ளன.
- தாளம் : பொருத்தமான விதத்தில் அமைக்கலாம்
- பாத்திரங்கள் : ஒவ்வொரு நிலத்துக்கும் அதற்குரிய, தெய்வமும், ஆண்கள் மூவரும் பெண்கள் மூவரும் இருப்பர். தேவையெனில் கூட்டலாம்.

ஐந்திணை (நாட்டிய நாடகம்)

காட்சி - 1

(மேடையின் உட்புறம் இருபக்கத்திலிருந்தும் எடுத்துரைஞர் இருவர் பாடி ஆடிக் கொண்டு மேடையின் முன்புறம் வருகின்றனர்.)

- ஒருவர் ஆண் : வேட்டி, நேஷனல், தலைப்பாகை, காதுகளில் தோடு, சால்வை, கழுத்தில் மாலை.
- பெண் ஒருவர் : சேலை உடுத்துக் கொண்டைபோட்டுக் கொண்டை மாலை, தலைநகைகள் அணிந்து கழுத்தில் மலர்மாலை
- காலம் : பொன்னிற மாலைப்பொழுது

இராகம்: மத்தியமாவதி

தாளம்:

- ஆண் : ஐந்திணை நாட்டிய நாடகம் பார்த்திட அன்புடன் உங்களை வரவேற்றோம் சங்கத் தமிழரின் சீரிய வாழ்வினைத் தங்கத் தமிழ்பாடி ஆடிடுவோம்
- பெண் : குறிஞ்சியும் முல்லையும் மருதமும் நெய்தலும் பாலையும் ஐந்திணை பார்த்திடுவீர் ஐந்து நிலத்திலும் வாழ்ந்த தமிழரின் ஐந்திணை ஒழுக்கத்தைப் பார்த்திடுவீர்

வேறு நடை

இருவரும் : குறிஞ்சி மலைநிலக் காட்சி பாரீர் அதோ
குறவர் குலதெய்வம் முருகன் பாரீர்
குறிஞ்சிப்பண் இசைபாடி குதூகலமாகவே
குறவரும் குறத்தியரும் ஆடிவாரார்

காட்சி - 2

குறிஞ்சி நிலக்காட்சி
முருகனைச் சூழ்ந்து குறவரும் குறத்தியரும் பாடியாடி
வருகின்றனர்

இராகம்: குறிஞ்சிப்பண்-கரிகாம்போதி தாளம்:
(ஆண்களும் பெண்களும் வேறுவேறாக ஆடுதல்)

குறவர் : பூமியிலே உண்டான முதல்நிலமே மலைதான்
மலையும்மலை சார்நிலமும் குறிஞ்சிநிலம் பாடும்
குறத்தியர் : நாமிருக்கும் நிலங்குறிஞ்சி நாம் குறவர் குடிகள்
நாள்தோறும் தேன்எடுத்து வேட்டையாடி வாழ்வோம்
குறவர் : குன்றுதோறும் ஆடிவரும் முருகன் எங்கள் தெய்வம்
காவடியும் வெறியாட்டும் ஆடிநாங்கள் தொழுவோம்
குறத்தியர் : நன்றாகத் தேன்தினையும் கிழங்குகனி வகையும்
நாம்படைத்து வணங்கிடுவோம் நம்குலத்தைக் காப்பார்
(ஆணும் பெண்ணும் சோடி சேர்ந்து ஆடுதல்)

வேறுநடை (சோடி சேர்ந்து)

குறவர் : எடுப்பாரும் கொடுப்பாரும் இல்லாமல் நாங்கள்
இணைந்திடுவோம் இன்பக்காதல் வாழ்விலே மகிழ்வோம்
குறத்தியர் : தடுப்பாரே இல்லாத காந்தர்வ மணத்தில்
தமிழ்த்தெய்வம் வள்ளிமண வாளன்போலே வாழ்வோம்.
(ஆணும் பெண்ணும் சோடி சேர்ந்து ஆடுவர்)

காட்சி - 3

முல்லை நிலக்காட்சி, பின்னணியில் புல்லாங்குழல் ஓசை
எடுத்துரைஞர் இருவரும் பாடியாடி வருதல்.

இராகம்: முல்லைப்பண்
மோகனம்

தாளம்:

இருவரும் : முல்லைநிலமிது காட்டுநிலம் இதில்
இடையர்கள் மந்தைகள் மேய்த்திடுவார்
முல்லைக்குரிய குலதெய்வம் திருமால்
வேயங்குழல் கேட்குது பாரீரோ

(திருமால் புல்லாங்குழல் ஊதிவர அவரைச் சூழ்ந்து இடையரும்
இடைச்சியரும் ஆடிவருதல்)

இராகம்: மோகனம்

தாளம்:

எல்லோரும் : முல்லை நிலத்து இடையர்கள் நாம்
மந்தை மேய்த்து வாழ்ந்திடுவோம்
பாலும் தயிரும் கனி கிழங்கும்
பாங்காய் உண்டு களித்திடுவோம்

கோகுலம் காக்கும் திருமால் எம்
குலத்தின் தெய்வம் வணங்கிடுவோம்
கோபா லன்புகழ் பாடிநிதம்
குரவைக் கூத்து ஆடிடுவோம்

வேறு நடை

(பெண்கள் தனித்தனிவாட்டத்துடன் வழிபார்த்தல்)

இடைச்சியர் : காதலன் போனான் பொருள்தேடக்
காணலை யேயினும் காணலையே
(வாட்டமுற்றிருத்தல்)

கார்கால மானது முல்லையும் மலர்ந்தது
காதலன் வரவு காணலையே

வேறு நடை (அவர்கள் வந்து சோடி சேர்தல்)

இடையர்கள் : காத்திருக்கும் காதலியே கண்மணியே பாராய்
கைப்பொருள்நான் தேடிவந்தேன் களிப்புடனே வாநீ
கார்காலம் வந்தது என் காதலியைத் தேடி
களித்திடலாம் குலமகளே காத்திருத்தல் போதும்

காட்சி - 4

மருதநிலக் காட்சி

எடுத்துரைஞர் இருவரும் ஆடிப்பாடிவருதல்

இராகம்: மருதப்பண்

தாளம்:

ஆனந்தபைரவி

இருவரும் : மருதநில வயல்களிலே உழவர்களும் உழத்தியரும்
பெருவிளைவு கண்டிடுவர் பேரின்பம் கொண்டிடுவர்
இந்திரனை வணங்கிடுவர் இன்பசுகம் கண்டிடுவர்
என்றென்றும் பாடியாடி ஊடலிலே திழைத்திடுவர்.

(இந்திரனைச் சூழ்ந்து உழவரும் உழத்தியரும் ஆடிப்பாடி
வருதல்)

உழவர் : மருதநில வயல்உழுது பயிர்விளைத்து வளம்பெருக்கி
விருந்தினர்க்கும் ஈந்துவந்து வள்ளல்களாய் வாழ்ந்திடுவோம்

உழத்தி : ஓய்வுகால நேரமெல்லாம் உல்லாசமாய்க் கலைவளர்த்து
ஆடிப்பாடிக் களித்திடுவோம் தேடிக்கூடிக் குலவிடுவோம்

உழவர் : செல்வமுயர் மருதநிலத் தெய்வம் தேவ இந்திரனை
எல்லவரும் வணங்கிடுவோம் இன்பசுகம் கண்டிடுவோம்.

வேறுநடை

(ஊடல் - ஆண்கள் கிட்டவர பெண்கள் வெறுத்தல்)

உழத்தி : என்னை மறந்துநீர் இன்னேரம் மட்டும்

எவருடன் கூடிக் களித்திருந்தீர்

என்னைத் தொடாதீர்நீர் எட்டியே நில்லும்

ஏறெடுத்தும் உன்னைப் பார்க்கமாட்டேன்

(ஆண் முகத்தைத் தடவி அணைத்தல்)

உழுவன் : உன் நினைவில்லாதானே ஓடிவந்தேன் பெண்ணே
 ஊடல்கொள்ளாதே நீ பெண்ணணங்கே
 ஊடலைவிட்டு நாம் கூடலாம் வாடி நீ
 உன்னை மறப்பேனோ என்னுயிரே.

காட்சி - 5

நெய்தல் நிலக்காட்சி (கடலும் கடல்சார் கரையும்)

எடுத்துரைஞர்:

இராகம்: மலையமாருதம்

தாளம்:

நெய்தற்பண்

இருவரும் : கடலும் கடல்சார்ந்த நிலமும் நெய்தல்
 கடல்வளத் துக்கிங்கு ஏதுநிகர்
 நெய்தல் நிலத்துக்குத் தெய்வம் வருணன்
 வையம் வளம்பெற வைத்திடல் பாரீர்
 வருணனும் நுளையரும் நுளைச்சியர் கூடி
 ஆடிவருகின்ற அழகினைப் பாடும்

(வருணபகவானும் அவரைச் சூழ நுளையர் நுளைச்சியரும்
 ஆடிப்பாடி வருதல் (மீனவர்))

இராகம்: நெய்தற்பண்
 மலையமாருதம்

தாளம்:

எல்லோரும் : நீலத்திரைக்கடல் ஓரத்திலே
 நீண்டுபரந்து கிடக்கு மெங்கள்
 நெய்தல் நிலத்தின் எழில்பாடும்
 நித்திலம் கொழித்திடும் அலைபாடும்

நுளையர் : கடல்வளம் எல்லாமே எங்கள் கையில்
 கடல்படு திரவியம் நாம் கொணர்வோம்
 படகுகள் கப்பல்கள் ஓட்டியே நாங்கள்
 பற்பல நாட்டினில் வணிகம் செய்வோம்

நுளைச்சியர் : வருணபகவானே எங்கள் தெய்வம்
வளங்கள் எல்லாம் அள்ளித் தருவானே
பெருமை பெறும்நவ நாகரீகம் எல்லாம்
வருவதிங்கே எங்கள் வாழ்வாலே

(நடைவேறு)

சோகம்: தனித்தனிப்பெண்கள் வருந்துதல்

நுளைச்சி : கடலுக்குப் போனஎந்தன் காதலர் திரும்பக் காணேன்
கடற்புயல் அடித்ததுண்டோ கப்பல்தான் கவிழ்ந்துபோச்சோ
உடலெல்லாம் பதறுதையோ இரங்கியே ஏங்கலாச்சே
கடவுளே வருணனே என் கணவரைக் காத்துத் தாராய்

காட்சி - 6

பாலைநிலக்காட்சி கொற்றவையும், எயினர் எயிற்றியரும்
(கொடியவர்கள்)

எடுத்துரைஞர்:

இராகம்: பாலையப்பண்

தாளம்:

சங்கராபரணம்

ஆண் : கொடுமைக்கிருப்பிடம் பாலைநிலம்
கொற்றவையேயவர் மறக்கடவுள்

பெண் : நடுநடுங்க வைக்கும் வெம்மையது
கொடியவர் எயினர்கள் வாரார்பார்

(வேறுநடை) (கடுமையான நடை)

எல்லோரும் : முல்லையும் குறிஞ்சியும் வெந்தே அழிந்தது
எல்லையில் பாலை நிலம் உருவானது
அல்லற்பட் டேநாங்கள் அலைந்துலைந்தாலும்
அகப்பட்ட பேர்களைக் கொள்ளையடிப்போம்

எயினர் : கொற்றவை எங்கள் குலதெய்வம் இங்கு
கொடுமை எதற்குமே அஞ்சோம் நாம்
மற்றவர் துன்பத்தில் மகிழ்ந்திடுவோம் என்றும்
மறத்தொழில் செய்வதே குலவழக்கம்

எயிற்றியர் : வேறுநடை (கவலை) பிரிவால் துயர் அடைதல்
 : எம்மவர் எங்கேதான் போனாரோ அவர்
 ஏது பழிசெய்து மாண்டாரோ
 என்றென்றும் பிரிவிலே வாடுவதே இங்கு
 எங்கள் தொழிலாச்சு ஏது செய்வோம்

காட்சி - 7

(முதலில் எடுத்துரைஞர் வர அவர்களைத் தொடர்ந்து குறிஞ்சி,
 முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை எனும் ஒழுங்கில்
 எல்லோரும் வந்து ஆடிநிறைவு செய்தல்)

இராகம்: மத்தியாவதி தாளம்:
 ஆண் : ஐந்திணை மக்களும் ஒன்றாய்க் கலந்தனர்
 அவரவர் ஒழுக்கமும் கலைகளும் வளர்ந்தன

பெண் : இன்றிந்த உலகம் உயர்ந்திடக் கண்டனம்
 எல்லோரும் ஓரினம் என்றே மலர்ந்தனம்

எல்லோரும் : யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்
 தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா
 சங்கத் தமிழினின் பொன்மொழி நின்று
 தங்கத் தமிழ்தரும் பண்பாய் மலர்ந்தது.

(வெள்ளவத்தை இராமகிருஷ்ண மண்டபத்தில் 2009.08.23 இல்
 நர்த்தன நிர்ணயா நாட்டிய மாலையில் அரங்கேற்றப்பட்டது.

**நர்த்தன நிர்ணயா - இராமகிருஷ்ண மிசன் மண்டபத்தில்
 நடந்த நாட்டிய மலை பாராட்டு 23.08.2009**

நர்த்தன நிர்ணயா நாட்டிய மாலையில்
 அற்புதமான ஆடல்கள் கண்டோம்
 அத்தனை ஆடலும் அம்சமாய் அழகாய்ச்
 சுத்தமாய்க் கவர்ச்சியாய்த் தரமாய் இருந்தன.

நுண்ணியவரண ஆடைஅணிகளும்
கண்ணுக்கினிய ஒப்பனைச் செப்பமும்
தேவகன்னியர் ஆடலோ இதுவென
ஆவல்மீதூர அகமிக மகிழ்ந்தோம்

ஐந்திணை நாட்டிய நாடகஆடலும்
அரங்கக்காட்சி அமைப்பும் இசையும்
சிந்தைக்கினிய புதுமைகள் காட்டிய
திறமும் கண்டோம் போற்றினோம் வாழ்க.

(எனது ஐந்திணை நாட்டிய நாடகமும் அரங்கேறியது
எனக்குப் பொன்னாடை மரியாதையும் செய்தனர்.)

இசை நாடகம் இரண்டாம் சுயம்வரம்

காட்சி - 1 வீமன் அரண்மனை

(வீமராசன் அரண்மனையில் அந்தணன் வந்து சந்தித்தல்)

இராகம்: சண்முகப்பிரியா

அந்தணன் : மன்னவனே வீமராசா உன்னடிகள் போற்றி வேந்தே என்னை நீர் அழைத்த செய்தி ஏதெனவே எடுத்துரைப்பீர்

வீமன் : என்னினிய அந்தணரே எந்துயரம் கேளும் ஐயா பொன்மகள் எந்தமயந்தி என்மகளைக் காணேனையா

அந்தணன் : என்னதான் நடந்ததுவே எனக்கதனைச் சொல்லிடுவீர் அன்னவளைத் தேடியுங்கள் பொன்னடியில் சேர்த்திடுவேன்

வீமன் : இராகம்- மோகனம்
நிடதநன் நாட்டின் வேந்தன் நீள்புகழான் நளமாராசன் சுடர்க்கொடி தமயந்தியைச் சுயம்வரத்தில் மாலையிட்டு விலலரும் காதல்வாழ்வில் வியன்மக்கள் இருவரோடும் அடல்செறி புகழினோடும் அரசாட்சி செய்யுங்காலை

தொடரலரும் சூதில்தோற்று தூயதன் வாழ்வும் தோற்று
நாடுநல் நகரிழந்து நன்மக்கள் தமைப்பிரிந்து
காடுதான் கதியேயாகக் கானகம் சென்றார்என்று
கேடுகூழ் செய்திகேட்டு வாடிநான் வருந்தலானேன்.

அந்தணன் : வாடிநீ வருந்தவேண்டாம் வானுயர் காடும்நாடும் தேடிநான் சென்றேயுங்கள் செல்வங்கள் தமைச் சேர்ப்பிப்பேன்

காட்சி -2 காட்டுவழி

(காட்டுவழியில் அலங்கோலமாய்த் தமயந்தி தனித்துவர
அந்தணர் சந்தித்தல்

இராகம் : சகானா

தமயந்தி : ஆடிவரும் மென்காற்றே அசைந்துவிழும் பூங்கொடியே
ஓடுகின்ற வான்முகிலே ஒலியெழுப்பும் புள்ளினமே
காடுதனில் எனைப்பிரிந்த காதலரைக் கண்டீரோ
தேடியமும் என்துயரைத் தெரிவிக்கமாட்டீரோ

அந்தணன் : கூந்தல் அவிழ்ந்துவிழக் குறுவேர்வை உடல்நனைய
பூந்தா மரைபோன்ற பொன்மேனி வாடிவிழக்
காந்தள் மலர்க்கைசோரக் கால்கள்தடு மாறிவரும்
ஏந்திழையே நீயாரோ என்னதுயர் உற்றனையோ

தமயந்தி : வீமன்திரு மடந்தைநான் விதர்ப்பநாட்டு இளவரசி
நாமநெடு வைவேலான் நளராசன் பத்தினிநான்

பிராமணன் : வீமராசன் தூதுவன்நான் உன்னையே தேடிவந்தேன்
தாமதமேன் வாரும்வாரும் தந்தையிடம் சேர்த்திடுவேன்

காட்சி - 3 வீமன் அரண்மனை

(தமயந்தி வர வீமராசனும் அரசியும் பிள்ளைகளும்
கட்டியணைத்தல்)

இராகம்: முகாரி

பிள்ளைகள் : அன்னையேதாயே அம்மா எம் உயிர்க்குயிரே
உன்னையாம் காணாமல் உயிர்துடித்துப் போனோமே

அரசி-வீமன் : கானகத்தில் காரிருளில் கணவனுனை விட்டேக
யாரை நினைத்தாயோ என்னதுயர்ப் பட்டாயோ

தமயந்தி : கணவனை நான் காணாமல் கதறிவிழுந் தோடுகையில் காட்டிலொரு கரும்பாம்பு கவ்வியெனை விழுங்கியதே கானகத்து வேடனதைக் கண்டென்னைக் காப்பாற்றி தன்னுடனே வாவென்று தப்பாகக் கைப்பிடித்தான் நானவனைக் கோபித்துப் பார்க்கஅவன் நீறானான் ஏனோ இவ் வவலமென எண்ணிவர இவ்வந்தார்.

வீமன் : அந்தணரே மீண்டும்போய் மருகன் நளமாராசன் எங்கிருந்தாலும் தேடி இங்கே அழைத்துவாரும்

தமயந்தி : கானகத்துக் காதலியைக் காரிருளில் கைவிட்டுப் போனதுவும் வேந்தர்க்குப் போதுமோ என்றுசொல்வீர் ஏதும்பதில் சொல்வாரை நன்றாயறிந்து வாரும் நாமவரைக் கண்டிடவே நல்லவழி இதுவாகும்.

காட்சி - 4 வீதிவழி

(தனிவழியே அந்தணன் நளனைக்காணல்)

இராகம்: அடாணா

அந்தணன் : கானகத்தில் காதலியைக் காரிருளில் கைவிட்டுப் போனதுவும் வேந்தர்க்கும் போதுவதோ பொருந்துவதோ

நளன் : இன்று நடப்பதெல்லாம் பண்டை விதிப்பயனே என்றே அறிந்திடுவீர் இதற்கேன் புலம்புகின்றீர்

அந்தணன் : என் சொல்லுக் கெதிர்மாற்றம் சொல்லும் நீர்யாரையா என்னஊர் என்னதொழில் எவர்நீரோ சொல்ஐயா

நளன் : அயோத்திநகர் மன்னனுக்குத் தேரோட்டும் பாகன்நான் அவருக்கு மடப்பள்ளித் தொழிலும் நான் செய்திடுவேன்

காட்சி - 5 வீமன் அரண்மனை

(அந்தணன் வரத் தமயந்தி கேட்டல்)

இராகம்: பைரவி

தமயந்தி : எங்கெங்கு சென்றீர்ஐயா யாரும் பதில் சொன்னாரோ
என்னுயிர் நாயகனை எங்கேனும் கண்டதுண்டோ

அந்தணர் : வாக்கினால் மன்னவனை ஒப்பான் ஒருவனுள்ளான்
ஆக்கையே நோக்கும்போது அவனுருவம் இல்லையம்மா
அயோத்திநகர் மன்னனுக்குத் தேரோட்டும் சமையலாளாம்
அவனையே ஐயுற்றேன்நான் ஆராய்ந்தறிவீர் அம்மா

தமயந்தி : மீண்டோர் சுயம்வரத்தை வீமன் திருமடந்தை
பூண்டாளென் றந்தணநீ போயுரைப்பாய் இப்பொழுதே
மாண்தேர் அயோத்தி மன்னன் வருவானெம் மாளிகைக்கு
காண்போம் தேர்ப்பாகனையும் கண்டுண்மை தெரிந்திடலாம்

காட்சி - 6 அயோத்தி அரண்மனை

இராகம்: கேதாரகௌளை

(விருத்தம்)

அந்தணன் : நன்னகர் அயோத்தி வேந்தே நாளையே வீமன்செல்வி
பொன்மகள் தமயந்திக்கு இரண்டாம் சுயம்வர நாளென்று
இன்னகர் வேந்தர்க்கெல்லாம் இனியநன் முரசறைந்தார்
நன்மண மாலைசூட நயந்துநீர் வருவீர் இன்றே

அயோத்திமன்: முன்னே நான் தோற்றுப்போன பெண்மகள் தமயந்திமாதா
என்னையே விரும்பிரண்டாம் சுயம்வரம் கொண்டாள் இன்றே
என்னரும் தேர்ப்பாகா நீ இப்போதே கொணர்வாய் தேரை
அன்னகர் செல்வோம் வீமன் பொன்மகள் மாலை கொள்வேன்.

(தேரோட்டம் ஐதிக்கு ஆடிச் செல்லுதல்)

காட்சி - 7 வீமன் அரண்மனை

(அயோத்தி மன்னனை வீமன் வரவேற்றல்)

இராகம்: கல்யாண வசந்தம்

அயோத்திமன்: இன்றுன்னைக் காணும் ஆவலால் இங்குவந்தேன்
மன்றல் மலர்த்தாராய் மகள்மற்றும் உள்ளோர் நலமோ

வீமன் : நன்றாகநும்வரவு நானும் மிக மகிழ்ந்தேன்
இன்றெந்தன் மாளிகையில் இன்பாய் இருந்திடலாம்

(இருவரும் உள்ளேபோக நளன் தனிமையில்)

இராகம் : பைரவி

நளன் : என்காதல் மனையாளுக்கு இரண்டாம் சுயம்வரம் என்று
என்காதில் நாராசம்போல் இச்செய்தி கேட்கலாச்சே
என்உடல் அரவம்தீண்டி என்கோலம் மாறிப்போச்சே
என்னையார் அறிவார்நானே நளனென்றால் நம்புவாரோ

(தமயந்தி பிள்ளைகளை நளனிடம் அனுப்பித்

தான் மறைந்து நின்றல்)

பிள்ளைகள் : ஐயா நீங்கள் யாரோ ஏன்இங்கு வந்தீர்களோ
மெய்யாய் உங்களைப்பார்க்க விருப்பாய் இருக்கிறதே

நளன் : (பிள்ளைகளை அணைத்து)
என்மக்கள் போல்கின்றீர் யார்மக்கள் பிள்ளைகளே!
அன்பினாலே கேட்டேன் அறியவும் ஆவல்கொண்டேன்.

பிள்ளை : மன்னுநம் நிடதநாட்டு நளராசன் மக்கள் நாங்கள்
எம்நகர் சூதில் தோற்று எந்தைதாய் காட்டுக்கேகி
அன்னையைத் தனியேவிட்டு தந்தையும் எங்கோ சென்றார்
இன்னகர் தனில் வாழ்கின்றோம் எம்நகர் பிறன்ஆள்கிறான்

- நளன் : உங்கள் அரசொருவன் ஆளநீர் ஓடிவந்து
இங்கண் உறைதல் இழுக்கன்றொ இளவரசே.
- பிள்ளை : எங்கோமான் வாய்மை அறிவாயோ அடுமடையா
இங்கேவீண் வார்த்தை ஏதுக்குரைத்தாய் நீ
- நளன் : மன்னர் பெருமை மடையர் அறிவாரோ
உன்னை அறியா துரைசெய்த என்னை நீ
மன்னிக்க வேண்டும் மன்னர் இளவரசே
என்னிதயம் கசிந்துருக உன்னைநான் போற்றுகிறேன்.
(தமயந்தி ஓடிவந்து காலில் விழுந்து)
இராகம்: பைரவி
- தமயந்தி : தேர்ஓட்டி போலவந்த தேர்வேந்தா எந்தலைவா
பார்போற்றும் உன்னுருவம் கறுத்துச் சிறுத்ததென்ன
யார்என்ன செய்தாரோ பழையவுரு எங்கொளித்தாய்
பார்வேந்தே பவளம்போல் பழையவுருக் காட்டாயோ
- நளன் : கானகத் தீயில்வெந்த கார்க்கோடன் என்னும்பாம்பைக்
காப்பாற்றும் போதில்என்னைக் கடித்திடஇவ் வருவமானேன்
கார்க்கோடன் தந்தஇந்த ஆடையை அணிவேனானால்
பார்வேந்தன் நளனையாவேன் வரமுண்டு பாராய் நீயே
(ஆடையுடன் வெளியே போக அழகிய நளன் வரல்)
- தமயந்தி : என்னுயிரே மன்னவரே என்னிடமே வந்தனையே
பொன்னுடலம் முன்போல பொலிவுறவே கண்டனமே
என்னுயிராம் பிள்ளைகளே அன்னையரே தந்தையரே
என்துயரம் தீர்ந்ததின்று எல்லோரும் சேர்ந்தனமே.
- கலிபுருஷர் : கலியன்நான் உமைப்பிடித்துக் கனதுன்பம் செய்துவிட்டேன்
வலியெல்லாம் பொறுத்தமன்னன் வாய்மையும் மனையாள்கற்பும்
கலியென்னை வென்றதாலே கடுகிநீர் நிடதம் சென்று
பொலிவுடன் ஆட்சிபெற்று புகழ்பெற்று வாழுவீரே.

முற்றும்.

இரண்டாம் சுயவரம் பாத்திரங்கள்

1. அந்தணன்	- முதிய பிராமண வடிவு
2. வீமராசன்	- அரசன் கோலம்
3. தமயந்தி	- தலைவிரித்த துன்பக்கோலம்
4. பிள்ளைகள் ஆண்	- வாலிபன் (12 வயது)
5. பிள்ளைகள் பெண்	- கன்னி (10 வயது)
6. வாகுவன்	- நளனின் கறுத்த குட்டை வடிவம்
7. அயோத்தி மன்னன்	- அரசன் கோலம்
8. நளன்	- அழகிய கோலம்
9. கலிபுருஷன்	- கறுத்த வாட்ட சாட்டமான உருவம்
10. வீமன் அரசி	- அரசிக் கோலம்

சைவப்புவவர் சு. சைல்லத்துரையின் நூல்கள்

1. கலைவாணி இசைப்பாடல் - கீதம்
2. சித்திரத் தேரில் சிவகாமி அம்மை - பாடல்
3. ஆனந்த மாலை
4. வாக்கும் வாழ்வும் - வானொலிப்பேச்சு
5. காரைக்கால் வரலாறும் திருவூச்சலும்
6. வள்ளல் ஏழூர் - சிந்துநடைக்கூத்து
7. அண்ணா பொன் ஏடு - வரலாறு
8. வாழ்வாங்கு வாழ்தல்
9. அரங்கப்படையல்
10. சிவநெறி - ஐரோப்பிய சிவநெறிக்கழகப் பாட நூல்
11. ஜயனார் புராண உரை
12. கல்வளை அந்தாதி - உரைவிளக்கம்
13. பஞ்சபுராணம் - உரை
14. மங்கல மனையறம்
15. மங்கலத் திருமணம்

பண்டிதர் சி.அப்புத்துரையுடன் இணைந்து எழுதியவை

1. தொடக்கும் தொடர்பும்
2. அபரக்கிரியை விளக்கம்
3. பூப்பனித நீராட்டல்
4. திருமணக்கிரியை விளக்கம்